

ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน
ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

PSYCHOSOCIAL FACTORS RELATED TO SUSTAINABLE CONSUMPTION
BEHAVIOR OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION'S ADMINISTRATOR

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ 2554

RCH

HF

5415.99

พ.976๗

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2554

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 130306

วันที่ เดือน ปี 3 10 2557

b. 12599682
i.

สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นต้นการค้า
ให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใบใช้

PSYCHOSOCIAL FACTORS RELATED TO SUSTAINABLE CONSUMPTION
BEHAVIOR OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION'S ADMINISTRATOR

ASSISTANT PROFESSOR PAITOON PIMDEE

GOVERNMENT FUND, FISCAL YEAR 2011

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2011

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมกรรมการบริโภคนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้สูงสุด 22.3% ในกลุ่มปลัด อบต. โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อในอำนาจตน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ตามลำดับ

2) ผู้บริหาร อบต. ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมาก เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก และการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก และยิ่งพบอีกว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมได้ 26.0%, 31.9%, 6.3% และ 6.8% ตามลำดับ โดยทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน ได้สูงสุด 32.5% และ 35.8% ตามลำดับ ในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารได้สูงสุด 10.1% ในกลุ่มปลัด อบต. และทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้สูงสุด 9.1% ในกลุ่มอายุมาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ตามลำดับ

3) ผู้บริหาร อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตตามสถานการณ์มาก คือ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้บริหาร อบต. ประเภทตรงข้าม โดยพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารพบในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก ส่วนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมเมื่อร่วมกับปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมได้ 40.5%, 43.2%, 15.1% และ 20.3% ตามลำดับ โดยทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ได้สูงสุด 44.4% ในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้สูงสุด 44.8% และ 23.5% ตามลำดับ ในกลุ่มอายุมาก และทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารได้สูงสุด 18.3% ในกลุ่มปลัด อบต. โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ทัศนคติทางสังคม ความเชื่ออำนาจในตน ตามลำดับ

4) ผู้บริหาร อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตตามสถานการณ์มาก คือ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้บริหาร อบต. ประเภทตรงข้าม โดยพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารพบในกลุ่มรวม และกลุ่มอายุมาก ส่วนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก และกลุ่มนายก อบต.

5) ปัจจัยด้านจิตตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมและปัจจัยด้านสถานการณ์ ซึ่งเป็นการทำนายในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้น 1.9% และ 8.4% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นได้สูงสุด

เท่ากับ 4.4% และ 10.6% ตามลำดับ ในกลุ่มรายจ่ายมาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความพร้อมที่จะ
บริโภคอย่างยั่งยืน และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ตามลำดับ

คำสำคัญ : ปัจจัยทางจิตสังคม/ พฤติกรรมการบริโภค/ การบริโภคอย่างยั่งยืน/ ผู้บริหาร อบต.

Research Title	Psychosocial Factors Related to Sustainable Consumption Behavior of Sub-District Administrative Organization's Administrator
Researchers	Assistant Professor Paitoon Pimdee
Year	2011
Office	Industrial Education Program, Industrial Education Faculty King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Soi Chalongkrung 1., Ladkrabang, Bangkok 10520 Phone 02-329-8000 Ext 3696 Fax 02-329-8446, 02-329-8435

ABSTRACT

The psychosocial factors related to sustainable consumption behavior of Sub-District Administrative Organization (SAO) Administrator. There were four main objectives as followings: 1) to study the psychological trait factors related to psychological state factors and sustainable consumption behavior factor, 2) to study the situational factors related to psychological state factors and sustainable consumption behavior factor, 3) to study the psychological trait factors and situational factors related to and psychological state factors and sustainable consumption behavior factor, and 4) to study the psychological state factors related to the sustainable consumption behavior factor of SAO Administrator. The sample groups were 1,200 SAO administrators in the Year 2011. It was selected by multi-stage sampling technique.

This research was comparative relationship study. The questionnaire was employed for data collection. The variables were classified into 5 categories coverings: 1) psychological trait variables, 2) situational variables, 3) psychological state variables, 4) sustainable consumption behavior variables, and 5) biosocial characteristics of the SAO administrator such as age, educational level, consumption expenditure per month, position and media numbers for information receiving. These variables were divided into subgroups for data analysis. The data were collected between March-July 2011. The data were analyzed by statistical software package in terms of percentage, mean, standard deviation for descriptive statistic, and Three-way Analysis of Variance, Stepwise Multiple Regression Analysis and Hierarchical Multiple Regression Analysis for inferential statistic. The secondary statistic for mean comparison of each pair was Scheffe' analysis. Statistical analysis was employed for both groups and subgroups that were classified according to biosocial characteristics of SAO administrator in order to obtain the most obvious results.

The essential results were 5 issues as followings:

1) SAO administrators with psychological trait in three aspects were the mental health at most level, locus of control with future orientation at high level, and achievement motivation at most level, would be a person with a positive attitude toward sustainable consumption, ready to sustainable consumption, learning and information dissemination behavior and consumption behavior on eco-friendly. Additionally, psychological trait factors were able to predict the positive attitude toward sustainable consumption, ready to sustainable consumption, learning and information dissemination behavior and friendly environmental consumption behavior in the whole group with 37.7%, 37.6%, 12.9%, and 19.3% respectively. It was predictable that the maximum percentage of the positive attitude towards the sustainable consumption, readiness to sustainable consumption and learning and information dissemination behavior were up to 42.8%, 40.5% and 15.6% respectively in the group of less educated and maximum percentage of friendly environmental consumption behavior was up to 22.3% in the group of chief administrator of the SAO. The important prediction was the achievement motivation, self-confident, and future oriented and self-controlled, respectively.

2) SAO administrators who perceived at most level in three situations of information receiving from media, perceiving from surrounded people and social norms, would be a person that had positive attitude toward sustainable consumption behavior, readiness of sustainable consumption, learning and information dissemination behavior, and friendly environmental consumption behavior at most level. Moreover it revealed that situational factor was able to predict the positive attitude towards sustainable consumption behavior, readiness of sustainable consumption, learning and information dissemination behavior, and friendly environmental consumption behavior in the whole group with 26.0%, 31.9%, 6.3% and 6.8% respectively. It was also able to predict positive attitude toward sustainable consumption behavior and readiness of sustainable consumption in the group whole group with least educational level at highest level with 32.5%, and 35.8%, and to predict learning and information dissemination behavior at highest level with 10.1% in the group of chief administrator of SAO, and to predict friendly environmental consumption behavior at highest level with 9.1% in the old age group. The important prediction was the perceiving of social norms, information from media, and saw the examples from the people around respectively.

3) SAO administrators had psychological trait, situation characteristics, and psychological state with most levels of achievement motivation, perceiving of social norms and positive attitude toward sustainable consumption at most level, would be a person who had learning and information dissemination behavior, and friendly environmental consumption behavior more than one who was SAO administrator with

opposite type. The learning and information dissemination behavior was found in the least age group and the group that received the most media but friendly environmental consumption behavior was found in the whole group, the least age group and group that received the most media. Psychological trait factor cooperated with situational factor were able to predict positive attitude towards sustainable consumption behavior, readiness of sustainable consumption, learning and information dissemination behavior, and friendly environmental consumption behavior in the whole group with 40.5%, 43.2%, 15.1% and 20.3% respectively. It was able to predict sustainable consumption behavior at highest level with 44.4% in the group with least educational level, to predict readiness of sustainable consumption and friendly environmental consumption behavior at highest level with 44.8% and 23.5% in the elder age group, and to predict learning and information dissemination behavior at highest level with 18.3 % in the group of chief administrator of the SAO. The important prediction was the achievement motivation, perceiving of social norms, and belief in internal locus of control, respectively.

4) SAO administrators had psychological trait, situation characteristics, and psychological state with most levels of achievement motivation, perceiving of social norms and ready to sustainable consumption at most level, would be a person who had learning and information dissemination behavior and friendly environmental consumption behavior more than one who was SAO administrator with opposite type. The learning and information dissemination behavior was found in the total group and elder age group but friendly environmental consumption behavior was found in the whole group, the least age group, high educational group and chief executive of the SAO group.

5) The factor about situational factor was able to predict the behavior of learning and dissemination and friendly environmental consumption behavior by psychological trait and situational factors for whole group with 1.9% and 8.4% respectively in the group of high expenditure. The important predictors for behavior of learning and information dissemination behavior and friendly environmental consumption behavior with 4.4% and 10.6% in the group of high expenditure, were the ready to sustainable consumption and positive attitude towards sustainable consumption.

Keywords : Psychosocial factors/ Consumption behavior/ Sustainable consumption/ SAO administrators

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
สารบัญ.....	VII
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 การบริโภคน้ำที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม.....	8
2.2 พฤติกรรมการบริโภคน้ำอย่างยั่งยืน : ตัวแปร ความหมาย และ การวัด.....	13
2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.).....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	55
4.2 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคน้ำอย่างยั่งยืนของ ผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ แตกต่างกัน.....	56
4.3 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคน้ำอย่างยั่งยืนของ ผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม แตกต่างกัน.....	66
4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคน้ำอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภค อย่างยั่งยืน แตกต่างกัน.....	78

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริโภคร้อยยั้งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภค อย่างยั่งยืน แตกต่างกัน.....	84
4.6 ผลการทำนายจิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมกรรมการบริโภคร้อยยั้งยืน โดย ใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย	90
4.7 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคร้อยยั้งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ เดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์เป็น ตัวทำนาย.....	100
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	106
5.1 สรุปการวิจัย.....	106
5.2 อภิปรายผล.....	108
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	114
บรรณานุกรม.....	116
ภาคผนวก	
ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	126
ข แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม.....	136

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงประเภทข้อความ ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละชนิด.....	54
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	56
4.2	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ.....	58
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน.....	58
4.4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ.....	60
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน.....	60
4.6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ.....	62
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน.....	63
4.8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ.....	64
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน.....	65
4.10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติ.....	67
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มี การรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติ.....	67
4.12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติ.....	70
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มี การรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติ.....	70
4.14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติ.....	73
4.15	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มี การรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติ.....	73
4.16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ ทัศนคติ.....	75

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.17	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ แตกต่าง กัน.....	76
4.18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของ ผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ.....	79
4.19	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ แตกต่างกัน.....	79
4.20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของ ผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ.....	82
4.21	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดีฯ แตกต่างกัน.....	82
4.22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของ ผู้บริหาร อบต. ตามการแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ.....	85
4.23	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ แตกต่างกัน.....	86
4.24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของ ผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ.....	88
4.25	แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจฯ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ แตกต่างกัน.....	88
4.26	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	92
4.27	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	94
4.28	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	97
4.29	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	99
4.30	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	102
4.31	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย.....	104

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดการบริโภคที่ยั่งยืนในบริบทไทย.....	11
2.2	ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของ พฤติกรรมคนดีและเก่ง	18
2.3	แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล.....	19
2.4	โมเดลเพื่ออธิบายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของ Hines และคณะ.....	20
2.5	โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542.....	44
2.6	แผนผังโครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภา ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542.....	45

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การเพิ่มขึ้นของประชากรมนุษย์ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวางและรุนแรง ทั้งการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม การร่อยหรอของทรัพยากรธรรมชาติ และการสะสมของมลพิษ โดยสาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดจากการผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพและการบริโภคของประชาคมโลกอย่างฟุ่มเฟือย ดังนั้น นานาประเทศจึงได้เริ่มมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการบริโภค ไปสู่วิถีการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือที่เรียกว่า “การบริโภคอย่างยั่งยืน” (Sustainable Consumption) ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยให้หน่วยงานระดับองค์กร ทั้งจากภาครัฐและเอกชน พัฒนารอบแนวคิดการบริโภคที่ยั่งยืน และขยายผลผ่านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในการเลือกและซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ผลิตตัดสินใจปรับปรุงผลิตภัณฑ์ของตนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดตามแนวทางดังกล่าว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, 2550 : 6-8)

แนวคิดเรื่องการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน กำลังเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจและเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในระดับสากล เนื่องจากการที่ประชากรโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดในการผลิตและการบริโภคเพื่อตอบสนองการดำรงชีวิตและความสะดวกสบายของมนุษย์ ก่อให้เกิดมลพิษรูปแบบต่างๆ เช่น มลภาวะอากาศ ปัญหามลฝอยน้ำเสีย วิกฤตพลังงาน รวมถึงภาวะโลกร้อนที่เป็นปัญหาสำคัญระดับโลก เป็นต้น ภาระทางด้านสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ เริ่มบ่งชี้ถึงผลกระทบต่อขีดความสามารถในการรองรับได้ของระบบนิเวศ และความไม่พอเพียงของทรัพยากรจากรูปแบบการผลิตและการบริโภคซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์เองในไม่ช้า สำหรับประเทศไทย ตลอดเวลาที่ผ่านมา โครงสร้างการผลิตและบริการของไทยใช้ทรัพยากรเป็นฐานหลักอย่างสิ้นเปลือง ไม่คุ้มค่า ประกอบกับกระแสการบริโภคแบบวัตถุนิยม ยิ่งทำให้คนเกิดความต้องการบริโภคมมากขึ้น มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง จนไม่สามารถเกิดหรือสร้างขึ้นใหม่ทันกับความต้องการใช้ได้ ทั้งยังปล่อยของเสียที่หลีกเลี่ยงจากการใช้ดังกล่าวให้เป็นภาระในการจัดการ ซึ่งบางประเภทก็เป็นสารอันตราย ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของสาธารณชนอีกด้วย รูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ไม่ยั่งยืน ความต้องการที่มากเกินไป และการดำเนินชีวิตที่ฟุ่มเฟือย ดังกล่าว เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดสภาวะแวดล้อมเสื่อมโทรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, 2550 : 6-8)

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการปรับแนวทางการพัฒนาของประเทศไปอย่างมาก โดยให้ความสำคัญกับมิติด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น มีการนำแนวคิด “การพัฒนาที่ยั่งยืน” มาใช้ในบริบทไทยอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อนำพาประเทศไปสู่ความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ประเทศไทยจะได้ก้าวไปในทิศทางของ “การผลิตที่ยั่งยืน” มาในช่วงเวลาหนึ่ง ก็ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าปัญหาด้านการใช้ทรัพยากรและการปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมก็ยังไม่บรรเทาเบาบางลง แต่กลับมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น มากมายเกินขีดจำกัดที่ธรรมชาติจะสามารถรองรับได้ สารบ่งชี้ที่สำคัญประการหนึ่งคือ “การบริโภค” อย่างไรก็ตามขีดจำกัดและขาดความระมัดระวังของภาคประชาชนและภาคธุรกิจ ที่ผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการการบริโภคจากนอก

ประเทศ ซึ่งวิถีสังคมที่เป็นอยู่เช่นนี้อาจนำมาซึ่งความเสียหายรุนแรงต่อฐานทรัพยากรของประเทศ และก่อผลสวนทางกับการพัฒนาที่ยั่งยืนในท้ายที่สุด การมียุทธศาสตร์การบริโภคที่ยั่งยืน จึงนับเป็นความจำเป็นที่มีความสำคัญและเร่งด่วนเป็นอย่างมาก ต่อการที่จะนำพาสังคมไทยไปสู่เจตนารมณ์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย. 2550 : 6-8)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาการผลิตและพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนามาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยได้จัดทำยุทธศาสตร์การบริโภคที่ยั่งยืนสำหรับบริบทไทย และผลักดันให้เกิดการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการบริโภคที่ยั่งยืนในสังคม สร้างความรู้และความเข้าใจแก่สาธารณชนเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคของคนในสังคมให้มุ่งสู่ความยั่งยืนมากขึ้น ปลุกจิตสำนึกและสร้างค่านิยมใหม่เรื่องการบริโภคอย่างพอเพียง สร้างอุปสงค์ในสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอที่จะจูงใจให้ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนวิธีการมาผลิตสินค้าและบริการประเภทนี้มากขึ้น เพื่อให้ผู้บริโภคมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม และบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย. 2550 : Online)

นอกจากนี้ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2547 : 33) ก็ได้กล่าวถึงการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมว่า เป็นการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เป็นการบริโภคอย่างมีจิตสำนึก และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อความยั่งยืนของคนในยุคปัจจุบันและอนาคต โดยแนวคิดดังกล่าวมีสอดคล้องกับแนวคิดการบริโภคอย่างยั่งยืน ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองแนวทางการบริโภคดังกล่าว การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างยั่งยืนภาคประชาชน จัดได้ว่าเป็นการศึกษาถึงต้นเหตุของการบริโภคดังกล่าว โดยจะทำให้ทราบถึงปัจจัยแท้จริงที่ก่อให้เกิดพฤติกรรม และสามารถช่วยส่งเสริมพฤติกรรมผู้บริโภคของประชาชนให้มีความยั่งยืนได้ ดังนั้น ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งเป็นผู้นำชุมชน และมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากร รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ดังนั้น ถ้าผู้บริหาร อบต. มีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมทางสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ก็จะเป็นแบบอย่างสำคัญในการคุ้มครอง ดูแล รักษา และสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้

ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ดังกล่าว เพราะพฤติกรรมผู้บริโภคถือเป็นพฤติกรรมหนึ่งของผู้บริหาร อบต. ได้ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน โดยในการวิจัยนี้จะเป็นการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นการบริโภคในชีวิตประจำวันของผู้บริหาร อบต. ที่เป็นไปเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยเป็นการบริโภคอย่างมีจิตสำนึกและมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้เกิดความยั่งยืนกับคนในยุคปัจจุบันและอนาคต ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมผู้บริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยผลการวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาและส่งเสริมความรู้สร้างจิตสำนึก และการตื่นตัวในเรื่องการบริโภคเพื่อสิ่งแวดล้อมกับภาคประชาชน สังคม และองค์กรต่างๆ ของประเทศ รวมทั้งเพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบและพฤติกรรมผู้บริโภคให้มุ่งสู่ความพอเพียงและความ

ยั่งยืน ทั้งนี้เพื่อให้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ของสังคม ซึ่งจะส่งผลให้การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยมีความยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

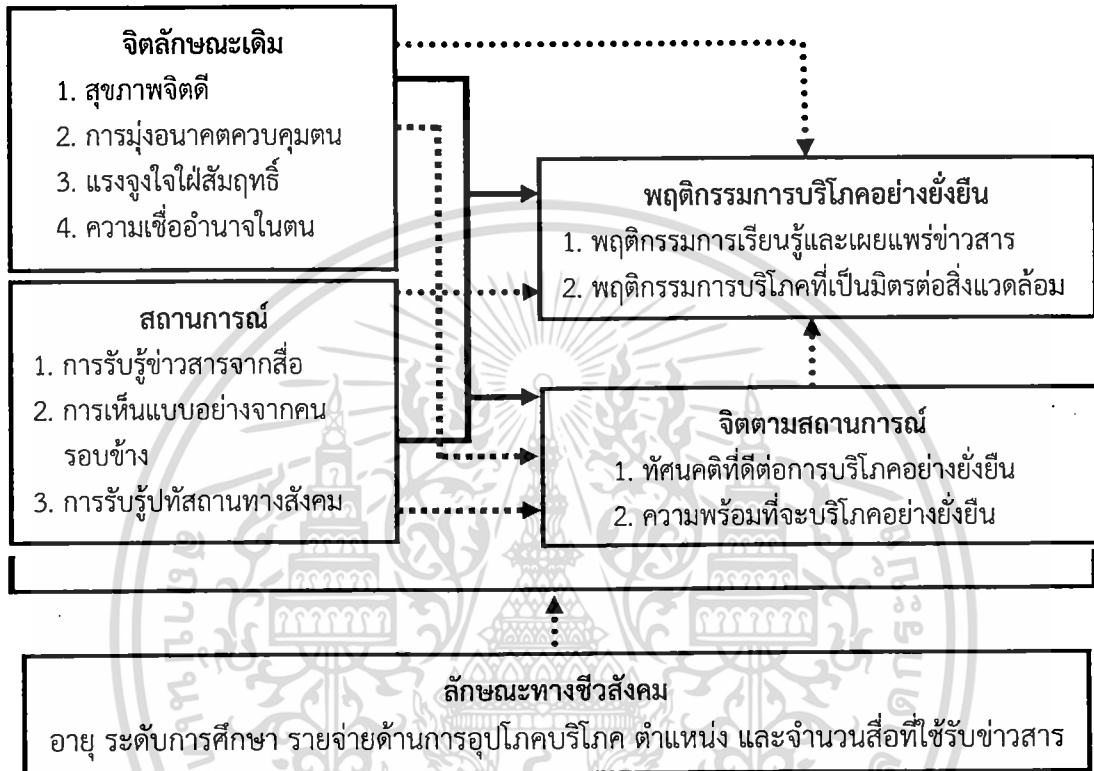
- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต.
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต.
- 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมและปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต.
- 4) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต.

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

- 1) ผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดีมาก มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก มีจิตตามสถานการณ์ 2 ด้าน คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แต่ระดับสูงกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย
- 2) ผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมาก เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก และการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก มีจิตตามสถานการณ์ 2 ด้าน คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แต่ระดับสูงกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ น้อย เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย และรับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย
- 3) ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และมีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก มีพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แต่ระดับสูงกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย รับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย และมีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย
- 4) ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และมีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก มีพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แต่ระดับสูงกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย รับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย และมีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย
- 5) ตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมกับตัวแปรสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร ร่วมกันทำนายปริมาณความแปรปรวนของคะแนนจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้มากกว่าตัวแปรฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว

6) ตัวแปรจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ตัวแปรสถานการณ์ 3 ตัวแปร และตัวแปรจิตตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร ร่วมกันทำนายปริมาณความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรม การบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้มากกว่าตัวแปรฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว

1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (นายกและปลัด อบต.) ทั่วประเทศ พ.ศ. 2554 จาก 5,765 อบต. จำนวน 11,530 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. 2554 : Online) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Yamame ที่ขนาดประชากร 15,000 คน ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 3% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,034 คน แต่ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 1,200 คน และเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling)

2) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1) ตัวแปรอิสระ (independent variables)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 7 ตัวแปร ประกอบด้วย

(1) กลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะเดิม หมายถึง ลักษณะทางจิตใจของบุคคล ซึ่งสะสมดำรงอยู่ในภายในบุคคล มี 4 ตัวแปร คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน

(2) กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่มนุษย์ ทั้งใกล้ตัวและไกลตัว ทั้งที่สะสมมาในอดีตและได้รับในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในภาวะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม มี 3 ตัวแปร คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม

2.2) ตัวแปรตาม (dependent variables)

กลุ่มพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน มี 2 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.3) ตัวแปรประสาน (mediating variables)

กลุ่มจิตตามสถานการณ์ หมายถึง ลักษณะทางจิตของบุคคลผู้กระทำที่เป็นผลปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมกับสถานการณ์ปัจจุบันของบุคคล มี 2 ตัวแปร คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน

2.4) ตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อย (moderating variables)

ลักษณะทางชีวสังคมของผู้บริหาร อบต. หมายถึง ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวผู้บริหาร อบต. ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา รายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภค ตำแหน่ง และจำนวนสื่อที่รับข่าวสาร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1) พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การบริโภคในชีวิตประจำวันของผู้บริหาร อบต. ที่เป็นไปเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยเป็นการบริโภคอย่างมีจิตสำนึกและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อความยั่งยืนของคนในยุคปัจจุบันและอนาคต ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ตัวแปร คือ

1.1) พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง วัดโดยแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร จำนวน 9 ข้อ แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตราประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนแต่ละพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารในระดับสูง และผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารในระดับต่ำ

1.2) พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง การใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่สร้างให้เกิดขยะเพิ่มมากขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทน เพื่อลดการเกิดขยะ (reduce) การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม (reject) จำนวน 28 ข้อ แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตราประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนแต่ละพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระดับสูง และผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำ

2) สุขภาพจิตดี หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกรู้สีกวิตกกังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร วัดโดยแบบวัดสุขภาพจิตดี จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 5 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ทุกข้อมีลักษณะเป็นข้อความทางลบ ดังนั้น ผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีสุขภาพจิตที่ดีน้อย ส่วนผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีสุขภาพจิตที่ดีมาก

3) การมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดได้รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น วัดโดยแบบวัดการมุ่งอนาคตควบคุมตน จำนวน 8 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 5 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง ส่วนผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ

4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางพยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ วัดโดยใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 13 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 5 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 11-66 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

5) ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความตระหนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้ามกับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นมาจากโชค/เคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง วัดโดยแบบวัดความเชื่ออำนาจในตน จำนวน 11 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 5 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีความเชื่ออำนาจในตนสูง ส่วนผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ

6) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ หมายถึง ความสนใจในการรับทราบข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน ประเภทป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ วัดโดยแบบวัดการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ จำนวน 6 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 5 หน่วยตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการรับรู้ข่าวสารในปริมาณมาก และผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ารับรู้ข่าวสารในปริมาณน้อย

7) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง หมายถึง การรับทราบของนายก อบต. โดยการพบเห็นเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง วัดโดยใช้แบบวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง จำนวน 5 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 9-

54 คะแนน นายก อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย

8) การรับรู้ทัศนคติทางสังคม หมายถึง การที่นายก อบต. รับรู้ว่าครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้ มากน้อยเพียงใด วัดโดยใช้แบบวัดการรับรู้ทัศนคติทางสังคม จำนวน 8 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตร ประเมิน 5 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ดังนั้น นายก อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก ส่วนนายก อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีการรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างน้อย

9) ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การประเมินว่าพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่าง ยั่งยืนเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น วัดโดยแบบวัดทัศนคติที่ดีต่อการ บริโภคอย่างยั่งยืน จำนวน 13 ข้อ แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตราประเมิน 5 หน่วยตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูง กว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีทัศนคติที่ดีต่อการลดปริมาณขยะมาก และผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีทัศนคติที่ดีต่อการลดปริมาณขายน้อย

10) ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมการ บริโภคอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต วัดโดยแบบวัดความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน จำนวน 9 ข้อ แต่ ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตราประเมิน 5 หน่วยตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัย คะแนนจึงอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีความพร้อม ที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก และผู้บริหาร อบต. ที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่ามีความพร้อมที่ จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย

11) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง นายกและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทั่ว ประเทศ

12) อายุ หมายถึง อายุของผู้บริหาร อบต. แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (47 ปี) เป็น เกณฑ์ในการแบ่ง คือ กลุ่มอายุน้อย (อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 47 ปี) และกลุ่มอายุมาก (อายุมากกว่า 47 ปี)

13) ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหาร อบต. แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มการศึกษาน้อย (ต่ำกว่าปริญญาตรี) และกลุ่มการศึกษามาก (ปริญญาตรีหรือสูงกว่า)

14) รายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภคต่อเดือน หมายถึง รายจ่ายด้านการอุปโภคและบริโภคของ ครอบครัวผู้บริหาร อบต. ต่อเดือน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มรายจ่ายน้อย (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท/เดือน) และกลุ่มรายจ่ายมาก (มากกว่า 20,000 บาท/เดือน)

15) ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งปัจจุบันของผู้บริหาร อบต. แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นายก อบต. และปลัด อบต.

16) จำนวนสื่อที่ใช้รับข่าวสาร หมายถึง จำนวนสื่อที่ผู้บริหาร อบต. ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการบริโภคอย่างยั่งยืน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มรับสื่อ น้อย (รับข่าวสารจากสื่อ 1-2 ประเภท) และกลุ่มรับสื่อมาก (รับข่าวสารจากสื่อมากกว่า 2 ประเภท)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยได้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 2.2 พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน : ตัวแปร ความหมาย และ การวัด
- 2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

2.1 การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

“การบริโภคอย่างยั่งยืน” (sustainable consumption) เป็นการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เป็นการบริโภคอย่างมีจิตสำนึกและมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อความยั่งยืนของคนในยุคปัจจุบันและอนาคต สอดคล้องกับ นางพัลลภ จันเจริญ และคณะ (2550 : 52) ที่กล่าวว่า การบริโภคอย่างยั่งยืน คือ การบริโภคที่ไม่ทำลายโอกาสและขีดความสามารถของคนรุ่นหลังที่จะได้บริโภคในระดับพอควรได้อย่างต่อเนื่องและตลอดไป หรือเป็นการเลือกที่จะบริโภคที่ใช้ทรัพยากรโลกให้น้อยลง และสร้างมลพิษให้กับสิ่งแวดล้อมให้น้อยลง เพราะผลิตภัณฑ์ทุกอย่างที่เราใช้ในชีวิตประจำวันของเรา นี้ ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่มากก็น้อย

พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์ และคณะ (2549 : ก3-5) ได้เสนอแนวคิดของการพัฒนาไปสู่แนวทางการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืนของประเทศไทย โดยควรมุ่งเน้นการขับเคลื่อนใน 3 แนวทางสำคัญ ได้แก่

1) การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้บริโภค

ภาครัฐต้องทำให้ประชาชนคนไทยเกิดความตระหนักและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมพร้อมนำเอาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมาประกอบในการตัดสินใจซื้อ ซึ่งสามารถดำเนินการผ่าน กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

1.1) การพัฒนากลไกส่งเสริมการบริโภคอย่างยั่งยืน เช่น การเร่งรัดการผลิตและกระจายสินค้าสีเขียวแก่ผู้บริโภค การเร่งวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม การสร้างเครือข่าย และการขยายฐานผู้บริโภคสีเขียว การพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของสินค้าและบริการสีเขียวและสิทธิผู้บริโภค การส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรที่มีหน้าที่ดูแลสิทธิผู้บริโภค และองค์กรที่ส่งเสริมการผลิต การอนุญาต การกำกับควบคุม และการตรวจรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.2) การสร้างความตระหนักและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค โดยให้การศึกษาและสร้างสังคมฐานความรู้ (knowledge-based) และเร่งรัดให้มีจิตสำนึกในการบริโภคอย่างยั่งยืน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และองค์ความรู้ ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรในระบบการศึกษาภาคบังคับ และหลักสูตรท้องถิ่นศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการการบริโภคอย่างยั่งยืนในระดับท้องถิ่นการให้ความรู้ในระเบียบ ข้อกฎหมาย และสิทธิของผู้บริโภค การสร้างกลไกแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อให้มีความรู้เท่ากันและสามารถตัดสินใจหาสินค้าที่มีคุณภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริงได้ด้วยตนเอง การสร้างแนวปฏิบัติ สร้างนิสัยและปลูกจิตสำนึก เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมและวิถีชีวิตประจำวัน

1.3) การพัฒนาระบบและกระบวนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการบริโภคอย่างยั่งยืน เพื่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริโภคที่มีความเฉพาะเจาะจง เป็นรูปธรรม และสามารถปฏิบัติได้ การ

ส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ด้านสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารผ่านสื่อช่องทางต่างๆ เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ ข้อมูลและเกณฑ์ในการจัดซื้อแก่ผู้บริโภคในทุกระดับ โดยระบุปัจจัยที่จำเป็นเพื่อการบริโภค รวมถึงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปเห็นความสำคัญขอวิถีการบริโภคอย่างยั่งยืน และการปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การกำกับ ควบคุม ตรวจสอบ และลงโทษสื่อสารมวลชนที่มีการโฆษณาชวนเชื่อและมอมเมาอย่างเข้มงวดมากขึ้น รวมถึงสร้างมาตรการจูงใจด้านภาษีและค่าโฆษณาแก่ผู้ประกอบการสีเขียวในสื่อของรัฐ

1.4) การเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ การจัดตั้งองค์กรและเครือข่ายประชาชนและเยาวชนเพื่อการบริโภคอย่างยั่งยืน การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและเฝ้าระวังของหน่วยงานรัฐเอกชนและชุมชนทั้งในส่วนกลางและระดับท้องถิ่น การสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายดำเนินการด้านการบริโภคอย่างยั่งยืน ตลอดจนให้การสนับสนุนบุคลากรและงบประมาณให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเข้าถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมชาติ

2) การปรับโครงสร้างการผลิต

ต้องมีการปรับโครงสร้างการผลิต โดยมุ่งดำเนินกลยุทธ์ในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการผลิตอย่างยั่งยืน และนโยบายเพื่อส่งเสริมการผลิตอย่างยั่งยืน โดยปรับกระบวนการที่ต้นน้ำจากการผลิตเพื่อตอบสนองปริมาณความต้องการ (demand) และการแข่งขัน ไปสู่การนำทุนทรัพยากรที่มีอยู่มาเป็นตัวตั้งพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย มุ่งพัฒนาเทคโนโลยีผ่านมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ ด้านการเงิน การคลังและภาษี และการตลาดแบบองค์รวม โดยไม่มุ่งเน้นเฉพาะระบบทุนนิยมเพียงอย่างเดียว ร่วมกับการสร้างกลไกความร่วมมือแบบเครือข่ายระหว่างภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ นอกจากนี้ ควรมุ่งสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศเพื่อให้เกิดกลไกการถ่ายโอนเทคโนโลยี การแลกเปลี่ยนข่าวสาร และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน รวมถึงมีระบบการตรวจติดตามผลการตอบสนองต่อนโยบายและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทุกด้านเพื่อการติดตามความก้าวหน้าและการสนับสนุนช่วยเหลือร่วมด้วย

2.2) การดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยการผลิตที่สะอาด ให้ครอบคลุมภาคการผลิตทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคธุรกิจบริการ ภาคการเงินการธนาคาร และภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งล้วนเป็นภาคการผลิตและการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของภาคประชาชน โดยมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของแต่ละภาคส่วนให้เหมาะสมกับฐานทรัพยากรของชุมชนและท้องถิ่น และคำนึงถึงสภาพทางนิเวศเศรษฐกิจและเศรษฐกิจสังคม (eco-efficiency & economic-society) ให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและลดมลพิษจากกระบวนการผลิต โดยภาครัฐต้องสนับสนุนให้ภาคการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง มีการใช้เทคโนโลยีสะอาดและส่งเสริมการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งเพื่อการส่งออกและตอบสนองความต้องการภายในประเทศ ซึ่งจะเอื้อให้ผู้บริโภคไทยมีทางเลือกซื้อสินค้าและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3) การยกระดับประสิทธิภาพของภาคการผลิต โดยมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผ่านการฝึกอบรม การพัฒนาฐานข้อมูลและการเผยแพร่องค์ความรู้ให้ภาคการบริการมีการใช้วัตถุดิบและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยกระดับทั้งสายโซ่อุปทานของภาคการผลิตและภาคการบริการตามแนวทางการป้องกันมลพิษและประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ เพื่อ

ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมบริการต่างๆ มุ่งกระตุ้นให้ภาคการผลิตเกิดความร่วมมือกับสถาบันวิจัยและพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี หน่วยงานกำกับดูแล ด้านการผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออกสินค้าและบริการของภาครัฐ ในการพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะด้านของกลุ่มอุตสาหกรรมของตนทั้งในเชิงกระบวนการหรือเชิงพื้นที่ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อทดแทนการนำเข้าเทคโนโลยีและเป็นฐานการผลิตของต่างประเทศ เช่น การวิจัยและพัฒนาเครื่องมือเพื่อการผลิตอย่างยั่งยืนโดยภูมิปัญญาไทย

3) การกระตุ้นตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

โดยที่ภาครัฐเป็นผู้บริโภครายใหญ่ที่สุดของประเทศ จึงควรมีบทบาทในการสร้างอุปสงค์สินค้าสีเขียว (green demand) เพื่อกระตุ้นให้กลไกด้านการตลาดขับเคลื่อนผ่านอำนาจในการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ โดยการปรับปรุงกฎหมายหรือระเบียบที่ให้หน่วยงานภาครัฐสามารถจัดซื้อสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจต่อธุรกิจในการผลิตสินค้าสีเขียวมากขึ้น ตลอดจนนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ เช่น การให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ผ่านกลไกภาษี เป็นต้น โดยควรมุ่งดำเนินกลยุทธ์ในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1) การสร้างกลไกส่งเสริมการตลาด โดยการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการซื้อของหน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นผู้บริโภครายใหญ่ที่สุดของประเทศ เพื่อให้เกิดความต้องการสินค้าที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ตลอดจนร่วมมือกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตในการจำหน่ายสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในสถานที่สาธารณะ

3.2) การพัฒนากลไกและรูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมผ่านสินค้าและบริการเพื่อการบริโภคให้มีความหลากหลาย ตลอดจนสร้างโอกาสในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผ่านการพัฒนาเครือข่ายการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวของประเทศไทย เพื่อให้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้า และบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

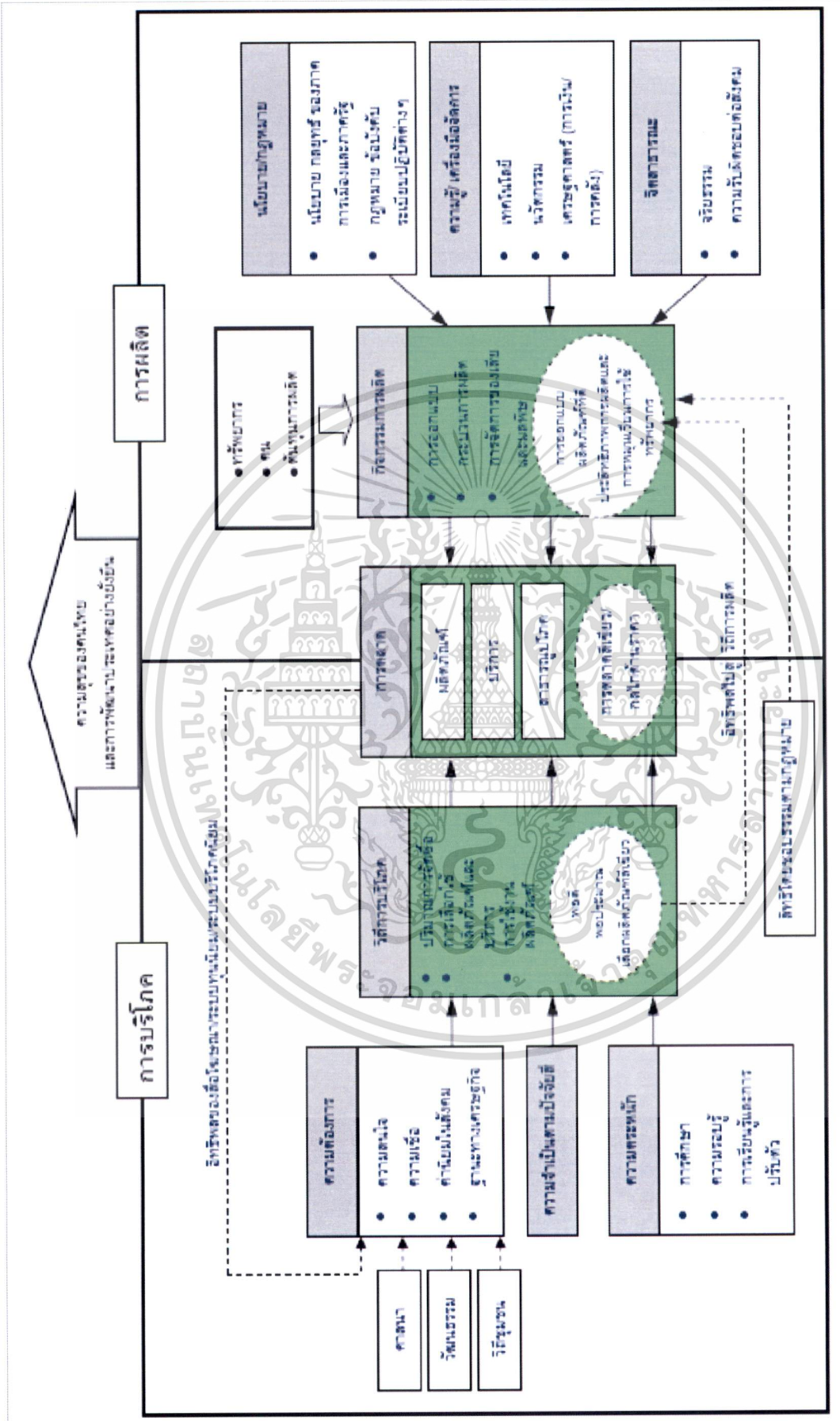
สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย (2550 : 6-8) ที่ได้เสนอกรอบแนวคิดการบริโภคที่ยั่งยืนว่าควรมีหลักการ 3 ประการ คือ

1) การปรับพฤติกรรมการบริโภคให้เป็นการบริโภคอย่างพอดี พอประมาณ

การปรับเปลี่ยนวิถีการบริโภค ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขของความพอดี และความพอประมาณตามความต้องการพื้นฐานและนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นเป้าประสงค์หลักประการหนึ่งในการขับเคลื่อนการบริโภคอย่างยั่งยืนในบริบทไทย ซึ่งต้องมีกลไกขับเคลื่อน 5 ประการ คือ

1.1) การสร้างค่านิยมในการบริโภคภายใต้เงื่อนไขของความพอดีพอประมาณ โดยใช้กลไกทางด้านศาสนา วัฒนธรรม และวิถีชุมชน ตลอดจนการสร้างทางเลือกของรูปแบบในการบริโภคที่ต่างจากกระแสบริโภคนิยม โดยชี้ให้เห็นประโยชน์จากความสมดุล และความสุขในการดำเนินชีวิตที่สามารถพึ่งตนเองได้ และการแบ่งปันให้กับสังคมรอบข้าง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านเศรษฐกิจให้กับชุมชนและประเทศชาติ

1.2) การสร้างความรู้ ความตระหนัก และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค โดยให้การศึกษา และสร้างสังคมฐานความรู้ (knowledge-based) และเร่งรัดให้มีจิตสำนึกในการบริโภคอย่างยั่งยืน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และองค์ความรู้ ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรในระบบการศึกษาภาคบังคับ และหลักสูตรท้องถิ่นศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการการบริโภคอย่างยั่งยืนในระดับท้องถิ่น การให้ความรู้ในระเบียบ ข้อกฎหมาย และสิทธิของผู้บริโภค เพื่อทำให้คนไทยเกิดความตระหนักและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และนำเอาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมาประกอบในการตัดสินใจซื้อ

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการบริการที่ยั่งยืนในบริบทไทย

เราายงานก็กรวิจัยเงินงบประมาณแผ่นดินนี้การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปปึงงบประมาณ 2554 ารค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3) การพัฒนากลไกส่งเสริมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยการเร่งวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม การพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของสินค้าและบริการสีเขียวและสิทธิผู้บริโภค การส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรที่มีหน้าที่ดูแลสิทธิผู้บริโภคและองค์กรที่ส่งเสริมการผลิต การอนุญาต การกำกับควบคุม และการตรวจรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1.4) การพัฒนาระบบและกระบวนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการบริโภคอย่างยั่งยืน เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ด้านสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปเห็นความสำคัญของวิถีการบริโภคอย่างยั่งยืน การกำกับควบคุม ตรวจสอบ และลงโทษสื่อสารมวลชนที่มีการโฆษณาชวนเชื่อและมอมเมาอย่างเข้มงวดมากขึ้น รวมถึงสร้างมาตรการจูงใจเพื่อเพิ่มสื่อที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมให้มากขึ้น

1.5) การสร้างความเข้มแข็งของผู้บริโภคผ่านเครือข่ายกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ การจัดตั้งองค์กรและเครือข่ายประชาชนและเยาวชนเพื่อการบริโภคอย่างยั่งยืน การขยายฐานผู้บริโภคสีเขียว และการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและเฝ้าระวังของหน่วยงานรัฐ เอกชนและชุมชนทั้งในส่วนกลางและระดับท้องถิ่น

2) การส่งเสริมให้เกิดการตลาดที่รับผิดชอบต่อสังคม

การส่งเสริมให้เกิดการตลาดที่รับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นตลอดทั้งวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์และบริการนั้นๆ จึงนับเป็นส่วนสำคัญที่สามารถปรับเปลี่ยนวิถีการบริโภคตามกระแสบริโภคนิยมไปสู่ความยั่งยืนได้ผ่านทาง

2.1) การสร้างกลไกส่งเสริมการตลาดที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการเร่งรัดการผลิตและกระจายสินค้าสีเขียวแก่ผู้บริโภค ขยายตลาดผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการซื้อของหน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นผู้บริโภครายใหญ่ที่สุดของประเทศ เพื่อให้เกิดความต้องการสินค้าที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ตลอดจนร่วมมือกับภาคเอกชนเกี่ยวข้องกับการจำหน่ายสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามสถานประกอบการต่างๆ

2.2) การพัฒนากลไกและรูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมผ่านสินค้าและบริการ เพื่อการบริโภคให้มีความหลากหลาย ตลอดจนสร้างโอกาสในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผ่านการสร้างเครือข่ายและขยายฐานผู้บริโภคสีเขียว การพัฒนาฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารผ่านสื่อช่องทางต่างๆ เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเกณฑ์ในการจัดซื้อแก่ผู้บริโภคในทุกๆระดับ

2.3) การส่งเสริมให้มีการนำแนวคิดการตลาดเพื่อสังคมมาใช้ โดยการเผยแพร่โฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาคธุรกิจเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้บริโภคให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการบริโภคกับผลกระทบที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้บริโภคเกิดจิตสำนึกสาธารณะ ปรับเปลี่ยนค่านิยม และพฤติกรรมบริโภคผ่านระบบการให้ข้อมูลข่าวสารที่เชื่อถือได้และเข้าถึงได้ง่าย

2.4) การสร้างธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยสนับสนุนในองค์กรธุรกิจ ดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล มีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค สิ่งแวดล้อมและสังคม และเห็นความสำคัญของการ

ส่งเสริมพัฒนาในด้านต่างๆ ผ่านระบบการศึกษา หลักสูตรฝึกอบรม และการจัดการองค์ความรู้ ตลอดจนจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานรองรับในการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการและเผยแพร่ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างองค์กรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

3) การส่งเสริมการผลิตให้มีประสิทธิภาพและเกิดการหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่

ภาคการผลิตและบริการ ต้องให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพและการหมุนเวียนทรัพยากรและพลังงาน โดยนำเครื่องมือและองค์ความรู้ใหม่ๆ เข้ามาใช้เพื่อการปรับย้ายฐานและกระบวนการผลิตแบบดั้งเดิมสู่ฐานการผลิตและบริโคมแบบยั่งยืน เนื่องจากการคิดค้นพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีในการผลิต ทำให้ได้นวัตกรรมทั้งที่เป็นอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และองค์ความรู้ใหม่เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต ลดค่าบำบัดของเสีย ลดการใช้ทรัพยากร และได้ผลิตภัณฑ์และบริการที่สะอาด สามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับธุรกิจคู่แข่งและเพิ่มสมรรถนะการแข่งขันให้กับประเทศ นอกจากนี้ ยังช่วยลดอันตรายและความเสี่ยงของพนักงาน ชุมชน ผู้บริโภค ทั้งนี้ ภาครัฐต้องส่งเสริมให้ผู้ผลิตผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ อย่างเข้มงวด และกำหนดนโยบายส่งเสริมการผลิตโดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และสร้างแรงจูงใจให้นำเครื่องมือการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในภาคความสมัครใจมาใช้เพื่อลดต้นทุนและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ มีจริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านกระบวนการผลิต การออกแบบและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น การบริโภคอย่างยั่งยืนในบริบทไทย คือ “การบริโภคอย่างพอดีพอประมาณ ตามความจำเป็นพื้นฐานและนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงความสามารถที่รองรับได้ของระบบนิเวศ ซึ่งก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความสุขในการดำเนินชีวิตที่สามารถพึ่งตนเองได้ มีการแบ่งปันให้กับสังคมรอบข้าง และการรักษาฐานทรัพยากรให้สามารถใช้ในกิจกรรมการผลิตและบริการอย่างต่อเนื่องไปถึงคนรุ่นอนาคต”

2.2 พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน : ตัวแปร ความหมาย และการวัด

“พฤติกรรม” หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2536 : 583-584) ส่วนในพจนานุกรมลองแมน (Goldenson. 1984 : 90) ได้ให้คำจำกัดความ “พฤติกรรม” ว่า หมายถึง การกระทำ หรือการตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอกรวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย สังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญแล้วหรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว นอกจากนี้งานวิจัยของ วรณี วรณชาติ (2541 : 4) สรุปรวมความหมายพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำหรือปฏิกิริยาทุกชนิดของบุคคลทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ ซึ่งแบ่งเป็นพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก สำหรับพฤติกรรมภายใน หมายถึง การกระทำหรือปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล รวมทั้งความคิด ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อและค่านิยม ส่วนพฤติกรรมภายนอก หมายถึง การกระทำหรือปฏิกิริยาที่แสดงออกให้ผู้อื่นเห็นได้ ทั้งด้วยการพูด การกระทำ กิริยาท่าทางของบุคคล และงานวิจัยของ Bloom (1975) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมว่าเป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ อาจจะเป็นสิ่งที่สังเกตได้หรือไม่ได้และพฤติกรรมดังกล่าว แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก พฤติกรรมด้านความรู้ (cognitive) พฤติกรรมด้านนี้มีขั้นขั้นของความสามารถทางด้านความรู้ การให้ความคิด และพัฒนาการทางด้าน

และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อความยั่งยืนของคนในยุคปัจจุบันและอนาคต และเนื่องจากการบริโภคอย่างยั่งยืนนอกจากจะเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางตรงคือ ทำให้เกิดความสะอาดจากปริมาณขยะที่ลดลง ลดพลังงานในการจัดเก็บและการกำจัดแล้ว ยังช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางอ้อมคือ ลดการทำลายทรัพยากรและการใช้งานพลังงานในการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นการช่วยปกป้องสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น อากาศ แหล่งน้ำ และดินไม่ให้เสื่อมโทรมลงจากความสกปรกและเป็นพิษของขยะ พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลทุกเพศทุกวัยในสังคม เพราะทุกคนจะต้องมีการบริโภคในการดำเนินชีวิตประจำวันไม่มากก็น้อย ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย (2550 : 6-8) จึงได้เสนอกรอบแนวคิดการบริโภคที่ยั่งยืนว่า ควรมีหลักการ 3 ประการ คือ 1) การปรับพฤติกรรมการบริโภคให้เป็นการบริโภคอย่างพอดี พอประมาณ โดยเป็นการปรับเปลี่ยนวิถีการบริโภค ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขของความพอดี และความพอประมาณตามความต้องการพื้นฐานและนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยการสร้างค่านิยมในการบริโภคภายใต้เงื่อนไขของความพอดีพอประมาณ โดยใช้กลไกทางด้านศาสนา วัฒนธรรม และวิถีชุมชน การสร้างความรู้ ความตระหนัก และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค โดยให้การศึกษาและสร้างสังคมฐานความรู้ (knowledge-based) และเร่งรัดให้มีจิตสำนึกในการบริโภคอย่างยั่งยืน การพัฒนากลไกส่งเสริมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยการเร่งวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม การพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของสินค้าและบริการสีเขียวและสิทธิผู้บริโภค การพัฒนาระบบและกระบวนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการบริโภคอย่างยั่งยืน การสร้างความเข้มแข็งของผู้บริโภคผ่านเครือข่ายกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นต้น 2) การส่งเสริมให้เกิดการตลาดที่รับผิดชอบต่อสังคม การส่งเสริมให้เกิดการตลาดที่รับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นตลอดทั้งวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์และบริการนั้นๆ จึงนับเป็นส่วนสำคัญที่สามารถปรับเปลี่ยนวิถีการบริโภคตามกระแสบริโภคนิยมไปสู่ความยั่งยืนได้ผ่านการสร้างกลไกส่งเสริมการตลาดที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนากลไกและรูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมผ่านสินค้าและบริการ การส่งเสริมให้มีการนำแนวคิดการตลาดเพื่อสังคมมาใช้ การสร้างธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น และ 3) การส่งเสริมการผลิตให้มีประสิทธิภาพและเกิดการหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและการหมุนเวียนทรัพยากรและพลังงาน โดยนำเครื่องมือและองค์ความรู้ใหม่ๆ เข้ามาใช้เพื่อการปรับย้ายฐานและกระบวนการผลิตแบบดั้งเดิมสู่ฐานการผลิตและบริโภคแบบยั่งยืน เนื่องจากการคิดค้นพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีในการผลิต ทำให้ได้นวัตกรรมทั้งที่เป็นอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และองค์ความรู้ใหม่เพื่อการช่วยลดต้นทุนการผลิต ลดค่าบำบัดของเสีย ลดการใช้ทรัพยากร และได้ผลิตภัณฑ์และบริการที่สะอาด สามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับธุรกิจคู่แข่งและเพิ่มสมรรถนะการแข่งขันให้กับประเทศ ทั้งนี้ ภาครัฐต้องส่งเสริมให้ผู้ผลิตผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ อย่างเข้มงวด และกำหนดนโยบายส่งเสริมการผลิตโดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และสร้างแรงจูงใจให้นำเครื่องมือการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในภาคความสมัครใจมาใช้เพื่อลดต้นทุนและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ มีจริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านกระบวนการผลิต การออกแบบ และสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน อย่างเช่นงานวิจัยของ ญัฐพล อัสสระรัตน์ และพัฒน์นรี ศรีศุภโอฬาร (2551 : 145-156) ที่ศึกษาการวัดพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม การวิจัยดังกล่าวเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภคชาวไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 342 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ผลการศึกษาพบว่า เครื่องมือวัดพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้บริโภคชาวไทยจะประกอบด้วย 36 ข้อคำถาม ซึ่งสามารถจัดแยกได้เป็น 9 กลุ่มพฤติกรรม คือ การมีส่วนร่วมทางสังคม การประหยัดไฟฟ้า การเลือกสินค้า การเผยแพร่ข่าวสารให้คนรอบข้าง การรับรู้ข่าวสารจากคนรอบข้าง การต่อต้านสินค้าที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใช้สินค้ารีไซเคิล การลดการใช้พลังงาน และถุงผ้าและสถานะโลกร้อน นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยยังได้จัด 9 กลุ่มพฤติกรรมดังกล่าวได้เป็น 2 ลักษณะพฤติกรรมใหญ่ๆ คือ พฤติกรรมทางด้านการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร (ประกอบด้วยกลุ่มพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางสังคม การเผยแพร่ข่าวสารให้คนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารจากคนรอบข้าง) และพฤติกรรมทางด้านพฤติกรรมการบริโภค (ประกอบด้วยกลุ่มพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้า การเลือกสินค้า การต่อต้านสินค้าที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใช้สินค้ารีไซเคิล การลดการใช้พลังงาน และถุงผ้าและสถานะโลกร้อน)

งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 6) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี โดยพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย 1) พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า หมายถึง การใช้สิ่งต่างๆ อย่างก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยการใช้ซ้ำหลายๆ ครั้ง (reuse) การซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ที่ชำรุดเสียหาย (repair) การคัดแยกขยะที่สามารถนำไปแปรรูปต่อได้ (recycle) และ 2) พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ การใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่สร้างให้เกิดขยะเพิ่มมากขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทน เพื่อลดการเกิดขยะ (reduce) การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม (reject)

งานวิจัยของ Linn, et. al. (1994) ศึกษาทดลอง โดยวัดพฤติกรรมลดปริมาณขยะเป็น 3 ตัวแปรคือ 1) ปริมาณการซื้อสินค้าในบรรจุภัณฑ์ที่สามารถแปรรูปได้ 2) ปริมาณการซื้อสินค้าที่บรรจุภัณฑ์เหลือทิ้งน้อยที่สุดและ 3) ปริมาณการซื้อสินค้าที่ปลอดภัยต่อโลก จากร้านค้าที่ติดป้ายว่าขายสินค้าที่รักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งตรงกับแนวทาง 5R ข้างต้นคือ Recycle, Reduce และ Reject งานวิจัยของ Young (1986) ได้ศึกษาพฤติกรรมลดปริมาณขยะเหลือใช้ภายในบ้าน โดยวัดพฤติกรรมเป็น 2 ตัวแปรคือ ปริมาณการแยกวัสดุเพื่อนำไปแปรสภาพ และ ปริมาณการนำสิ่งของต่างๆ มาใช้ซ้ำ หรือเป็นการ Recycle และ Reuse ส่วนงานวิจัยของ Reich & Robertson (1979) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่ทิ้งขยะ โดยวัดจากจำนวนใบปลิวที่ถูกทิ้งในถังที่จัดไว้บริเวณสถานที่ที่ทำการทดลองซึ่งตรงกับ Reduce และงานวิจัยของสุวลัย อารังสกุลศิริ (2537) ศึกษาพฤติกรรมกำจัดมูลฝอยอย่างถูกต้อง โดยวัดจาก พฤติกรรมการรักษาความสะอาด คือการเก็บรวบรวมไปทิ้งลงในถังรองรับ และ พฤติกรรมแยกประเภทขยะมูลฝอยเพื่อนำกลับไปใช้ประโยชน์ ตรงกับ Recycle

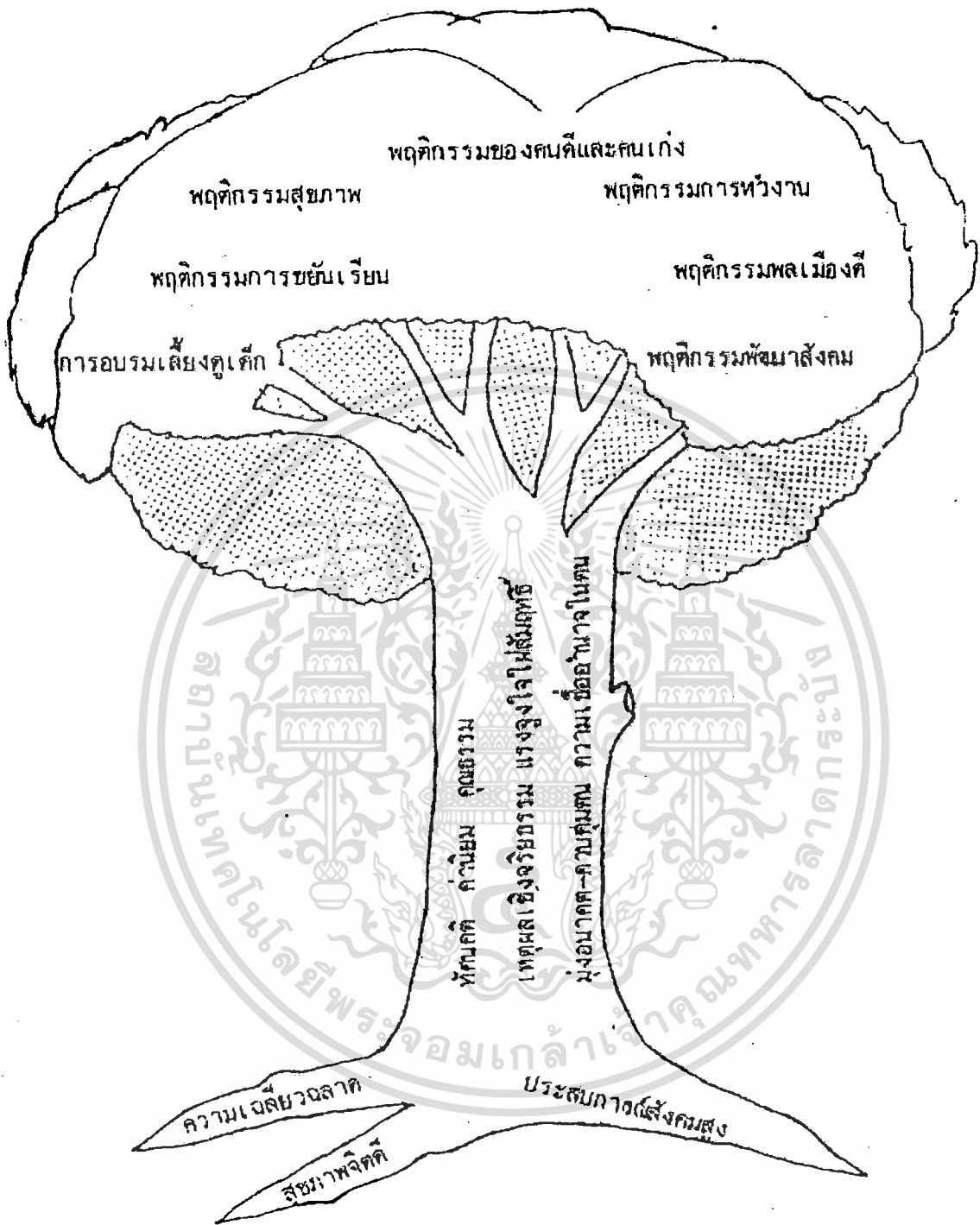
นอกจากนี้งานวิจัยของ ดุษฎี โยเหลา และประทีป จินจี่ (2537 : 21) ได้ศึกษาพฤติกรรมอนุรักษ์น้ำของกลุ่มครูประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,148 คน โดยสรุปความหมายของพฤติกรรมอนุรักษ์น้ำ คือ การกระทำของบุคคลทั้งที่กระทำด้วยตัวเองและแนะนำชักชวนผู้อื่น เพื่อดูแลรักษา ปรับปรุงแก้ไข และป้องกันมิให้เกิดการขาดแคลนน้ำ และเกิดมลภาวะเกี่ยวกับน้ำ การวิจัยนี้ศึกษาพฤติกรรมอนุรักษ์น้ำ 3 พฤติกรรม คือ 1) พฤติกรรมประหยัดน้ำ เช่น ใช้น้ำที่เหลือจากล้างจานไปรดต้นไม้ หรือเมื่อมีท่อหรืออุปกรณ์เกี่ยวกับน้ำชำรุดรีบซ่อม เป็นต้น 2) พฤติกรรมไม่ทำให้เกิดมลพิษใน

น้ำ เช่น ไม่ทิ้งขยะมูลฝอยหรือสิ่งสกปรกในแม่น้ำลำคลอง หรือทำให้น้ำสกปรกให้สะอาดพอสมควรก่อนระบายลงสู่ท่อระบายน้ำ หรือตกเดือนผู้ที่ทำให้เกิดมลพิษทางน้ำ เป็นต้น และ 3) พฤติกรรมการขุดลอกท่อระบายน้ำ เป็นการถามผู้ตอบว่า เคยช่วยหรือบริจาคเงินเพื่อขุดลอกท่อระบายน้ำ แม่น้ำ ลำคลอง หรือไม่ (ดุซงกี โยเหลา และประทีป จินฉี. 2537 : 21)

สำหรับในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตัวแปร คือ 1) พฤติกรรมทางด้านการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง และ 2) พฤติกรรมทางด้านพฤติกรรมการบริโภค หมายถึง การใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่สร้างให้เกิดขยะเพิ่มมากขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทน เพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งสองตัวแปรจะวัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานการปฏิบัติของตนในชีวิตประจำวัน โดยใช้แบบวัดชนิดมาตราประเมินรวมค่า

2.2.1 ปัจจัยด้านจิตลักษณะกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน

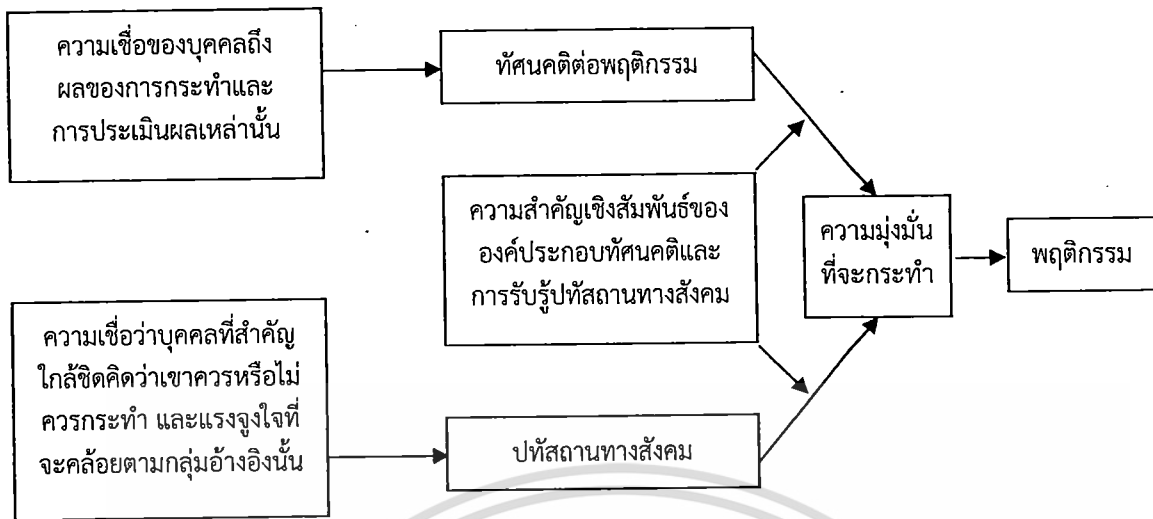
พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นพฤติกรรมของการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ทำหน้าที่พลเมืองดี ซึ่งเป็นลักษณะของคนดีและคนเก่งในสังคม การพัฒนาคนให้เป็นคนดีและคนเก่งนั้น ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม เป็นทฤษฎีที่สรุปลักษณะทางจิตใจจากการวิจัยหลายสิบเรื่อง ที่ศึกษาคนไทยอายุ 6-60 ปี จำนวนเกือบครึ่งหมื่นในเหตุการณ์ต่างๆ ได้เปรียบเทียบพฤติกรรมต่างๆ ของการเป็นคนดีและคนเก่งเหมือนผลไม้บนต้น เช่น ผลมะม่วง การที่จะได้มะม่วงดกผลใหญ่หวานอร่อยบนต้นนี้ ลำต้น และรากจะต้องสมบูรณ์ ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการเปรียบเสมือนส่วนลำต้นของต้นไม้อัจฉริยะธรรม ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรม ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการนี้คือ 1) ทศศนคติคุณธรรม ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น 2) เหตุผลเชิงจริยธรรม หรือการเห็นแก่ผู้อื่น ส่วนร่วม และหลักสากลมากกว่าการเห็นแก่ตัว 3) ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถคาดการณ์ไกล และสามารถควบคุมตนให้อึดได้ รอได้อย่างเหมาะสม 4) ความเชื่ออำนาจในตนว่าทำดีได้ดี ทำชั่วจะต้องได้รับโทษและ 5) แแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรคจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ลักษณะทางจิตใจทั้ง 5 ประการนี้ถ้ามีมากในบุคคลใดบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าขาดลักษณะหลายประการมากเท่าใด บุคคลนั้นจะเป็นผู้ที่ไม่สามารถเป็นคนดีและคนเก่งได้ นอกจากลักษณะทางจิตใจ 5 ประการ ที่ลำต้นของต้นไม้อัจฉริยะธรรมแล้ว พฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการคือ 1) สติปัญญา คือความเฉลียวฉลาดเหมาะสมกับอายุ เมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้ 2) ประสบการณ์ทางสังคมหมายถึงการเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และ 3) มีสุขภาพจิตดี ซึ่งหมายถึงการมีความวิตกกังวลน้อย หรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2539 : 54-55) ดังแสดงในแผนภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมคนดีและเก่ง

ที่มา : ดวงเดือน พันธุ์นาวัน (2548 : 5)

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) ของ Aizen and Fishbein (1980) เป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ใช้ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมซึ่งประกอบด้วยปัจจัยทางทัศนคติและปัจจัยทางการรับรู้ที่สถานการณ์ทางสังคม ดังแสดงในแผนภาพที่ 2.3

ภาพ 2.3 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล
ที่มา : Ajzen and Fishbein (1980 :8)

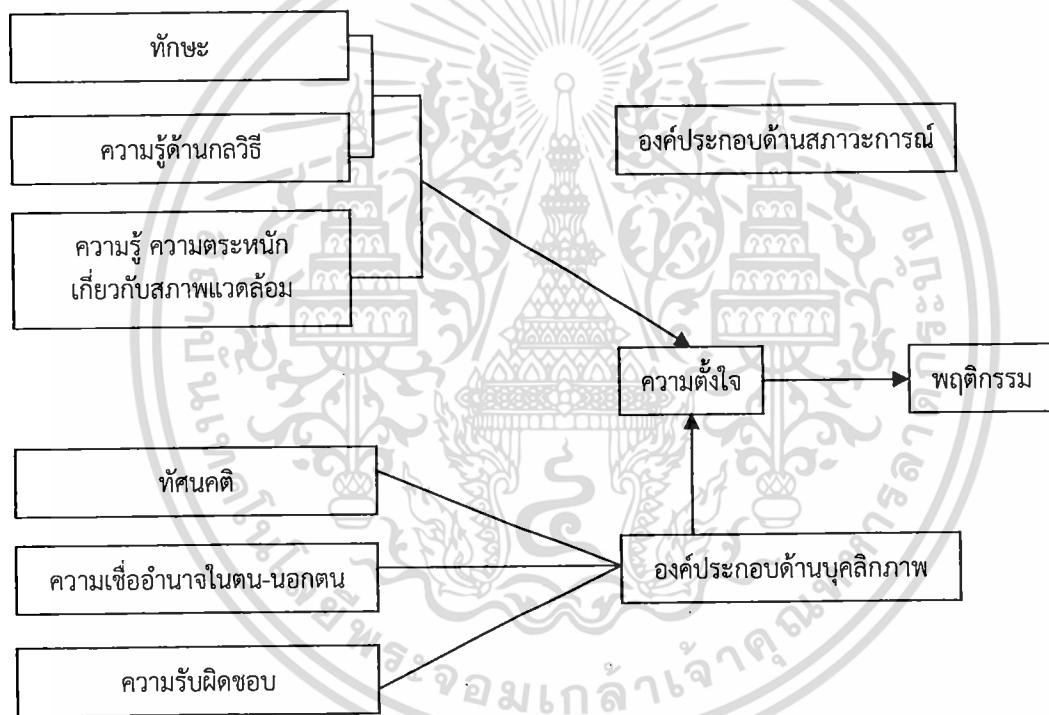
Ajzen and Fishbein (1980 อ้างในปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ. 2537 : 10-11) ได้ค้นพบจากงานวิจัยหลายฉบับได้ข้อสรุปว่า ทัศนคติที่เป็นองค์ประกอบทางการมุ่งกระทำ สามารถทำนายพฤติกรรมได้ดีกว่าองค์ประกอบทางความรู้เชิงประเมินค่า และองค์ประกอบทางความรู้สึก โดยเรียกอองค์ประกอบทางการมุ่งกระทำนี้ว่า ความมุ่งมั่นที่จะกระทำ (behavior intention) หมายถึงความโน้มเอียง หรือความพร้อมที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน และเสนอสูตรในการทำนายพฤติกรรมผ่านความมุ่งมั่นที่จะกระทำ ร่วมกับตัวแปรปทัสถานทางสังคมต่อสถานการณ์นั้นๆ สำหรับตัวแปรปทัสถานทางสังคมนั้น คือการที่กลุ่มบุคคลมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง หรือมีความสำคัญกับผู้ศึกษายอมรับ และให้การสนับสนุนพฤติกรรมประเภทนั้น และเห็นว่าควรกระทำอย่างยิ่ง อีกตัวแปรหนึ่งคือ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามปทัสถานทางสังคม มีสูตรดังนี้

$$B-I = [AB] w_1 + [(NB) (MC)] w_2$$

- จากสมการ
- B = พฤติกรรม
 - I = ความมุ่งมั่นที่จะกระทำ
 - AB = ทัศนคติต่อพฤติกรรม
 - NB = ความเชื่อเกี่ยวกับปทัสถานในเรื่องนั้น
 - MC = แรงจูงใจที่คล้อยตามปทัสถานทางสังคม
 - w₁ , w₂ = การให้ความสำคัญหรือน้ำหนักแก่ตัวแปรนั้นๆ ตามลักษณะของผู้ถูกวัดว่าจะเป็นตัวของตัวเองมาหรือพึ่งพิงกลุ่มใดมาก

ทัศนคติต่อพฤติกรรมมีความสำคัญยิ่งขึ้นในการทำนายความมุ่งมั่นที่จะกระทำ ถ้าบุคคลนั้นมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาก่อน ในขณะที่เดียวกันความสำคัญของปทัสถานทางสังคมในเรื่องของบุคคลขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นมีความเป็นตัวของตัวเอง กับการคล้อยตามปทัสถานทางสังคม มีความขัดแย้งกันหรือสอดคล้องกันเพียงไร หากมีความสอดคล้องกันมาก ความเชื่อในปทัสถานทางสังคมในเรื่องนั้น จะเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมได้ดียิ่งขึ้นตามสูตรข้างต้น

จากการศึกษาของ Hines, et.al. (1985 อ้างในดุขฎฐิ โยเหลลา และประทีป จินงึ. 2537 : 11-12) ซึ่งได้ทำการประมวลและสังเคราะห์งานวิจัยรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ที่ทำตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 จำนวน 128 เรื่อง โดยผู้วิจัยแบ่งตัวแปรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มการรู้การคิด (cognitive variables) กลุ่มจิต-สังคม (psycho-social variables) หรือตัวแปรด้านบุคลิกภาพ และตัวแปรทางชีวสังคม (demographic variables) ผลพบว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมคือ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาและผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อม ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีจัดการแก้ปัญหา ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน ทศนคติต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบ และการแสดง ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมและพบว่าตัวแปรด้านชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ มีขนาดอิทธิพลเล็ก จากนั้นได้นำผลที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยนี้ บวกกับผลการสังเคราะห์งานวิจัยของ Hines ในปี 1984 เสนอโมเดลเพื่อการอธิบายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมไว้ ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 2.4

ภาพ 2.4 โมเดลเพื่ออธิบายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของ Hines และคณะ ที่มา : Hines, et.al. (1985 อ้างในดุขฎฐิ โยเหลลา และประทีป จินงึ. 2537 : 12)

จากโมเดลอธิบายได้ตั้งนี้ บุคคลที่แสดงความตั้งใจว่าจะทำพฤติกรรม น่าจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรม รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าบุคคลที่ไม่ได้แสดงความตั้งใจ และความตั้งใจของบุคคลเป็นผลมาจาก ตัวแปรหลายตัว ทั้งที่เป็นบุคลิกภาพและตัวแปรด้านการรู้คิด ซึ่งอธิบายได้ว่าก่อนที่บุคคลแสดงความ ตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เขาจะต้องมีความรู้และความตระหนักถึงสภาพปัญหา มี ความรู้และทักษะพอเพียงต่อการแก้ปัญหา บวกกับมีลักษณะทางบุคลิกภาพที่ดี กล่าวคือ มีทศนคติที่ดี ต่อสภาพแวดล้อม มีความเชื่ออำนาจภายในตน และมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย เมื่อบุคคล มีความพร้อมด้านความรู้ทักษะ ประกอบกับมีลักษณะทางบุคลิกภาพที่เหมาะสมแล้ว การที่เขาจะแสดง พฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม อาจถูกกระตุ้น หรือลบล้างโดยตัวแปรสภาวะแวดล้อมได้แก่ สภาวะ

ทางเศรษฐกิจ การบีบบังคับจากสังคมและทางเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมขึ้น เช่น เขาอาจมีความรู้และทักษะสูง มีองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่ดี แต่ไม่บริจาคเงินเพื่อการขจัดสารพิษในชุมชน เพราะเขาไม่มีเงิน เป็นต้น จากโมเดลของ Hines, et.al. มีตัวแปรทางจิตลักษณะที่สอดคล้องกับตัวแปรในทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม และทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล คือ ทศนคติ ความตั้งใจ ความเชื่อมั่นอำนาจในตน-นอกตน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยส่วนใหญ่ มักจะมุ่งความสำคัญไปที่ทางศึกษาทัศนคติ ซึ่งไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนาในคนไทยเราได้ ทั้งนี้เพราะผู้รับการพัฒนาส่วนใหญ่ยังขาดจิตลักษณะสำคัญอื่นๆ เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตความสามารถควบคุมตนเอง ลักษณะความเชื่อว่าเราทำได้ หรือทำแล้วจะได้ผลตามต้องการ (ความเชื่ออำนาจในตน) ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) การจะชักจูงคนให้เห็นประโยชน์ในสิ่งที่เป็นนามธรรมและกระทำเพื่อผู้อื่น เพื่อสังคม และเพื่อนมนุษย์ชาติ (เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูง) นั้นต้องใช้จิตลักษณะอื่นๆ เป็นพื้นฐาน จึงจะสามารถสร้างทัศนคติที่เหมาะสมได้ และให้คงอยู่อย่างถาวรไม่เสื่อมสลายได้ง่าย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2539 : 55) ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงได้กำหนดจิตลักษณะที่ควรได้รับการพัฒนา ตามแนวทางของทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมคือ ทศนคติต่อพฤติกรรมสุขภาพจิต การมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ในการศึกษาสาเหตุทางจิตลักษณะต่อพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน ซึ่งจะได้กล่าวถึงความหมายและวิธีการวัดต่อไปตามลำดับ

1) ทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน

ทัศนคติ เป็นสภาวะทางจิตประการหนึ่งที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆ อันเกิดจากการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 องค์ประกอบ ซึ่ง ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2541) ได้ให้ความหมายของแต่ละองค์ประกอบไว้สรุปได้ดังนี้

1.1) องค์ประกอบทางการรู้เชิงประเมินค่า (cognitive component) เดิมใช้ในความหมายของการรู้การคิด ความเชื่อ ตลอดจนข้อสนเทศทั่วไปเกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้น แต่องค์ประกอบนี้จะต้องมีลักษณะที่มีทิศทางประกอบด้วย คือทางด้านดีหรือเลว มีประโยชน์หรือโทษ จึงไม่ใช่ข้อเท็จจริง (fact) ตามปกติเท่านั้น เนื้อหาที่สำคัญที่สุดในองค์ประกอบนี้คือ ความเชื่อเชิงประเมินค่า ว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว มีประโยชน์หรือมีโทษอย่างไร ดังนั้น การวัดองค์ประกอบแรกของทัศนคติอย่างถูกต้องจะต้องวัดความรู้เชิงประเมินค่าเกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้นของบุคคล

1.2) องค์ประกอบทางความรู้สึก (affective component) ทัศนคติมีลักษณะสำคัญคืออารมณ์ของบุคคล เกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้นเช่นเดียวกับองค์ประกอบแรก ความรู้สึกของบุคคลก็จะต้องมีลักษณะที่เป็นทิศทางด้วย ซึ่งหมายถึงความชอบ ความไม่ชอบสิ่งหนึ่ง หรือความพอใจ ไม่พอใจสิ่งหนึ่ง และสอดคล้องกับองค์ประกอบแรกของเขาด้วย กล่าวคือถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งใดดีมีประโยชน์ บุคคลก็จะชอบและพอใจสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งนั้นเลวหรือมีโทษบุคคลก็จะไม่ชอบไม่พอใจสิ่งนั้น องค์ประกอบนี้มีเนื้อหาที่อาจจะวัดได้ไม่หลากหลายเท่าองค์ประกอบแรก แต่ก็ใช้องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของทัศนคติ

1.3) องค์ประกอบทางการมุ่งกระทำ (action tendency component) เนื่องจากทัศนคติเป็นลักษณะทางจิตใจ ที่ต้องศึกษาแยกต่างหากจากพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นองค์ประกอบนี้จะเป็นการรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือเป็นการวัดปริมาณของพฤติกรรมโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องเป็น

ลักษณะทางจิตใจที่เกี่ยวกับพฤติกรรม เจตนาที่จะกระทำหรือ ความมุ่งกระทำ องค์ประกอบนี้จึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าองค์ประกอบอื่น

องค์ประกอบทั้งสามของทัศนคติ สามารถใช้ในการทำนาย และอธิบายพฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจงของบุคคลได้ เพราะเชื่อว่าหากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องใด (ร่วมกับบุคลิกลักษณะอื่น ๆ ที่เหมาะสม) ก็จะกระตุ้นให้บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในเรื่องนั้น มากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติไม่ดี ผู้มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนจึงหมายถึง การที่บุคคลประเมินว่าพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น การที่บุคคลประเมินค่าว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ รู้สึกพอใจ และพร้อมที่จะกระทำการบริโภคอย่างยั่งยืนในลักษณะและวิธีการต่างๆ ซึ่งเป็นไปในทิศทางบวก ส่วนผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึงการที่บุคคลประเมินค่าว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก ไม่พอใจ และไม่คิดที่จะกระทำการบริโภคอย่างยั่งยืนหรือเป็นไปในทิศทางลบ

โดยทั่วไปพฤติกรรมของบุคคล จะเป็นไปในทิศทาง และระดับความเข้ม ที่สอดคล้องกับทัศนคติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ดังจะเห็นได้จาก งานวิจัยของ สนาน คุณประเสริฐ (2535) ที่ศึกษาผลของการชักจูงในการยอมรับนวัตกรรมทางการศึกษาของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 จำนวน 200 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกัน คือ กลุ่มทดลองใช้สารชักจูง และกลุ่มที่ไม่ใช้สารชักจูง โดยวัดพฤติกรรมการใช้นวัตกรรมมาแต่เดิม และลักษณะทางจิต 5 ประการคือ ทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู ทัศนคติที่ดีต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ความเชื่ออำนาจในตนเองแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม ลักษณะจิตเหมาะสมหลายด้านประกอบกันสามารถทำนายพฤติกรรมยอมรับนวัตกรรมทางการสอน มากกว่าครูที่ไม่ได้รับสารชักจูง โดยมีทัศนคติต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์เป็นตัวทำนายที่สำคัญ นอกจากนี้งานวิจัย ของ นพนธ์ สัมมา (2523) ซึ่งได้ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ทำนายพฤติกรรมยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตรของเกษตรกรไทย ที่ปลูกมันฝรั่งพันธุ์สปูนต้า พบว่า ทัศนคติสามารถทำนายพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตร ในกลุ่มเกษตรกรที่มีภูมิหลังต่างๆ กันได้ 9% ถึง 26% และงานวิจัยของ ศักดิ์ชัย นิรัญทวี (2532) ได้ศึกษาพฤติกรรมความแปลกแยก กับการทำงานของครูในสังกัด กรุงเทพมหานคร ศึกษาตัวแปรทางทัศนคติที่มีเป้าหมายต่างกัน คือ ตัวแปรแรกมีเป้าหมายอยู่ที่ สภาพการทำงานของครู เป็นการวัดองค์ประกอบด้านกรู้คิด และความรู้สึก ตัวแปรที่สองมีเป้าหมายอยู่ที่พฤติกรรมการทำงานในหน้าที่ครู เป็นการวัดองค์ประกอบด้านการมุ่งกระทำผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อสภาพการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของครูโดยตรงและยังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานของครูโดยอ้อมอีกด้วย กล่าวคือทัศนคติต่อสภาพการทำงาน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงกับพฤติกรรมการทำงานของครู โดยเฉพาะด้านให้การอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษา

ในด้านพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม งานวิจัยของ พิระนันท์ บุรณะโสภณ (2538) ศึกษาประชาชนทั่วไป ทั้งชายและหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 432 คน ก็พบว่าทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 95-97) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ ความพร้อมที่จะกระทำการลดปริมาณขยะ และทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมลดปริมาณขยะ สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมและปัจจัยด้านสถานการณ์เท่ากับ 5.6% และ 12.0% ตามลำดับ งานวิจัยของ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร และชลิตา วสุวัต (2554 : 145) ที่ศึกษา การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมกรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน จำนวน 800 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมลิสเรล 8.72 ผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเส้นอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร รวมทั้งค่าการทดสอบความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ทุกค่า โดยโมเดลสุดท้ายมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 90.23, df = 84, p-value = .30, ค่า RMSEA = 0.01, SRMR = .03, GFI = .99, AGFI = .97 และ CN = 1026.16 และพบว่าตัวแปรที่ส่งผลกระทบที่สุดต่อพฤติกรรมกรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือ การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .80 รองลงมาคือ เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จิตพอเพียง ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และปทัสสถานของกลุ่ม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .46, .25, .21 และ .21 ตามลำดับ ส่วนงานวิจัยของ Bowman & Fishbein (1978) ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจลงคะแนนเสียง ในเรื่องมาตรการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในอนาคต โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั่วไปในปี 1976 ของรัฐโอเรกอน จำนวน 89 คน เพื่อจำนวน 89 คน เพื่อทดสอบพฤติกรรมตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติที่ดีต่อเรื่องดังกล่าว มีความสัมพันธ์กันอย่างสูง (.84) กับพฤติกรรมในการลงคะแนนจริง โดยผ่านความตั้งใจที่จะกระทำซึ่งเป็นไปตามทฤษฎี เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Boldero (1995) ศึกษาทดลองเรื่องการประหยัดหนังสือพิมพ์ในครัวเรือน ในช่วงระยะเวลา 2 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 254 คน อายุระหว่าง 18-78 ปี ทั้งชายและหญิง พบว่า ทัศนคติต่อการแปรรูป และความตั้งใจที่จะกระทำ เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการแปรรูปกระดาษหนังสือพิมพ์ร่วมกับปัจจัยอื่นๆ ได้ ประมาณ 35.8% นอกจากนี้ยังมีการวิจัยทดลองเพื่อสร้างมาตรวัดทัศนคติด้านสิ่งแวดล้อม (Berberoglu & Tosunoglu, 1995) โดยทดสอบกับนักศึกษาคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ในตุรกี จำนวน 639 คน เป็นชาย 291 คน และหญิง 348 คน พบว่ามาตรวัดที่สร้างขึ้นโดยมีปัจจัย 4 กลุ่มคือ ทัศนคติต่อการเพิ่มประชากร ทัศนคติต่อการเห็นความสำคัญของปัญหาสิ่งแวดล้อม ทัศนคติต่อการใช้พลังงานนิวเคลียร์ และทัศนคติต่อการอนุรักษ์พลังงาน นักศึกษามีการตอบสนองต่อมาตรวัด โดยแสดงการรับรู้ถึงประเด็นต่างๆ ทางสิ่งแวดล้อมที่ทำการทดสอบ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทัศนคติ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม

แม้ว่าทัศนคติจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่างๆ แต่ลักษณะของทัศนคติที่ใช้เพื่อการทำนายพฤติกรรมนั้น จะต้องเป็นลักษณะที่เจาะจงเฉพาะพฤติกรรม ในระยะเวลา หรือกาลเทศะ ที่เหมาะสมกับการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ และเป็นทัศนคติที่เกิดจากประสบการณ์โดยตรงด้วย (งามตา วนิทานนท์, 2535 : 267) แนวทางการวัดทัศนคติเพื่อให้เกิดความแม่นยำ มักจะวัดที่ปริมาณและทิศทางของทัศนคติต่อพฤติกรรมเดียวกัน และควรที่จะวัดใน 3 องค์ประกอบโดยวัดองค์ประกอบทางความรู้เชิงประเมินค่า และองค์ประกอบทางความรู้สึก ซึ่งเป็นการวัดทัศนคติทั่วไป แต่การวัดทัศนคติองค์ประกอบที่สาม คือ องค์ประกอบทางการมุ่งกระทำ สามารถนำมาใช้ในการทำนายพฤติกรรมเพราะทัศนคติองค์ประกอบนี้มีความใกล้ชิดกับพฤติกรรมมากที่สุด ดังนั้น การวัดทัศนคติต่อพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนในงานวิจัย

นี้ ได้ยึดหลักการวัดทัศนคติทั้ง 3 องค์ประกอบ โดยแบ่งเป็น 2 ตัวแปรคือ 1) ทัศนคติที่ต่อพฤติกรรม การบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นทัศนคติด้านความรู้เชิงประเมินค่า และทัศนคติด้านความรู้สึกต่อพฤติกรรม การบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่ผู้บริหาร อบต. มองเห็นว่าการบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่ มีประโยชน์ หรือไม่มีประโยชน์มากนักน้อยเพียงใด ผู้บริหารพอใจหรือไม่พอใจต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และ 2) ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นทัศนคติด้านการมุ่งกระทำ หมายถึง ความมุ่งมั่น ความตั้งใจของ ผู้บริหาร อบต. ที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมบริโภคอย่างยั่งยืนมากหรือน้อยเพียงใด

สรุป จากผลการวิจัยที่ประมวลมานี้ทำให้คาดได้ว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมมา มาก หรือมีความพร้อมที่จะกระทำมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมบริโภคอย่างยั่งยืน มากกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมมาน้อย หรือมีความพร้อมที่จะกระทำน้อย

2) สุขภาพจิตดีกับพฤติกรรมบริโภคอย่างยั่งยืน

สุขภาพจิตดี หมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวง เดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทานนท์ และคณะ. 2536 : 38) สุขภาพจิตที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นแก่การรับรู้ สภาพแวดล้อมได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และเรียนรู้สภาพแวดล้อมได้มาก แม้บุคคลจะมีสติปัญญา มี ประสบการณ์ทางสังคมมาก แต่ถ้าสุขภาพจิตไม่ดี ก็จะไม่สามารถได้รับประโยชน์จากประสบการณ์นั้น อย่างเต็มที่ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2543 : 90) ในความหมายสุขภาพจิตของมนุษย์ (Jahoda. 1970 อ้างใน ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. 2524 : 3-4) ได้รวบรวมเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา สุขภาพจิตของบุคคลที่ใช้แพร่หลายในวิชาจิตวิทยา 6 ประเภท คือ ทัศนคติต่อตนเอง ความเป็นตัวของ ตัวเอง ความสามารถควบคุมสภาพแวดล้อม ความเจริญเติบโต พัฒนาการและความเป็นจริงแห่งตน การ รับรู้ความเป็นจริงและบูรณาการของบุคลิกภาพ เกณฑ์การพิจารณาทั้ง 6 ประเภท นี้แสดงถึงลักษณะ สุขภาพจิตที่ดีของบุคคล

สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่นๆ และพฤติกรรม ของบุคคล ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยหรืออยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม งานวิจัยของ วรณี วรณชาติ (2541 : 56, 193) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสียงเอ็ดส์ของนักศึกษา ชายในมหาวิทยาลัย จำนวน 325 คน พบว่า นักศึกษาชายที่มีสุขภาพจิตดีน้อยเป็นผู้มีพฤติกรรมการคบ เพื่อนแบบเสียงเอ็ดส์สูงกว่า นักศึกษาชายที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ กลุ่มที่บิดาและมารดามีการศึกษาต่ำ และกลุ่มที่อายุน้อย และยังพบอีกว่า ในกลุ่มรวม สุขภาพจิตดี มี ความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสียงเอ็ดส์ โดย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -.29

งานวิจัยของ สุรัชย์ ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัย พบว่า นายก อบต. ที่มีจิตลักษณะเต็ม 3 ด้านสูง คือ มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และ สุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่ม การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับ เศรษฐกิจพอเพียง พบในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้มีความรู้มีเหตุผลมาก พบ ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้ มีภูมิคุ้มกันตนมาก พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้มีการรับรู้คุณความดีมาก พบในกลุ่ม

รวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ในนายก อบต.กลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.0% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 20.4% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณค่าความดีได้สูงสุด 40.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกรอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่อในอำนาจตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตที่ดี ตามลำดับ

งานวิจัยของ พระมหาชินวุฒิ ธมมานนฺโต (ทองพิมพ์) (2550) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการบริหารโคออย่างรู้คุณค่า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : 6 ทัศนศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก ได้รับการอบรมจากโรงเรียนมาก และเห็นแบบอย่างจากครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารโคออย่างรู้คุณค่า มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม โดยพบผลในกลุ่มนักเรียนชาย

งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 95-97) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารโคอที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพฤติกรรมกรรมการบริหารโคอที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านมาก/สูง คือ สุขภาพจิตที่ดีมาก เชื่ออำนาจในตนสูง และมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมาก และยังพบอีกว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในกลุ่มรวมได้ 3.0% และ 9.3% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่อในอำนาจตน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ

งานวิจัยของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 169) พบว่า ในกลุ่มรวมสุขภาพจิตดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมกรรมการบริหารโคอส่วนตัว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 6 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริหารโคอส่วนตัวของนักเรียนได้ 37.7 เปอร์เซ็นต์ และตัวทำนายสุขภาพจิตดี มีค่าเบต้า เท่ากับ .09

งานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543 : 160) พบว่า ในกลุ่มฐานะครอบครัวต่ำ สุขภาพจิตดี เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สอง ของพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ โดยร่วมกับ ตัวแปรอื่นอีก 2 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะได้ 27.8%

งานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2544 : 59-62, 101) พบว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานและพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .43 .32 และ .34 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่าในกลุ่มรวม สุขภาพจิต เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของพฤติกรรมประหยัดเวลา โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์สามารถทำนายความแปรปรวน พฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

สุขภาพจิตดี เป็นสาเหตุของสาเหตุของพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง จึงคาดว่าความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะด้วย เนื่องจากผู้ที่มีสุขภาพจิตที่ดี จะเป็นผู้ที่สามารถรับรู้สภาพความเป็นจริงได้ดี มีความเชื่อมั่น ในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ และเสริมสร้าง สภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นได้ ส่วนผู้ที่มีสุขภาพจิตเสื่อม ซึ่งมีความสับสน ย่อมไม่สามารถรับรู้สภาพปัญหาต่างๆ ที่ เกิดขึ้น และไม่สามารถร่วมแสดงพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้

การวัดสุขภาพจิตในการวิจัยนี้ ได้ใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุนาวิณ, งามตา วณิชานนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า

สรุป จากผลการวิจัยที่ประมวลมานี้ทำให้คาดได้ว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำ และมีพฤติกรรมกรบิโรคอย่างยั่งยืน มากกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย

3) การมุ่งอนาคตควบคุมตนกับพฤติกรรมกรบิโรคอย่างยั่งยืน

ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นสิ่งที่จะเกิดกับตนในอนาคต และเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น (ดวงเดือน พันธุนาวิณ, งามตา วณิชานนท์ และคณะ. 2536 : 38) ส่วนความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสภาพการณ์ต่างๆ เช่นการรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคตแทนรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับทันทีหรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน (ดวงเดือน พันธุนาวิณ และเพ็ญแข ประจันปัจฉินึก. 2520 : 35)

ความสามารถในการควบคุมตนเอง ประกอบด้วยลักษณะทางจิตใจหลายประการคือ การมองเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะมีมาในอนาคต มากกว่าประโยชน์ในปัจจุบัน การเลือกกระทำพฤติกรรมที่แสดงการอดได้รอได้ เพราะเชื่อว่าการกระทำของตน จะส่งผลให้เกิดผลดีตามมาตามที่ตนเองต้องการได้ และนอกจากนั้นความสามารถควบคุมตน ยังไม่เกี่ยวกับการไม่หวังผลจากภายนอก แต่บุคคลสามารถให้รางวัลตนเอง และลงโทษตนเองได้ โดยรางวัลที่ให้แก่ตนเองอยู่ในรูปของความพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตน ส่วนการลงโทษตนเองก็คือ การเกิดความไม่สบายใจวิตกกังวล และละอายใจ ลักษณะความเชื่อในผลแห่งความพยายามของตน และลักษณะการให้รางวัล และการลงโทษตนเองนั้น จะปรากฏในวัยรุ่นที่ได้รับการพัฒนาทางจิตใจอย่างเหมาะสมมาตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับรางวัล และการลงโทษอย่างเหมาะสมกับเหตุ โดยผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล และไม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นที่ตั้ง ลักษณะเหล่านี้ โรงเรียนสามารถจะพัฒนาได้เป็นอย่างดีด้วยการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ดวงเดือน พันธุนาวิณ. 2539 : 92-93)

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนจึงสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน โดยขั้นแรก มองเห็นประโยชน์ และเลือกที่จะรับผลดีในอนาคตแทนผลเล็กน้อยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะของการมุ่งอนาคต และในการที่จะได้ผลดีในอนาคตนั้น ต้องมีความอดทนเพื่อรอรับผลที่จะเกิดขึ้นหรือมีการควบคุมตนเป็นขั้นต่อมา ผู้ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนจึงเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลมุ่งประโยชน์ที่ดีกว่าในวันข้างหน้า ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ หรือผู้ที่มุ่งปัจจุบันสูงมักจะขาดความอดทนในการรอผลดีที่จะเกิดในอนาคตจึงมีพฤติกรรมในทางลบ เช่น โกงการเล่นเกมส์ การทะเลาะวิวาท ส่วนผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีพฤติกรรม ที่แสดงถึงความเป็นคนดีและคนเก่ง ดังเช่น

งานวิจัยของ สุรัชย์ ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า นาย ก อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านสูง คือ มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้มีความรู้มีเหตุมีผลมาก พบในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมาก พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้มีการรับรู้คุณค่าความดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ในนายก อบต.กลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.0% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 20.4% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณค่าความดีได้สูงสุด 40.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่อในอำนาจตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตที่ดี ตามลำดับ

งานวิจัยของ พระมหาชินวุฒิ ธมมานนโร (ทองพิมพ์) (2550) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างรู้คุณค่า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และมีการปฏิบัติทางพุทธมามีพฤติกรรมการบริโภคอาหารและพฤติกรรมการบริโภคอย่างรู้คุณค่า มากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม โดยพบผลในกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนน้อย และกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อย

งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 95-97) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านมาก/สูง คือ สุขภาพจิตที่ดีมาก เชื่ออำนาจในตนสูง และมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมาก และยังพบอีกว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในนักศึกษากลุ่มรวมได้ 3.0% และ 9.3% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่อในอำนาจตน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ

งานวิจัยของ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร และชลิตา วสุวัต (2554 : 145) ที่ศึกษาการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน จำนวน 800 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมลิสเรล 8.72 ผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเส้นอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร รวมทั้งค่าการทดสอบความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ทุกค่า โดยโมเดลสุดท้ายมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 90.23, df = 84, p-value = .30, ค่า RMSEA = 0.01, SRMR = .03,

GFI = .99, AGFI = .97 และ CN = 1026.16 และพบว่าตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือ การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .80 รองลงมาคือ เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จิตพอเพียง ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และปทัสถานของกลุ่ม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .46, .25, .21 และ .21 ตามลำดับ

งานวิจัยของ ฐานันตร์ เปียศิริ (2545 : 169,172,176) พบว่า ในกลุ่มรวมลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวม โดยร่วมกับตัวแปรอื่นทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ อีก 6 ตัว ทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว พฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมของนักเรียนได้ 37.7, 41.7 และ 37.9 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ โดยตัวทำนายลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้า เท่ากับ .31, .26 และ .31 ตามลำดับ

งานวิจัยของ นิภาพร โชติสุดแสน์ (2545 : 79) พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พฤติกรรมการเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว และพฤติกรรมรักษาระเบียบมากกว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ที่สำคัญคือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มกรุงเทพฯ กลุ่มนักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก และกลุ่มนักศึกษาที่รับรู้สภาพของสถานที่ท่องเที่ยวว่ามีลักษณะที่ดีน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะสามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้ 26.8% และยังพบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มย่อยอีก 6 กลุ่ม นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมรักษาระเบียบ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะสามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมรักษาระเบียบได้ 33.6% และพบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มย่อยอีก 3 กลุ่ม

งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า สมาชิก อบต.ที่มีจิตลักษณะเดิมแต่ละด้านใน 3 ด้านสูง คือ มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หรือความเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบมากกว่าสมาชิก อบต. ประเภทตรงข้าม และยังพบอีกว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในสมาชิก อบต.กลุ่มรวมได้ 22.0% และ 39.5% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในกลุ่มสมาชิก อบต. ที่มีฐานะครอบครัวสูง ได้สูงสุดเท่ากับ 33.6% และ 43.5% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่อในอำนาจตน ตามลำดับ

งานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการรับรู้คุณค่ามาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่า นักเรียนในโรงเรียนที่ไม่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีการรับ

รู้คุณค่าความดีน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญ สำหรับพฤติกรรมการออม พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเศรษฐกิจพอเพียง

งานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธชน (2544 : 59-62, 101-104) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน และพฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .47, .42 และ .53 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดทรัพยากร 3 ตัวแปร คือ 1) พฤติกรรมประหยัดการใช้จ่าย ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่หนึ่ง โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 40.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 2) พฤติกรรมประหยัดเวลา ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สี่ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และ 3) พฤติกรรมประหยัดวัสดุและพลังงาน ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายสำคัญ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 7 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดวัสดุและพลังงานได้ 44.0%

งานวิจัยของ จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร และไพฑูริย์ พิมพ์ (2250 : 71-72) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตนาเชิงพฤติกรรมการประหยัดพลังงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการมหาวิทยาลัยรวมพลังหารสอง พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานของนักศึกษาที่สำคัญตัวหนึ่ง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบวัดของดวงเดือน พันธุนานวิน, งามตา วรินทร์านนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิต และพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า โดยการรายงานถึงนิสัยและการปฏิบัติของตนเองในชีวิตประจำวันที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะนี้

สรุป จากผลการวิจัยที่ประมวลมานี้ทำให้คาดได้ว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำ และมีพฤติกรรมบริโภคร้อยยั้งยืนมากกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ

4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมบริโภคร้อยยั้งยืน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดให้สำเร็จไปด้วยดี ทั้งในด้านการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือแข่งขันกับผู้อื่น มีการกำหนดเป้าประสงค์ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่ขวางกั้นและมีการวางแผนระยะยาวที่จะต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว และ McClelland ได้ศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เพราะคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกระตือรือร้น และมานะบากบั่นในการทำงานใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์สูงสุด (McClelland. 1953 : 197)

ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (1964 : 264) ได้กล่าวว่า สิ่งทีกระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสามประการคือ 1) สิ่งที่น่ามั่งหวัง หรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ความเข้มของความมุ่งมั่น หรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ และค่าของสิ่งล่อใจ 2) สิ่งที่น่าวิตใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โอกาสที่จะประสบความสำเร็จ และความเฉื่อยของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว และ 3) สิ่งยั่วยุภายนอกที่ทำให้อยากทำกิจกรรมนั้น

ในการศึกษาพฤติกรรมของคนที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นมีมากมาย เช่น งานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนที่เน้นและไม่เน้นประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (เป็นพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง) ที่สำคัญตัวหนึ่ง

งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า สมาชิก อบต.ที่มีจิตลักษณะเดิมแต่ละด้านใน 3 ด้านสูง คือ มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หรือความเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบมากกว่าสมาชิก อบต. ประเภทตรงข้าม และยังพบอีกว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในสมาชิก อบต.กลุ่มรวมได้ 22.0% และ 39.5% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในกลุ่มสมาชิก อบต. ที่มีฐานะครอบครัวสูง ได้สูงสุดเท่ากับ 33.6% และ 43.5% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่อในอำนาจตน ตามลำดับ

งานวิจัยของ ขวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 59-62, 101-104) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน และพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .51, .47 และ .40 เรียงตามลำดับ และยังพบอีกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถทำนายพฤติกรรมประหยัดทรัพยากร 3 ตัวแปร คือ 1) พฤติกรรมประหยัดเวลาในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับสอง โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดเวลาได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยอีก 5 กลุ่ม 2) พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 7 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงานได้ 44.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยอีก 5 กลุ่ม และ 3) พฤติกรรมประหยัดในการใช้จ่าย ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายสำคัญ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 8 ตัว ทางด้านจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 40.0% และพบผลเช่นเดียวกันนี้ในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

งานวิจัยของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 169,172) พบว่า ในกลุ่มรวมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นทางด้านจิตลักษณะ และสถานการณ์ อีก 6 ตัว ทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัว และพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวของนักเรียนได้ 37.7 และ 41.7 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ โดยตัวทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้า เท่ากับ .14 และ .12 ตามลำดับ

และงานวิจัยของ อารมย์ สนานภู (2544 : 76, 90) พบว่า ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมการประหยัดการใช้จ่าย โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 6 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมการประหยัดการใช้จ่าย 36.8% และยังพบอีกว่า ในกลุ่มรวม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายสำคัญลำดับที่สามของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรโดยรวม โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 5 ตัว ทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ สามารถทำนายความแปรปรวนพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรโดยรวมได้ 59.7%

จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นส่งผลต่อพฤติกรรม เป็นตัวผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่น มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น มีพฤติกรรมการทำงานสูงขึ้น มีพฤติกรรมการประหยัดเวลาสูงขึ้น มีพฤติกรรมการประหยัดวัสดุและพลังงานสูงขึ้น และมีพฤติกรรมการประหยัดการใช้จ่ายขึ้น ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในงานวิจัยนี้ หมายความว่าถึง ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของผู้บริหาร อดบ. ที่จะกระทำการใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยทำงานอย่างมานะบากบั่น พินฝ่าอุปสรรค เพื่อที่จะให้การงานหรือการแก้ปัญหาบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ รู้จักกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ข้อคำถามซึ่งปรับปรุงจากแบบวัดของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 260-274) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัยทำให้คาดได้ว่า ผู้บริหาร อดบ. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก เป็นผู้ที่มิตศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำ และมีพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน มากกว่าผู้บริหาร อดบ. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย

5) ความเชื่ออำนาจในตนกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน

ความเชื่อในอำนาจในตน หมายถึง ความตระหนักว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้าม กับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดกับตนนั้นขึ้นกับโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทนานนท์ และคณะ. 2536 : 38)

ความเชื่ออำนาจในตน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ และสามารถใช้อำนาจพฤติกรรมการต่างๆ ของบุคคลได้ พบว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน จะเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิตของตนสนุกสนานได้เสมอ มีความสุขใจในสภาพที่ตนเป็น มีความวิตกกังวลน้อย เพราะรู้จักประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนได้อย่างแม่นยำ สามารถต่อสู้ให้กับสังคมและแก้ปัญหาส่วนตัวได้ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Moursund. 1976) มีความกระฉับกระเฉงว่องไว เห็นคุณค่าของกาลเวลา สามารถปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ (Rotter. 1966 : 2) จากงานวิจัยของ Hollander

(1981 : 123) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำสิ่งที่ตนรับผิดชอบให้สัมฤทธิ์ผล และมีความพยายามมากกว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจนอกตน

บุคคลแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกันในเรื่องปริมาณและความรุนแรงของความรู้สึกในด้านการทำนายหรือควบคุมสภาพแวดล้อม บางคนจะรู้สึกว่าเขามีอำนาจ หรือความสามารถที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นหรือสามารถ ควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนได้และเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่ตนได้รับเกิดจากการกระทำของตนเอง บุคคลประเภทนี้เรียกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตน (internal locus of control) ส่วนบางคนจะรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบตัว และไม่สามารถควบคุมสภาพการณ์ต่างๆ ได้ เพราะเชื่อว่าสิ่งต่างๆ นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยภายนอกซึ่งเขาไม่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องได้เลย เช่น โชคกลาง อำนาจเหนือธรรมชาติ หรืออำนาจของคนอื่น บุคคลประเภทนี้เรียกว่า พวกที่เชื่ออำนาจภายนอกตน (external locus of control) (Rotter. 1996 อ้างใน ชีรวัดน์ นิจนตร. 2526 : 67)

การที่บุคคลจะมีลักษณะเชื่ออำนาจในตน หรือเชื่ออำนาจนอกตนนั้น เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลตั้งแต่วัยทารกจนเป็นผู้ใหญ่ หากเขามีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางจิต และสังคมอันเกิดขึ้นได้ทั้งในสังคมที่ยากจน และสังคมที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึงการได้รับรางวัลและการโดนลงโทษอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยได้รับในเวลา และปริมาณที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ได้รับเลยในบางครั้ง และในบางครั้งก็ได้รับโดยไม่ได้ทำอะไร จะทำให้บุคคลรู้สึกขาดความสามารถในการทำนาย และควบคุมได้ ทำให้เกิดการขัดแย้ง คับข้องใจ วิตกกังวล จึงเกิดค่านิยมความเชื่อ ทศนคติ แรงจูงใจ พฤติกรรม และความสามารถในการเรียนรู้ที่บกพร่อง จึงโทษโชคชะตาราศีมากกว่าปกติ (ดวงเดือน พันธุนาวิน. 2527) ในสภาพแวดล้อมนี้เอง จะทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยา 2 ประการ ประการแรก คือ ถ้าบุคคลคิดว่าสามารถควบคุมผลได้ และผลนั้นมีความกังวล คับข้องใจ และแสดงออกโดยการก้าวร้าว ประการที่สอง ถ้าบุคคลเคยชินกับสภาพแวดล้อม และปรับตัวเข้ากับสภาพความไม่สอดคล้องระหว่างความพยายามกับผลได้ บุคคลนั้นก็จะเป็นคนเฉื่อยชา ท้อแท้ และหมดหวัง ส่วนบุคคลที่รับรู้ว่าตนสามารถที่จะทำนาย หรือควบคุมผลที่เกิดขึ้นได้ รางวัลหรือการลงโทษที่ได้รับ เกิดจากผลแห่งการกระทำของตนเอง บุคคลนั้นจะมีความกระตือรือร้นต่อความเป็นไปของสภาพแวดล้อม ที่จะมีประโยชน์ต่อพฤติกรรมในอนาคตของเขา จะพยายามปรับปรุงสภาพการณ์ต่างๆ ให้ดีขึ้นตามลำดับขั้น ให้คุณค่าของทักษะหรือผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากความพยายามเป็นสำคัญ รวมทั้งไม่ยอมให้ใครมาชักจูงโดยไม่มีเหตุผล (Rotter. 1966 อ้างใน ชีรวัดน์ นิจนตร. 2526 : 69) ดังนั้น ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนจะเชื่อมั่นว่าการกระทำของตนสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นได้ ตรงข้ามกับลักษณะของผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งจะก้าวร้าว หรือวางเฉย ปล่อยให้การแก้ไขปัญหาล้อมเป็นหน้าที่ของผู้อื่นหรือปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (social learning theory) อธิบายได้ว่า ความคาดหวังเช่นนี้ จะก่อตัวขึ้นจากพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เฉพาะอันใดอันหนึ่งก่อน แล้วจึงขยายไปครอบคลุมพฤติกรรมหรือเหตุการณ์อื่นๆ จนกลายเป็นทัศนคติหรือบุคลิกภาพที่สำคัญในตัวบุคคล นอกจากนั้นผลตอบแทนที่ได้รับแต่ละครั้ง ยังอาจทำให้ความคาดหวังครั้งต่อไปสูงขึ้น หรือต่ำลงได้อีกด้วย ความเชื่ออำนาจในตนจึงเป็นตัวแปรที่สามารถใช้ทำนาย และเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่างๆ ของคนเรา ดังเช่น งานวิจัยของ สุรชัย ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกาปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า นายก อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม

3 ด้านสูง คือ มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมาก พบในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป กลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และกลุ่มเคยฝึกอบรม เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมาก พบในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้มีการรับรู้คุณค่าความดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ในนายก อบต.กลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.0% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 20.4% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณค่าความดีได้สูงสุด 40.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่อในอำนาจตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตที่ดี ตามลำดับ งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ดี (2551 : 95-97) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านมาก/สูง คือ สุขภาพจิตที่ดีมาก เชื่ออำนาจในตนสูง และมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมาก และยังพบอีกว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในนักศึกษากลุ่มรวมได้ 3.0% และ 9.3% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่อในอำนาจตน และสุขภาพจิตดี ตามลำดับ และงานวิจัยของ สุรพร กิตติสารวัฒน์ และไพฑูรย์ พิมพ์ดี (2550 : 69-80) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ความเชื่อในอำนาจตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาที่สำคัญตัวหนึ่ง งานวิจัยของ วิชัย เอียดบัว (2534) ซึ่งศึกษารายอมรับนวัตกรรมทางวิชาการของครูสายงานผู้ปฏิบัติการสอน ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งชายและหญิง จำนวน 168 คน พบว่า ลักษณะทางจิตคือครูที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูงที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการยอมรับนวัตกรรม อย่างเด่นชัด การยอมรับนวัตกรรมเป็นการรับรู้สิ่งใหม่ที่จำเป็น และมีประโยชน์ ส่วนงานวิจัยของ ธรรมธัญย์ อำภาภูกิจ (2554 : 170-171) ที่ศึกษาลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า จิตลักษณะเดิม (ความเชื่ออำนาจในตน และเหตุผลเชิงจริยธรรม) จิตตามสถานการณ์ (เจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้า และความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาการขาดแคลนพลังงานไฟฟ้า) และสถานการณ์ทางสังคม (การรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้า) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคาร ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มจำแนกตามเพศ โดยตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 23.5 นอกจากนี้ยังพบว่า การมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสองตัวแปรพร้อมกัน คือ การรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้ากับความเชื่ออำนาจในตน โดยพนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้าน

การประหยัดพลังงานไฟฟ้าสูง และมีความเชื่ออำนาจในตนสูง จะมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานสูงกว่า พนักงานธนาคารประเภทตรงข้าม

ในด้านพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยของ ดุษฎี โยเหลา และประทีป จินจี (2537 : 75) ศึกษาครูประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,148 คน พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำพฤติกรรมอนุรักษ์น้ำ ส่งผลทางตรงต่อความตั้งใจจะอนุรักษ์น้ำทั้งสามพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือการประหยัดน้ำ การไม่ทำให้เกิดมลพิษในน้ำ และการขุดลอกท่อระบายน้ำ และจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยใช้การวิเคราะห์เมต้าโดย Hines, et.at. (1985) ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มตัวแปรความรู้สึกเชื่อในประสิทธิภาพของตน และความเชื่ออำนาจภายในตนไว้เป็นกลุ่มเดียวกันเนื่องจากความเชื่ออำนาจภายในตน และความรู้สึกเชื่อในประสิทธิภาพของตนมีความหมายที่คล้ายคลึงกันพบว่า ความเชื่ออำนาจภายในตนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($r = .37$) โดยผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนมากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้นตามไปด้วย และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า สมาชิก อบต. ที่มีจิตลักษณะเต็มแต่ละด้านใน 3 ด้านสูง คือ มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หรือความเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ มากกว่าสมาชิก อบต. ประเภทตรงข้าม และยังพบอีกว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเต็มสามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในสมาชิก อบต.กลุ่มรวมได้ 22.0% และ 39.5% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในกลุ่มสมาชิก อบต.ที่มีฐานะครอบครัวสูง ได้สูงสุดเท่ากับ 33.6% และ 43.5% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน ตามลำดับ

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิชทานนท์ และคณะ (2536) ในเรื่องลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักศึกษาวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า

สรุป จากผลการวิจัยที่ประมวลมานี้ทำให้คาดได้ว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำ และมีพฤติกรรมการณ์บริโภคร้อยยั้งยืนมากกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ

นอกจากนั้นในการวิจัยหลายเรื่องพบว่า ตัวแปรทางจิตหลายด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมหนึ่งๆ ได้มากกว่าตัวแปรทางจิตด้านเดียว หรือน้อยด้าน เช่น การวิจัยพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใหญ่ไทย ที่ต้องใช้จิตลักษณะรวมกันถึง 3 ตัว จึงพบความแตกต่างของพฤติกรรม (อุบล เลี้ยววาริณ. 2534) และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 95-97) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์บริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของ นักศึกษาปริญญาตรี ก็พบว่าต้องใช้จิตลักษณะเต็มร่วมกันถึง 3 ตัว จึงพบความแตกต่างของพฤติกรรมเช่นกัน ดังนั้น จึงสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่า จิตลักษณะหลายด้าน (ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำฯ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน) ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการณ์บริโภคร้อยยั้งยืนได้มากกว่าจิตลักษณะด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว

2.2.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคร้อยยั้งยั้ง

สภาพแวดล้อม หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลอื่นและสิ่งต่างๆ ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ทางสังคมที่จะนำมาปรับใช้ในพฤติกรรมประจำวัน โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้กำหนดสภาพแวดล้อม ที่คาดว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคร้อยยั้งยั้งของผู้บริหาร อบต. ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ทั้งนี้เพื่อที่จะค้นหาว่าผู้บริหาร อบต. ในสภาพแวดล้อมแบบใดที่จะมีจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมกรรมการบริโภคร้อยยั้งยั้งได้มากกว่า ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคร้อยยั้งยั้ง

Roger (1983 อ้างใน พิระนนท์ บุรณะโสภณ. 2538 : 30) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการที่ความคิดข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสาร ด้วยเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร โดยที่ผลของการสื่อสารทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร

องค์ประกอบที่จำเป็นในการสื่อความหมาย จะมีอยู่ 4 อย่างคือ 1) ผู้ส่งข่าวสาร (source, sender, originator) หมายถึงบุคคลหรือกลุ่มที่เป็นผู้ให้ข่าวสาร เป็นต้นตอของข่าวสาร ผู้ส่งข่าวในด้านสื่อมวลชน คือผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ ผู้จัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ 2) ตัวข่าวสาร (message) หรือข้อมูล (information) ได้แก่ ข้อเท็จจริง แนวคิด สัญลักษณ์ ความรู้สึก อารมณ์ ฯลฯ ทั้งที่เป็นถ้อยคำภาษา และที่ไม่ใช่ถ้อยคำภาษา 3) ช่องทาง (channel) หรือสื่อ (media) หมายถึง ช่องทางหรือสิ่งที่จะช่วยให้การถ่ายทอดข่าวสาร เป็นไปได้โดยสะดวกและถูกต้องชัดเจนตามความประสงค์ของผู้ส่งข่าวสาร ได้แก่ เครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้รับข่าวสารมองเห็น ได้ยิน และสัมผัสกับข่าวสารมากที่สุด ดังนั้นจึงเป็นการพูดอธิบาย เขียนจดหมาย โทรศัพท์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ และ 4) ผู้รับสาร (receiver) คือบุคคลผู้ได้รับข่าวสารที่ผู้ส่งข่าวสารมาให้ ผู้รับสารจากสื่อมวลชน คือผู้ชมโทรทัศน์ ผู้ฟังวิทยุ และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ตามปกติเมื่อผู้รับข่าวสารได้รับข่าวสารแล้วจะมีปฏิกิริยาเป็นข้อมูลย้อนกลับ (feedback) กระบวนการสื่อความหมายจะได้ผลมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้รับข่าวสารด้วย ถ้าผู้รับข่าวสารไม่สนใจ ไม่ตั้งใจที่จะดู ฟัง และรับข่าวสาร การสื่อความหมายก็จะเป็นไปไม่ได้หรือปรากฏผลในทางที่ผิดไป (สงวนศรี วิรัชชัย. 2527 : 51)

การได้รับข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมจึงหมายถึงความถึง กระบวนการส่งข่าวสารข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม โดยผ่านทางสื่อมวลชน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ จิตลักษณะ และพฤติกรรมในผู้รับสาร ในปัจจุบันมีความเจริญทางเทคโนโลยีค่อนข้างสูง สื่อมวลชนเข้าถึงตัวสมาชิกได้อย่างรวดเร็วหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาล และเอกชน จึงได้ใช้สื่อมวลชนเป็นช่องทางในการเผยแพร่ความรู้และรณรงค์ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างมากมาย สำหรับในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะสื่อประเภทป้ายโฆษณา โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์เท่านั้น เนื่องจากงานวิจัยของ อเนก หอมพิกุล (2531) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 480 คน พบว่าการพบเห็นและอ่านคำขวัญหรือป้ายโฆษณาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามที่สาธารณะต่างๆ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด การชมรายการสาระคดีและข่าวที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ การฟังข่าวเหตุการณ์และเรื่องราวที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจากวิทยุ และการอ่านข่าวจากเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจากหนังสือพิมพ์ และวารสารต่างๆ มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ตามลำดับ

สื่อมวลชนต่างๆ เหล่านี้เข้ามามีบทบาทอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ตลอดเวลาและได้ส่งผลต่อการเรียนรู้ของบุคคลทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ซึ่ง Zimbardo (อ้างในพีระนันท์ บุรณะโสภณ. 2538 : 28) กล่าวถึงอิทธิพลของการเสนอข่าวสารบ่อยๆ ครั้งไว้ในทฤษฎีเกี่ยวกับ Familiarity ว่า การที่สารนั้นๆ มีการเสนอเนื้อหาผ่านสื่อต่างๆ ซ้ำๆ กันบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับข่าวสารอันจะก่อให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับ ซึ่งนับว่าขั้นตอนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปตามเนื้อหาที่นำเสนอแนะนั้นๆ หากเป็นเนื้อหาในทางที่ดีมีการโน้มน้าวใจให้เกิดการกระทำตามก็มีการปฏิบัติตามคำแนะนำนั้นๆ ในที่สุด เช่นเดียวกับ McGuire (1969 : 1973 อ้างในดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ. 2529 : 40) นักจิตวิทยาสังคมคนสำคัญในปัจจุบันได้กำหนดขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงในผู้รับไว้ 5 ขั้นตอน คือ การสนใจรับทราบ การเข้าใจเนื้อความ การยอมเปลี่ยนแปลงตาม การเก็บจำ และการกระทำ แสดงว่าอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อผู้รับจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและในบางกรณีจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการกระทำด้วย อันเป็นขั้นตอนที่สืบเนื่องกัน

ผลการวิจัยที่ศึกษาถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อจิตลักษณะของบุคคลดังเช่นงานวิจัยเรื่อง การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย ของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ (2529 : 233,234) พบว่าบทบาทระหว่างความชอบรับเนื้อหาที่มีประโยชน์ในสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภท คือ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ กับปริมาณการชมรายการโทรทัศน์เป็นชั่วโมง/สัปดาห์ และปริมาณการอ่านสิ่งตีพิมพ์เป็นชั่วโมง/สัปดาห์ ของวัยรุ่น ตัวแปรทั้ง 5 ตัวนี้ สามารถร่วมกันทำนายจิตลักษณะที่ปรารถนา (ลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจในตน เหตุผลเชิงจริยธรรม) ของวัยรุ่นได้ 24% และพบว่าการรับสื่อมวลชนสามารถทำนายความแปรปรวนของลักษณะมุ่งอนาคตได้มากที่สุด (11%) รองลงมาคือ ทำนายความสามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (6%) และทำนายความเชื่ออำนาจในตน (5% ในกลุ่มรวม) งานวิจัยของ ดวงทิพย์ วรพันธ์ (2525) ได้ทำการศึกษาการใช้สื่อเพื่อปลูกฝังโภชนศึกษาแก่สตรีชนบท จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า สตรีที่เปิดรับสื่อจากการปลูกฝังโภชนศึกษา ซึ่งได้แก่ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ มีความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติการณ์ด้านโภชนาการดีกว่าสตรีที่ไม่เปิดรับสื่อต่างๆ งานวิจัยของ อธิวัฒน์ รัตนวงศ์แห (2551 : 77) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะและเศรษฐฐานะที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของพนักงาน ได้ร้อยละ 22.2 งานวิจัยของ อุบล เลี้ยววาริณ (2534) ในเรื่องความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 358 คน แบ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐบาลจำนวน 174 คน และเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงงานและบริษัทต่างๆ จำนวน 184 คน พบว่าการรับรู้ข่าวสารสุขภาพเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมสุขภาพ โดยในกลุ่มเพศหญิงโสด และปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่มีการรับข่าวสารสุขภาพมาก มีพฤติกรรมการรักษาอนามัยส่วนบุคคลมากด้วยในกลุ่มชายทำงานในโรงพยาบาลที่มีการรับข่าวสารสุขภาพมากมีพฤติกรรมการกินอย่างเหมาะสมมาก และในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ผู้ที่มีการรับข่าวสารสุขภาพมากจะมีพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการเสพยาที่เป็นโทษมาก การได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ยังเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะและพฤติกรรมในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า สมาชิก อบต.ที่อยู่ในสถานการณ 3 ด้านมาก คือ มีการรับรู้สภาพการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก การรับรู้ที่สถานทางสังคม

เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก โดยพบในกลุ่มชอบเที่ยวป่า และยิ่งพบอีกว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในสมาชิก อบต.กลุ่มรวมได้ 24.2% และ 18.6% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชนได้สูงสุด 30.4% ในกลุ่มสมาชิก อบต.ที่มีการศึกษาน้อย และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบได้สูงสุดเท่ากับ 23.6% ในกลุ่มสมาชิก อบต.ที่มีฐานะครอบครัวต่ำ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน การรับรู้ทัศนคติทางสังคมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน และการรับรู้สภาพการอนุรักษ์ป่าชุมชน ตามลำดับ และจากการวิจัยของ พิรณันท์ บุรณะโสภณ (2538) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 432 คน พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ นิตยสาร และงานนิทรรศการมีความสำคัญเชิงบวกกับทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจทุกประเภท ที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น งานวิจัยของไพฑูริย์ พิมพ์ (2551 : 95-97) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่ามาก และยิ่งพบอีกว่าปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนาย พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในนักศึกษากลุ่มรวมได้ 3.6% และ 9.4% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ตามลำดับ งานวิจัยของ ธรณ์ธันย์ อ่ำภานุกิจ (2554 : 170-171) ที่ศึกษาลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสองตัวแปรพร้อมกัน คือ การรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้ากับความเชื่ออำนาจในตน โดยพนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้าสูง และมีความเชื่ออำนาจในตนสูง จะมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานสูงกว่าพนักงานธนาคารประเภทตรงข้าม และตัวแปรอิสระร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 23.5 โดยมีตัวแปรการรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้า ($\beta=0.274$) เป็นตัวทำนายอันดับแรก เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยตาม เพศ พบว่า แปรอิสระสามารถร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน ในกลุ่มเพศชายและเพศหญิงได้ร้อยละ 22.0 และ 24.7 ตามลำดับ โดยในกลุ่มเพศหญิงตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายเป็นอันดับแรก คือ การรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้า ($\beta=0.323$) และงานวิจัยของ สุรชัย ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า นายก อบต.ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างมาก และการรับ

ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 4.1% และ 9.3% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 5.8% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 10.9% ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และทำนายการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด 17.0% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้รหัสสถานจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับปรุงจากแบบวัดการรับข่าวสารด้านสุขภาพของ อุบล เลี้ยววาริณ (2534) มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่าเพื่อวัดปริมาณการรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชนต่างๆ ของผู้บริหาร อบต. ว่ารับรู้ข่าวสารต่างๆ ในปริมาณที่มากหรือน้อย

สรุป จากผลการวิจัยที่ประมวลมานี้ทำให้คาดได้ว่า ผู้บริหาร อบต. ที่รับรู้ข่าวสารจากสื่อในปริมาณมาก มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำ และมีพฤติกรรมกรบิโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้บริหาร อบต. ที่รับรู้ข่าวสารจากสื่อในปริมาณน้อย

2) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างกับพฤติกรรมกรบิโภคอย่างยั่งยืน

การมีแบบอย่าง เป็นการเรียนรู้ทางสังคมของมนุษย์ในการรับรู้การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและการกระทำต่างๆ ของสังคม การเรียนรู้ส่วนมากมักจะเลียนแบบผู้ที่ตนรัก นิยมชมชอบ หรือผู้ที่มีอำนาจ ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นตัวแบบ สาเหตุที่บุคคลกระทำพฤติกรรมตามตัวแบบมีสาเหตุที่สำคัญคือ 1) ลักษณะของตัวแบบ โดยผู้เลียนแบบจะเลือกเอาอย่างตัวแบบประเภทที่มีคุณสมบัติที่น่าสนใจ หรือน่าเลื่อมใส และตัวแบบนั้นได้กระทำพฤติกรรมที่ส่งเสริมคุณสมบัติของตนด้วย โดยตัวแบบที่มีลักษณะเป็นผู้ใหญ่กว่า หรือมีประสบการณ์มากกว่าจะถูกเลียนแบบมาก เพราะผู้เลียนแบบเชื่อว่าตัวแบบมีความรู้มากกว่าตนในสิ่งที่ถูกที่ควร และ 2) ผลที่เกิดขึ้นกับตัวแบบจะเป็นเครื่องชี้ว่า ผู้เลียนแบบหรือผู้สังเกตจะทำตามตัวแบบหรือไม่ ถ้าตัวแบบกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับรางวัล ซึ่งนำความพอใจมาให้ผู้กระทำ ผู้สังเกตก็ย่อมอยากเลียนแบบการกระทำนั้น เพราะหวังว่าตนจะได้รับรางวัลบ้าง ส่วนการที่ตัวแบบกระทำพฤติกรรมอย่างหนึ่งแล้วถูกลงโทษ ทำให้ตัวแบบเกิดความไม่พอใจหรือเสียใจ ผู้สังเกตย่อมไม่ยอมให้ประสบการณ์นั้นเกิดกับตน จึงอาจงดเว้นไม่เลียนแบบการกระทำนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2524 : 67-72) แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการที่จะกระทำตามบุคคลผู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อตน และความคิดของบุคคลผู้นั้นเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่ง ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นหรืออิทธิพลต่อพฤติกรรมที่จะกระทำ

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีผู้ศึกษาวิจัยที่พบว่าเป็นตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญ เช่นงานวิจัยของ สุรชัย ขาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรบิโภคปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า นายก อบต.ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้รหัสสถานจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 4.1% และ 9.3% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 5.8% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 10.9% ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และทำนายการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด 17.0% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดย

มีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

งานวิจัยของ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร และชลิดา วสุวัต (2554 : 145) ที่ศึกษา การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน จำนวน 800 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมลิสรล 8.72 ผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเส้นอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร รวมทั้งค่าการทดสอบความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ทุกค่า โดยโมเดลสุดท้ายมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 90.23, df = 84, p-value = .30, ค่า RMSEA = 0.01, SRMR = .03, GFI = .99, AGFI = .97 และ CN = 1026.16 และพบว่าตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือ การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .80 รองลงมาคือ เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จิตพอเพียง ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และทัศนคติของกลุ่ม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .46, .25, .21 และ .21 ตามลำดับ

งานวิจัยของ สุคนธ์ ศรีอรุณ (2545 : 102-103) ที่ศึกษา พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กองกำกับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในกองกำกับการสืบสวนสอบสวน 1-9 และงานสอบสวนกองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจ ประกอบด้วย การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคต ทัศนคติต่อการทำงาน ระดับการศึกษา อายุราชการ และการเห็นแบบอย่างทางสังคม ตามลำดับ โดยพบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานตำรวจสูง มีระดับการศึกษาสูง มีอายุราชการนาน และมีการเห็นแบบอย่างทางสังคมมาก มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์สูง และมีระดับการศึกษาสูง มีอายุราชการนาน และมีการเห็นแบบอย่างทางสังคมมาก มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สูง

งานวิจัยของ สภาสิณี นุ่มเนียน (2546 : 80-90) ที่ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 576 คน และพบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบมากกว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้างน้อย นอกจากนี้ การเห็นแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้าง เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบ เมื่อร่วมกับจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์อีก 4 ตัว รวมเป็น 5 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบในกลุ่มรวมได้ 53.1%

งานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนที่เน้นและไม่เน้นประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า การเห็นแบบอย่างการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจากบิดามารดา เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการออม และพฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (พฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง)

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า ทั้งนี้เพื่อประเมินว่าผู้บริหาร อบต. มีการรับทราบโดยการพบเห็นเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่มีการบริโภคอย่างยั่งยืนมากน้อยเพียงใด

สรุป จากผลการประมวลเอกสารและงานวิจัยทำให้คาดได้ว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำ และมีพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน มากกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย

3) การรับรู้ทัศนคติทางสังคมกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน

การรับรู้ทัศนคติทางสังคม หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่า ผู้ที่มีความสำคัญต่อเขาคิดว่าเขาควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมนั้น หากบุคคลรับรู้ว่ามีทัศนคติที่ให้ความสำคัญว่าเขาควรกระทำมากเท่าใด เขาก็จะมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ก็จะกดดันให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะทำพฤติกรรมนั้น (Ajzen & Fishbein. 1980 : 57)

ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ปทัสถานทางสังคมเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม ร่วมกับทัศนคติต่อพฤติกรรม Fishbein (1975 อ้างในงามตา วนิทานนท์. 2535 : 261) ได้ประมวลผลงานวิจัยที่ใช้หลักเกณฑ์ตามหลักทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล 13 เรื่อง พบผลที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้ทัศนคติกับปทัสถานทางสังคมเพื่อทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมนั้นมีความแม่นยำสูง กล่าวคือทำนายได้สูงถึง 56% ทฤษฎีนี้มีผู้นำมาใช้อธิบายพฤติกรรมต่างๆอย่างกว้างขวาง รวมทั้งพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในสังคม และพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดังเช่นงานวิจัยของ มนชิตา ทองก้อน (2546) ได้ศึกษาเจตคติการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่าเจตคติกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง และเจตคติในด้านเกี่ยวกับการมีสุขภาพที่ดีควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม สามารถทำนายความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาได้ โดยมีรูปแบบการทำนาย 4 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ รูปแบบที่ 2 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ และบิดามารดา รูปแบบที่ 3 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา และเพื่อนสนิท รูปแบบที่ 4 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง งานวิจัยของ ปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ (2538 : 141-142) ได้ศึกษาพระสงฆ์นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 260 รูป พบว่าพระสงฆ์ที่มีความมุ่งมั่นมากในการมีส่วนร่วมทำงานในศูนย์ดังกล่าว เป็นพระสงฆ์ที่รับรู้การสนับสนุนจากบุคคลรอบข้างมาก ซึ่งพบได้ในทุกกลุ่มที่ศึกษา งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 95-97) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก รับรู้ปทัสถานทางสังคมมาก และรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่ามาก และยิ่งพบอีกว่าปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนาย พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในนักศึกษากรรุ่มรวมได้ 3.6% และ 9.4% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม ตามลำดับ ส่วนงานวิจัยของ มันทนา สิริรัตโนภาส (2538) ได้ศึกษาการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมการ

บริจาคโลหิตของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 470 คน พบว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริจาคโลหิตอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533) ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นกลุ่มนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีงานทำแล้วและได้ลามาศึกษาต่อ จำนวน 120 คน และกลุ่มเพื่อร่วมงานที่ทำงานในหน่วยงานเดียวกันกับผู้ที่มาศึกษาต่อจำนวน 120 พบว่าการรับรู้ทัศนคติทางสังคมสามารถทำนายพฤติกรรมการศึกษาต่อได้อย่างเด่นชัด ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มเพศหญิงอายุน้อย ถ้ารับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้างให้ไปศึกษาต่อสูง จะเป็นผู้ที่มาศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

ในด้านพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้มีผู้วิจัยโดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเช่น ดุษฎี โยเหลา และประทีป จินนี (2537) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอนุรักษ์น้ำ พบว่าความตั้งใจที่จะขุดลอกท่อระบายน้ำ ร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (หรือการรับรู้ทัศนคติทางสังคม) อธิบายพฤติกรรมขุดลอกท่อระบายน้ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแบ่งครุออกเป็น 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มที่มีความตั้งใจจะขุดลอกท่อระบายน้ำ รับรู้ว่าเป็นสมาชิกในครอบครัวญาติพี่น้อง พ่อ แม่ มีความต้องการให้เขาทำพฤติกรรมขุดลอกท่อระบายน้ำ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีความตั้งใจจะขุดลอกท่อระบายน้ำ ส่วนงานวิจัยสุวลัย อารงสกุลศิริ (2537) ศึกษาการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย จำนวน 711 คน พบว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมสูงมีพฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องมากกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมต่ำ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร และชลิตา วสุวัต (2554 : 145) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน จำนวน 800 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมลิสเรล 8.72 ผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเส้นอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร รวมทั้งค่าการทดสอบความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ทุกค่า โดยโมเดลสุดท้ายมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 90.23, df = 84, p-value = .30, ค่า RMSEA = 0.01, SRMR = .03, GFI = .99, AGFI = .97 และ CN = 1026.16 และพบว่าตัวแปรที่ส่งผลกระทบที่สุดต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือ การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .80 รองลงมาคือ เจตคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จิตพอเพียง ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และปทัสถานของกลุ่ม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .46, .25, .21 และ .21 ตามลำดับ และงานวิจัยของ Ranin Kijkla (2008 : 42-58) ที่ศึกษาแบบจำลองการรับรู้ความมั่นคงทางด้านสิ่งแวดล้อม ในอุตสาหกรรมฟอกย้อม โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างพนักงานระดับปฏิบัติการ ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับสูง และพนักงานฝ่ายสนับสนุน โรงงานอุตสาหกรรมฟอกย้อม ในนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร จำนวน 311 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.975 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม LISREL Version 8.72 ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการรับรู้ความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมฟอกย้อมมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โมเดลที่สร้างขึ้นอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรการรับรู้ความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมฟอกย้อมได้ร้อยละ 86 โมเดลการรับรู้ความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมฟอกย้อมที่พัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีความกลมกลืน Chi-Square = 11.87, df = 13, p = 0.54, RMSEA = 0.00, GFI = 0.99, IFI = 1.00, CFI = 1.00, Normed Chi-Square = 0.91, CAIC = 227.55, Saturated CAIC = 303.29 ตัวแปรแฝงการรับรู้

สิ่งแวดล้อมศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรแฝงการรับรู้ความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม และมีอิทธิพลทางอ้อมโดยส่งผ่านตัวแปรแฝงการรับรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และตัวแปรแฝงการรับรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรแฝงการรับรู้ความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ผลดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศ เช่น งานวิจัยของ Bowman & Fishbein (1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องความปลอดภัยของการใช้ พลังงานนิวเคลียร์ โดยวัดความตั้งใจที่จะตอบเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับมาตรการด้านโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในอนาคต กับพฤติกรรมกลางคะแนนจริง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีสิทธิ์ออกเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปในปี 1976 ของรัฐโอเรกอน จำนวน 89 คน ผลการวิจัยพบว่า ปทัสถานทางสังคมมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมโดยผ่านความตั้งใจในการกระทำอย่างมีนัยสำคัญ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของบุคคล แรงจูงใจที่จะคล้อยตาม และปทัสถานทางสังคม เท่ากับ .79 โดยวัดการรับรู้จากบุคคลใกล้ชิดต่างๆ แต่ผู้มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานนิวเคลียร์ และงานวิจัยของ Kantola, et.al. (1982) ได้ศึกษาผู้ใหญ่ที่ออสเตรเลีย จำนวน 125 คน เกี่ยวกับการมุ่งที่จะอนุรักษ์น้ำในบ้านในฤดูร้อนที่จะตามมา ผู้วิจัยพบว่า การรับรู้ปทัสถานทางสังคมเป็นตัวทำนาย การมุ่งอนุรักษ์น้ำได้มากที่สุด รองลงมาคืออายุและทัศนคติต่อพฤติกรรมนั้น โดยร่วมกันทำนายการมุ่งอนุรักษ์น้ำได้ 30% โดยอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานทางสังคมให้กระทำมาก มีอายุน้อย และมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนี้ เป็นผู้ที่มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด งานวิจัยของ สุรัชย์ ช่าสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า นาย อบต. ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก การรับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้างมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก พบในกลุ่มรวม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในกลุ่มรวมได้ 4.1% และ 9.3% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 5.8% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวน้อย ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 10.9% ในกลุ่มการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และทำนายการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด 17.0% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง การรับรู้ปทัสถานจากคนรอบข้าง และการรับข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และงานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า สมาชิก อบต. ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ มีการรับรู้สภาพการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก การรับรู้ปทัสถานทางสังคมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก โดยพบในกลุ่มชอบเที่ยวป่า และยังพบอีกว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในสมาชิก อบต. กลุ่มรวมได้ 24.2% และ 18.6% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชนได้สูงสุด 30.4% ในกลุ่มสมาชิก อบต. ที่มีศึกษาน้อย และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบได้สูงสุดเท่ากับ 23.6% ในกลุ่มสมาชิก อบต. ที่มีฐานะครอบครัวต่ำ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน การรับรู้ปทัสถานทางสังคมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน และการรับรู้สภาพการอนุรักษ์ป่าชุมชน ตามลำดับ

การวัดการรับรู้ปทัสถานทางสังคมเกี่ยวกับการบริโภคอย่างยั่งยืน วัดได้จากการประเมินว่าผู้บริหาร อบต. รับรู้ว่าครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนมีพฤติกรรมบริโภคอย่างยั่งยืน

มากนักน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากนักน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ จิตติพร ไวรโรจนวิทย์ (2551 : 178-179) ในเรื่อง “ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า ทั้งนี้เพื่อประเมินว่าผู้บริหาร อบต. มีการรับรู้ว่าครอบครัวเพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนมีพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนมากนักน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากนักน้อยเพียงใด

สรุป จากผลการวิจัยที่ประมวลมานี้ทำให้คาดได้ว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก เป็นผู้ที่ทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ ความพร้อมที่จะกระทำ และมีพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน มากกว่าผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย

2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

2.3.1 รูปแบบขององค์การ

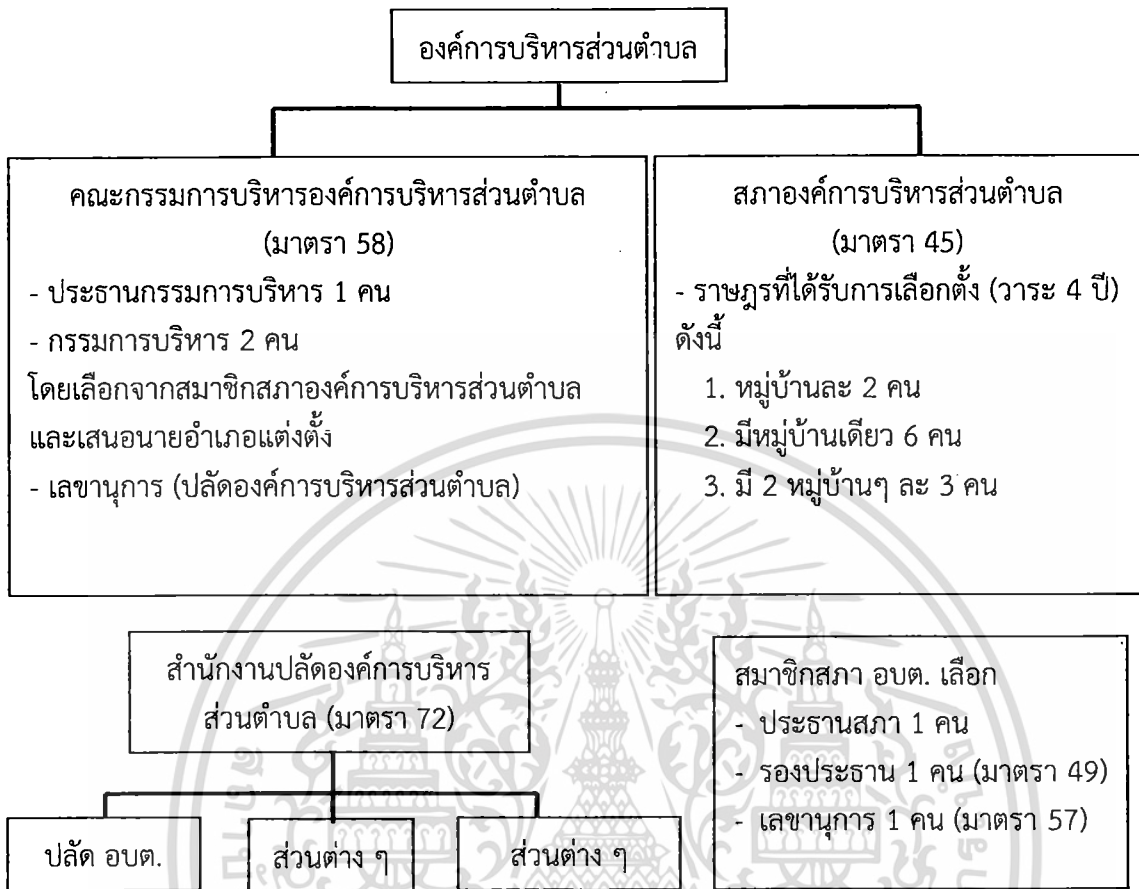
องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีมีเพียงสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละสามคน

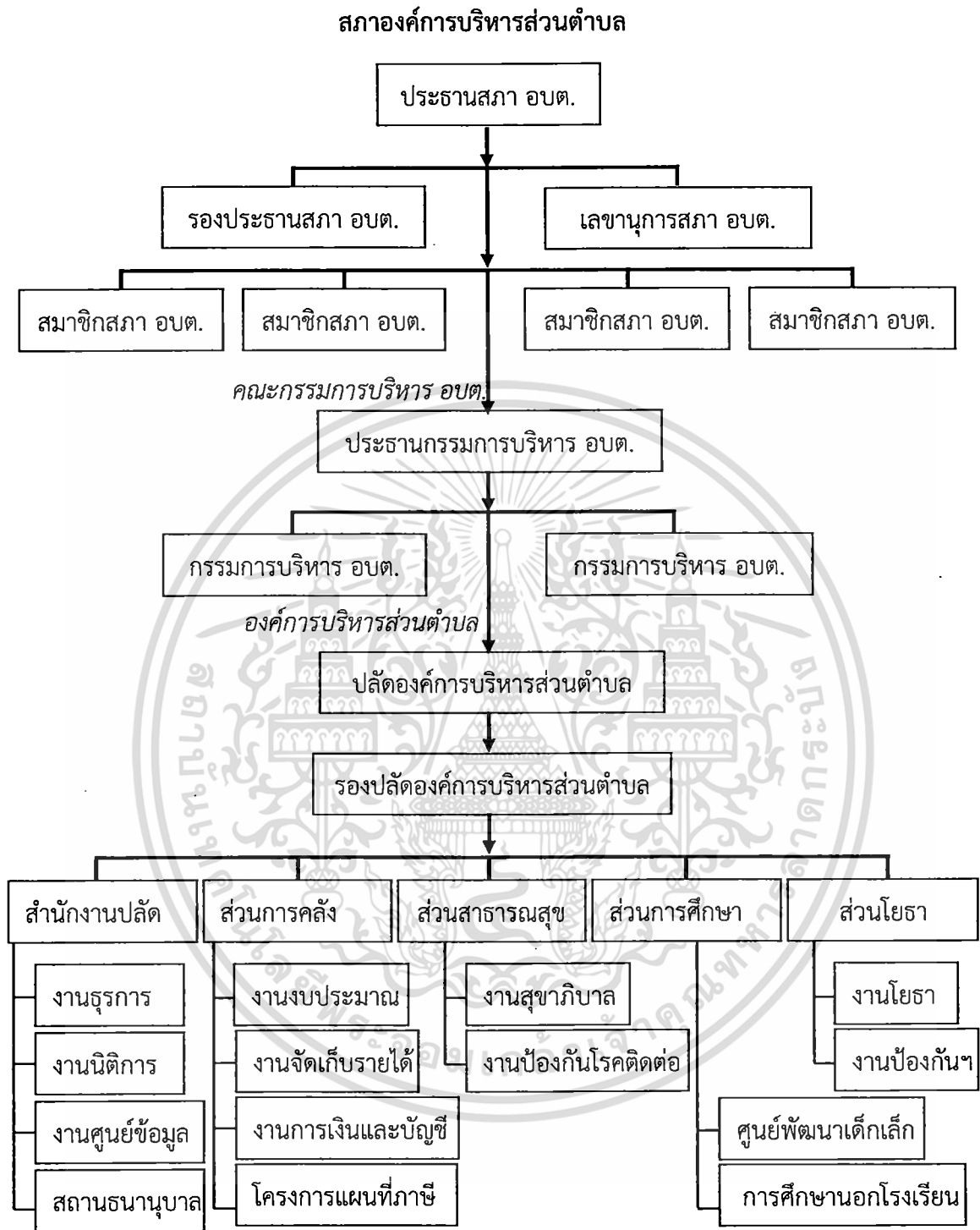
2) องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง/การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

2.3.2 โครงสร้างและการบริหาร

กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหาร อบต. (มาตรา 58) ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้บริหารท้องถิ่นเรียกว่า “นายกองค์การบริหารส่วนตำบล” ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง

ภาพที่ 2.5 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

ภาพที่ 2.6 แผนผังโครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

2.3.2 อำนาจที่ขององค์การบริหารตำบล

อบต. มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) ดังต่อไปนี้

- 1) พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66)

- 2) มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 ประกอบด้วย
 - 2.1) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
 - 2.2) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - 2.3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - 2.4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 2.5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - 2.6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
 - 2.7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 2.8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - 2.9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย
- 3) มีหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมในเขต อบต. ตามมาตรา 68 ดังนี้
 - 3.1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
 - 3.2) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - 3.3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
 - 3.4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
 - 3.5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
 - 3.6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
 - 3.7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
 - 3.8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 - 3.9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
 - 3.10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
 - 3.11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
 - 3.12) การท่องเที่ยว
 - 3.13) การผังเมือง

นอกจากนี้ยังมีอำนาจหน้าที่ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ โดยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้ อบต. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ตามมาตรา 16 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขูปโภค และการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว

9. การจัดการศึกษา
 10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
 11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
 13. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
 14. การส่งเสริมกีฬา
 15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
 17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
 18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
 19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
 20. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
 21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
 22. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
 23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และ
สาธารณสถานอื่นๆ
 24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
 25. การผังเมือง
 26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
 27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
 28. การควบคุมอาคาร
 29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 31. กิจอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- โดยสรุปแล้ว พบว่าอำนาจหน้าที่ของ อบต. มีทั้งหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และหน้าที่ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ โดย
พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ทำ
ให้ อบต. มีอำนาจและหน้าที่กว้างขวางครอบคลุมทั้งด้านการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และ
สิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น
ของตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)” เป็นการศึกษาเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบ ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (นายกและปลัด อบต.) ทั่วประเทศ พ.ศ. 2554 จาก 5,765 อบต. จำนวน 11,530 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. 2554 : Online)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (นายกและปลัด อบต.) ทั่วประเทศ พ.ศ. 2554 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Yamame ที่ขนาดประชากร 15,000 คน ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 3% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,034 คน แต่ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 1,200 คน และเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) ดังนี้

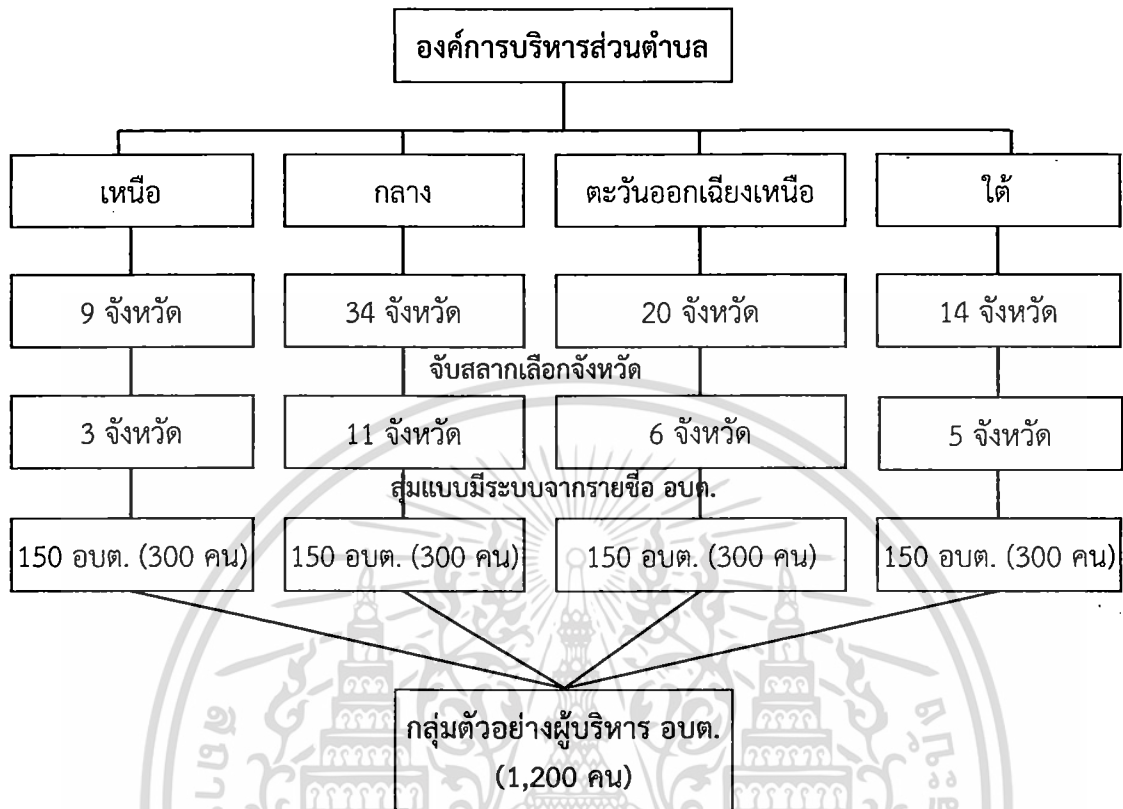
1) แบ่งประชากรออกเป็น 4 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

2) สุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลากเลือกจังหวัดจากแต่ละภูมิภาคตามสัดส่วน

3) สุ่มแบบมีระบบ (systematic random sampling) จากรายชื่อ อบต. เพื่อเลือก อบต. ในแต่ละจังหวัดที่จับสลากได้ในข้อ 2) ให้ได้ภูมิภาคละ 150 อบต.

รายละเอียดขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในแผนผัง

แผนผังแสดงขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง แบบวัดพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน แบบวัดกลุ่มจิตลักษณะเดิม แบบวัดกลุ่มลักษณะสถานการณ์ และแบบวัดกลุ่มจิตตามสถานการณ์ มีรายละเอียดของแบบวัด ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

1) แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับลักษณะของผู้บริหาร อบต. คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และจำนวนสื่อที่ใช้รับข่าวสาร โดยมีทั้งให้ผู้บริหาร อบต. เลือกจากคำตอบที่ให้ไว้ในแบบสอบถาม และเติมคำลงในช่องว่างกำหนดให้

2) แบบวัดกลุ่มตัวแปรพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน

วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานการปฏิบัติของตนในชีวิตประจำวัน ด้วยแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงเพิ่มเติมจาก ณัฐพล อัสสระรัตน์ และพัฒน์นรี ศรีสุโกโอาหาร (2551 : 151) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดของแบบวัดแต่ละตัวแปร ดังนี้

2.1) แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง เป็นแบบวัดชนิดมาตราประเมินค่า 5 หน่วย

จำนวน 9 ข้อ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.38-0.61 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความที่แสดงพฤติกรรมทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความที่แสดงพฤติกรรมทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

2.2) แบบวัดพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเนื้อหาเกี่ยวกับการลดการใช้ทรัพยากรหรือสิ่งต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดเป็นขยะ โดยการใช้สิ่งของทดแทน และการปฏิเสธการใช้ของฟุ่มเฟือยหรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 หน่วย จำนวน 28 ข้อ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.27-0.64 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความที่แสดงพฤติกรรมทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความที่แสดงพฤติกรรมทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

3) แบบวัดกลุ่มจิตลักษณะเดิม

ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน มีรายละเอียดของแบบวัดแต่ละตัวแปร ดังนี้

3.1) แบบวัดสุขภาพจิตดี ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับปริมาณ ความวิตกกังวล อารมณ์แปรปรวน ขาดสมาธิ เคร่งเครียด เป็นต้น ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธุนาวิณางามตา วรินทร์านนท์ และคณะ (2536) โดยเลือกมาใช้เพียง 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.46-0.84 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดนี้มีเฉพาะข้อความทางลบ ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ จึงให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 5 คะแนน

3.2) แบบวัดการมุ่งอนาคตควบคุมตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความสามารถ การคาดการณ์ไกล การเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และการอดได้รอได้ของผู้บริหาร อดบด. ผู้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวกับการเรียน สุขภาพ และการใช้เงิน ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธุนาวิณางามตา วรินทร์านนท์ และคณะ (2536) โดยเลือกมาใช้เพียง 8 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.37-0.76 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

3.3) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำให้สำเร็จ โดยไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยนำแบบวัดของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 267-268) มาปรับปรุงใช้ทั้ง 13 ข้อ มีเฉพาะข้อความที่เป็นทางบวก แต่ละ

ข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.40-0.66 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .87

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

3.4) แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อว่าจะผลดีหรือผลเสียที่เกิดกับตนนั้น เป็นเพราะการกระทำของตนเองเป็นส่วนใหญ่ตรงข้ามกับความเชื่อเรื่องโชคเคราะห์ ความบังเอิญ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วณิชทานนท์ และคณะ (2536) โดยเลือกมาใช้เพียง 11 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวก และทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.46-0.71 และค่าความเชื่อมั่นสูงขึ้นเท่ากับ .88

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

4) แบบวัดกลุ่มลักษณะสถานการณ์

ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม มีรายละเอียดของแบบวัดแต่ละตัวแปร ดังนี้

4.1) แบบวัดการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ วัดโดยการรายงานของผู้บริหาร อบต. ว่าได้รับและสนใจจากข่าวสารต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมจากสื่อป้ายโฆษณา สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ มากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยดัดแปลงเนื้อหาจาก แบบวัดการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพของ อุบล เลี้ยววาริณ (2536) ในเรื่องความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเลือกมาใช้เพียง 6 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ประกอบด้วยตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.60-0.74 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .87

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

4.2) แบบวัดการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานว่าตนได้พบเห็นด้วยตนเองหรือการรับรู้ผ่านบุคคลใกล้ชิด ถึงเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน และคนในชุมชน ที่มีการแสดงพฤติกรรมและ/หรือยกย่องคนที่มีพฤติกรรมกบฏโคบายังยืน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 5 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.23-0.50 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .64

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

4.3) แบบวัดการรับรู้ทัศนคติทางสังคม วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานว่า มีการรับรู้ว่าครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนมีพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ จิตติพร ไวรโรจน์ วิทยาการ (2551 : 178-179) จำนวน 8 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.21-0.59 และค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ .71

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

5) แบบวัดกลุ่มจิตตามสถานการณ์

ประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน มีรายละเอียดของแบบวัดแต่ละตัวแปร ดังนี้

5.1) แบบวัดทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานถึงการประเมินว่าการบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นหรือมีโทษ ความรู้สึกชอบ ความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ ลินดา สุวรรณดี (2543 : 216-217) โดยเลือกมาใช้เพียง 13 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.32-0.51 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .76

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

5.2) แบบวัดความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน วัดโดยการให้ผู้บริหาร อบต. รายงานถึงความพร้อม ความตั้งใจ ความมุ่งมั่นที่จะการบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดของ ลินดา สุวรรณดี (2543 : 218) โดยเลือกมาใช้เพียง 9 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 5 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนก (item-total correlation) ระหว่าง 0.28-0.56 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .73

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 5 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วกำหนดประเด็นของข้อคำถาม จากนั้นก็ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา แล้วตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

2) การหาความเที่ยงตรง (validity) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบหัวข้อตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละตัวแปร ให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการศึกษา แล้วสร้างประโยคข้อความ

3) การหาคุณภาพของแบบวัด ผู้วิจัยได้นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้บริหาร อบต. ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัด ดังนี้

3.1) หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแต่ละตัวแปรดังแสดงในตารางที่ 3.1

3.2) หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item-total correlation) ซึ่งค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละตัวแปรดังแสดงในตารางที่ 3.1

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร อบต. (นายก และปลัด อบต.) ทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยได้แนบของชื่อที่อยู่พร้อมติดแสตมป์ส่งไปด้วย โดยรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 528 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 44

ช่วงที่ 2 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2554 ทำการสุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม (336 อบต.) และส่งแบบวัดไปยัง อบต. ดังกล่าว โดยได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 376 ฉบับ เมื่อรวมกับช่วงที่ 1 แล้วได้รับแบบวัดกลับคืน จำนวน 904 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 75

ช่วงที่ 3 เดือนเมษายน พ.ศ. 2554 ทำการสุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมอีก (148 อบต.) และส่งแบบวัดไปยัง อบต. ดังกล่าว และเมื่อสิ้นสุดเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554 ผู้วิจัยได้รับแบบวัดกลับคืนเมื่อรวมทั้ง 3 ช่วงเวลาดังกล่าวครบจำนวน 1,200 ฉบับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ 1-3 ถ้าพบผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทีละคู่ด้วยวิธี Scheffe

3) วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) แบบขั้นตอน เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ 4-5 โดยใช้เกณฑ์เปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างกัน 7% (Cohen. 1977 : 413-414)

ตารางที่ 3.1 แสดงประเภทข้อความ ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละชนิด

ชุดที่	ชื่อแบบวัด	ประเภทข้อความ			คุณภาพของแบบวัด	
		จำนวนข้อ	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	ความเชื่อมั่น	ค่าอำนาจจำแนก
1	พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน					
1.1	การเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร	9	ทุกข้อ	-	.81	0.38-0.61
1.2	การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	28	ทุกข้อ	-	.90	0.27-0.64
2	สุขภาพจิตดี	10	-	ทุกข้อ	.89	0.46-0.84
3	การมุ่งอนาคตควบคุมตน	8	-	ทุกข้อ	.85	0.37-0.76
4	แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์	13	2-9, 11-13	1, 10	.87	0.40-0.66
5	ความเชื่ออำนาจในตน	11	-	ทุกข้อ	.88	0.46-0.71
6	การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ	6	-	ทุกข้อ	.87	0.60-0.74
7	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง	5	4	1-3, 5	.64	0.23-0.50
8	การรับรู้ทัศนคติทางสังคม	8	1-2, 7-8	3-6	.71	0.21-0.59
9	ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน	13	3-4, 7, 9, 11-13	1-2, 5-6, 8, 10	.76	0.32-0.51
10	ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน	9	1, 4, 8-9	2-3, 5-6	.73	0.28-0.56

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)” ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้

- 4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกัน
- 4.3 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม แตกต่างกัน
- 4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน
- 4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน
- 4.6 ผลการทำนายจิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย
- 4.7 ผลการทำนายพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียด ดังนี้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุน้อยหรือเท่ากับ 47 ปี จำนวน 679 คน คิดเป็นร้อยละ 56.58 และมีอายุมากกว่า 47 ปี จำนวน 521 คน คิดเป็นร้อยละ 43.42

ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 859 คน คิดเป็นร้อยละ 71.82 และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18

ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภคน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท/เดือน จำนวน 730 คน คิดเป็นร้อยละ 61.66 และมีรายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภคมากกว่า 20,000 บาท/เดือน จำนวน 454 คน คิดเป็นร้อยละ 38.34

ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนายก อบต. จำนวน 728 คน คิดเป็นร้อยละ 63.41 และเป็นปลัด อบต. จำนวน 420 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59 และ

ผู้บริหาร อบต. ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการบริโภคอย่างยั่งยืนจากสื่อมากกว่า 2 ประเภท จำนวน 722 คน คิดเป็นร้อยละ 60.17 และรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการบริโภคอย่างยั่งยืนจากสื่อ 1-2 ประเภท จำนวน 478 คน คิดเป็นร้อยละ 39.83

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
- อายุน้อย (≤ 47 ปี)	679	56.58
- อายุมาก (> 47 ปี)	521	43.42
รวม	1,200	100
2. ระดับการศึกษา		
- การศึกษาน้อย (ต่ำกว่าปริญญาตรี)	337	28.18
- การศึกษามาก (ปริญญาตรีหรือสูงกว่า)	859	71.82
รวม	1,196	100
3. รายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภคต่อเดือน		
- รายจ่ายน้อย ($\leq 20,000$ บาท/เดือน)	730	61.66
- รายจ่ายมาก ($> 20,000$ บาท/เดือน)	454	38.34
รวม	1,184	100
4. ตำแหน่ง		
- นายก อบต.	728	63.41
- ปลัด อบต.	420	36.59
รวม	1,148	100
5. จำนวนสื่อที่ใช้รับข่าวสาร		
- รับสื่อ น้อย (รับข่าวสารจากสื่อ 1-2 ประเภท)	478	39.83
- รับสื่อ มาก (รับข่าวสารจากสื่อมากกว่า 2 ประเภท)	722	60.17
รวม	1,200	100

4.2 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาจิตตามสถานการณ์ 2 ด้าน (ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน) และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (3.41) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.41 จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีน้อย มีจำนวน 556 คน (ร้อยละ 46.33) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.41 จัดเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีจำนวน 644 คน (ร้อยละ 53.67) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การมุ่งอนาคตควบคุมตน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (3.52) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.52 จัดเป็นกลุ่มที่มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ มีจำนวน 545 คน (ร้อยละ 45.42) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.52 จัดเป็นกลุ่มที่มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีจำนวน 655 คน (ร้อยละ 54.58) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (4.06) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีจำนวน 633 คน (ร้อยละ 52.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก มีจำนวน 567 คน (ร้อยละ 47.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 4 ตัว คือ ทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.2.1 ทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ ต่างกัน ทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่ผู้บริหาร อบต. ประเมินว่าพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.31 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.82 และ 3.74 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯ สูง เป็นผู้ที่มีทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตฯ ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 3.87 และ 3.69 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3) และผู้ที่มีแรงจูงใจมากเป็นผู้ที่มีทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.91 และ 3.65 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.3)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.2) พบว่า คะแนนทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก และกลุ่มรับสื่อน้อย คะแนนทักษะคิดที่ติดต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคตฯ

โดยผู้ที่มุ่งอนาคตสูงเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามแรงจูงใจ โดยผู้ที่มีแรงจูงใจสูง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจต่ำ (ตารางที่ 4.3) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	แรงจูงใจฯ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	14.07*	66.42*	132.86*	1.92	<1	<1	1.42	23.2
อายุน้อย	679	7.71*	37.05*	77.46*	<1	<1	<1	<1	22.3
อายุมาก	521	6.98*	30.58*	52.83*	5.27*	<1	<1	1.95	24.7
การศึกษาน้อย	337	7.98*	17.00*	34.95*	<1	<1	2.56	1.54	27.6
การศึกษามาก	859	7.17*	47.72*	92.01*	2.36	<1	<1	<1	21.1
รายจ่ายน้อย	730	15.89*	55.51*	94.87*	<1	<1	1.04	<1	27.5
รายจ่ายมาก	454	<1	14.98*	34.43*	<1	<1	<1	2.10	16.5
นายก อบต.	728	6.77*	37.94*	84.58*	2.95	<1	<1	<1	23.4
ปลัด อบต.	420	5.66*	22.46*	33.88*	<1	<1	<1	1.90	20.6
รับสื่อน้อย	478	<1	44.37*	26.35*	2.85	<1	<1	<1	20.0
รับสื่อมาก	722	17.21*	26.23*	114.67*	<1	<1	<1	<1	25.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.74		มาก = 3.82
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.69		สูง = 3.87
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.65		มาก = 3.91
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.76		มาก = 3.84
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.71		สูง = 3.89
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.94
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.71		มาก = 3.80
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.66		สูง = 3.85
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.63		มาก = 3.88
การศึกษาน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.71		มาก = 3.83
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.68		สูง = 3.85
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.89
การศึกษามาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.75		มาก = 3.82
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.69		สูง = 3.88
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.65		มาก = 3.92

ตารางที่ 4.3(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.73		มาก = 3.84
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.68		สูง = 3.89
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.92
รายจ่ายมาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.70		สูง = 3.85
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.89
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.72		มาก = 3.80
นายก อบต.	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.67		สูง = 3.85
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.63		มาก = 3.90
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.78		มาก = 3.87
ปลัด อบต.	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.73		สูง = 3.92
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.71		มาก = 3.94
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.72		มาก = 3.84
รับสื่อน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.64		สูง = 3.90
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.87
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.72		มาก = 3.84
รับสื่อมาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.71		สูง = 3.86
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.63		มาก = 3.94

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.2) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตฯต่ำ 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 4) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้ง 4 ประการนี้ในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 3 ภาคผนวก ข) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตฯต่ำ เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด (น้อยกว่าอีก 3 กลุ่ม)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มรวมและเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก และกลุ่มรับสื่อน้อย 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย และ 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจสูง พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย

4.2.2 ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ ต่างกัน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่ผู้บริหาร อบต. มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมกรบริโภคอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนน

แบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.89 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	แรงจูงใจฯ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	20.09*	58.49*	137.31*	4.32*	<1	<1	<1	22.7
อายุน้อย	679	11.34*	34.60*	77.24*	2.92	<1	<1	<1	22.0
อายุมาก	521	8.83*	23.43*	57.02*	1.33	<1	<1	<1	22.7
การศึกษาน้อย	337	1.21	23.32*	42.08*	<1	<1	<1	1.75	22.9
การศึกษามาก	859	23.49*	33.42*	86.16*	7.65*	<1	<1	1.01	22.6
รายจ่ายน้อย	730	15.81*	41.37*	93.86*	2.84	3.83	<1	2.38	23.8
รายจ่ายมาก	454	4.60*	20.23*	40.15*	1.13	1.37	<1	2.42	21.3
นายก อบต.	728	9.81*	34.19*	91.62*	4.45*	<1	<1	<1	22.7
ปลัด อบต.	420	11.65*	16.84*	35.02*	1.07	<1	<1	1.16	21.1
รับสื่อน้อย	478	3.03	23.98*	40.53*	3.30	<1	<1	<1	19.1
รับสื่อมาก	722	19.39*	35.31*	96.42*	1.45	<1	1.88	<1	24.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.67	มาก = 3.79	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.62	สูง = 3.83	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57	มาก = 3.88	
อายุน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.67	มาก = 3.79	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.62	สูง = 3.83	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57	มาก = 3.88	
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66	มาก = 3.79	
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.63	สูง = 3.82	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57	มาก = 3.88	
การศึกษาน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.59	สูง = 3.83	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.55	มาก = 3.87	
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66	มาก = 3.81	
การศึกษามาก	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.64	สูง = 3.83	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.59	มาก = 3.88	
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66	มาก = 3.79	
รายจ่ายน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.62	สูง = 3.83	
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57	มาก = 3.89	
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66	มาก = 3.79	

ตารางที่ 4.5(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.67		มาก = 3.77
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.62		สูง = 3.82
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.86
นายก อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.67		มาก = 3.77
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.63		สูง = 3.82
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.56		มาก = 3.88
ปลัด อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.65		มาก = 3.81
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.64		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.60		มาก = 3.87
รับสื่อน้อย	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.60		สูง = 3.82
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57		มาก = 3.85
รับสื่อมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.66		มาก = 3.81
	มุ่งอนาคตฯ	ต่ำ = 3.64		สูง = 3.83
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.57		มาก = 3.90

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.79 และ 3.67 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ค่าเฉลี่ย 3.83 และ 3.62 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5) และผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.88 และ 3.57 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.5)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.4) พบว่า คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อน้อย คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการมุ่งอนาคตฯ โดยผู้ที่มุ่งอนาคตฯสูง เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามแรงจูงใจ โดยผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ตารางที่ 4.5) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.4) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี

น้อย และมุ่งอนาคตต่ำ 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมุ่งอนาคตต่ำ มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตสูง มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มีการมุ่งอนาคตสูง มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และ 5) ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งหมดนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษามากและกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 4-6 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อน้อย 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย และ 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.2.3 พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ ต่างกัน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง พฤติกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี ก	มุ่งอนาคต ข	แรงจูงใจ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	8.21*	<1	71.45*	<1	<1	<1	<1	7.8
อายุน้อย	679	2.87	<1	39.34*	1.67	<1	<1	<1	7.2
อายุมาก	521	6.03*	<1	30.10*	4.18*	<1	3.57	<1	9.4
การศึกษาน้อย	337	<1	<1	22.90*	1.47	2.07	4.24*	<1	10.1
การศึกษามาก	859	8.33*	<1	45.78*	<1	<1	5.58*	<1	7.8
รายจ่ายน้อย	730	4.79*	<1	60.33*	<1	<1	1.23	<1	9.9
รายจ่ายมาก	454	3.16	<1	12.17*	2.60	<1	<1	<1	4.2
นายก อบต.	728	2.92	<1	40.44*	1.46	<1	<1	<1	7.4
ปลัด อบต.	420	4.55*	<1	27.03*	<1	<1	1.29	<1	8.3
รับสื่อน้อย	478	<1	<1	28.15*	<1	1.42	2.07	<1	6.7
รับสื่อมาก	722	11.50*	<1	41.30*	<1	<1	<1	<1	8.3

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต.ที่มี
สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.85		มาก = 3.93
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.01
อายุน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 3.99
	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.88		มาก = 3.99
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.82		มาก = 4.05
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.76		มาก = 4.03
การศึกษาน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.84		มาก = 3.94
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.00
การศึกษามาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.85		มาก = 3.92
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.75		มาก = 4.02
รายจ่ายน้อย	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.82		มาก = 3.99
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.04
รายจ่ายมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.79		มาก = 3.90
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.71		มาก = 3.98
นายก อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.75		มาก = 4.00
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.85		มาก = 3.97
ปลัด อบต.	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.79		มาก = 4.02
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 4.02

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ สุขภาพจิตดี และแรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.6) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.93 และ 3.85 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7) และผู้ที่มีแรงจูงใจฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.01 และ 3.78 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.7)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.6) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามการมีสุขภาพจิตดี โดยผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.7) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายน้อย กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อมาก และแรงจูงใจฯ โดยผู้ที่มีแรงจูงใจฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯน้อย (ตารางที่ 4.7) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและการมุ่งอนาคตฯ (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมุ่งอนาคตฯสูง มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ และ 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตฯต่ำ แต่มีสุขภาพจิตดีมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลทั้งหมดในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 7 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการมุ่งอนาคตและแรงจูงใจ (ตารางที่ 4.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ และมีแรงจูงใจน้อย 2) ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 3) ผู้ที่มุ่งอนาคตต่ำ แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ ในกลุ่มกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 8-9 ภาคผนวก ข) และส่วนที่พบว่าผู้ที่มีแรงจูงใจมาก แต่มุ่งอนาคตต่ำ มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มุ่งอนาคตสูง จะพบเฉพาะในกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 9 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมาก คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายน้อย กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อมาก และ 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.2.4 พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ ต่างกัน พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.86 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต และแรงจูงใจ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		สุขภาพจิตดี ก	มุ่งอนาคต ข	แรงจูงใจ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	3.53	<1	137.57*	<1	1.91	<1	<1	12.8
อายุน้อย	679	<1	1.06	77.95*	1.01	<1	<1	<1	12.2
อายุมาก	521	4.48*	2.20	56.86*	1.62	3.67	<1	<1	14.0
การศึกษาน้อย	337	<1	<1	37.42*	<1	<1	3.53	<1	13.3
การศึกษามาก	859	3.21	<1	96.13*	<1	1.75	1.65	<1	12.5
รายจ่ายน้อย	730	1.49	<1	115.96*	<1	<1	<1	1.19	15.3
รายจ่ายมาก	454	1.42	<1	27.00*	1.40	1.41	<1	1.34	9.9
นายก อบต.	728	1.12	<1	80.01*	<1	3.35	<1	<1	12.6
ปลัด อบต.	420	2.60	<1	55.83*	<1	1.12	<1	<1	14.2
รับื่อน้อย	478	<1	<1	49.24*	<1	<1	<1	<1	9.5
รับสื่อมาก	722	5.76*	<1	85.74*	<1	5.41*	<1	<1	14.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.10
อายุน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.12
อายุมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.89		มาก = 3.97
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 4.07
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.06
การศึกษามาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.83		มาก = 4.11
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.81		มาก = 4.13
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.05
นายก อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.81		มาก = 4.07
ปลัด อบต.	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.16
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 4.07
รับสื่อมาก	สุขภาพจิตดี	น้อย = 3.94		มาก = 4.01
	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.12

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังเพียง 1 ตัว คือ แรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.8) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 4.10 และ 3.82 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.9)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.8) พบว่า คะแนนพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามสุขภาพจิตดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลคือ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย (ตารางที่ 4.9) พบผลเช่นนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มรับสื่อมาก และคะแนนพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามแรงจูงใจฯ โดยผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย (ตารางที่ 4.9) พบผลเช่นนี้ในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างสุขภาพจิตดีและแรงจูงใจฯ (ตารางที่ 4.8) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญคือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมีแรงจูงใจฯ น้อย 2) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ มาก และมีสุขภาพจิตดีมาก มีพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 4) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย แต่มีแรงจูงใจฯ มาก มีพฤติกรรมบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจฯ น้อย พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 10 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรสุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก คือ 1) ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก พบในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มรับสื่อมาก และ 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.3 ผลการวิเคราะห์จิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาจิตตามสถานการณ์ 2 ด้าน (ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน) และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.65) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.65 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อน้อย มีจำนวน 429 คน (ร้อยละ 35.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.65 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมาก มีจำนวน 771 คน (ร้อยละ 64.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.13) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.13 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างน้อย มีจำนวน 585 คน (ร้อยละ 48.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.13 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก มีจำนวน 615 คน (ร้อยละ 52.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.81) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย มีจำนวน 575 คน (ร้อยละ 47.92) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก มีจำนวน 625 คน (ร้อยละ 52.08) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 4 ตัว คือ ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.3.1 ทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ต่างกัน ทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่ผู้บริหาร อบต. ประเมินว่าพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ มีความรู้สึกชอบ พอใจต่อพฤติกรรมนั้น ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.31 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับรู้ข่าวสารฯ ก	แบบอย่างฯ ข	ทัศนคติฯ ค	แสดงค่า F				
					กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	64.35*	<1	98.31*	<1	24.9*	<1	2.88	16.7
อายุน้อย	679	47.46*	<1	49.25*	<1	16.4*	<1	<1	16.8
อายุมาก	521	19.99*	<1	50.45*	3.30	7.96*	2.14	5.88*	18.0
การศึกษาน้อย	337	21.43*	<1	44.10*	<1	3.24	3.51	1.27	21.0
การศึกษามาก	859	40.44*	<1	59.08*	<1	19.6*	<1	1.31	14.9
รายจ่ายน้อย	730	32.73*	<1	76.91*	<1	11.9*	<1	1.51	16.7
รายจ่ายมาก	454	29.95*	<1	19.76*	2.04	8.68*	<1	<1	15.4
นายก อบต.	728	29.32*	<1	69.27*	3.00	14.0*	1.63	4.33*	17.4
ปลัด อบต.	420	19.38*	<1	31.02*	<1	8.83*	2.08	<1	13.9
รับสื่อน้อย	478	37.71*	<1	45.44*	<1	17.4*	<1	3.21	21.3
รับสื่อมาก	722	26.82*	<1	54.31*	2.75	9.72*	<1	<1	13.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.85
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.88
อายุน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.89
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.89
อายุมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.81
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.59		มาก = 3.85
การศึกษาน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.62		มาก = 3.83
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.87
การศึกษามาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.68		มาก = 3.86
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.88
รายจ่ายน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.68		มาก = 3.85
	ทัศนคติฯ	น้อย = 3.63		มาก = 3.90

ตารางที่ 4.11(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.86
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.84
นายก อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.82
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.62		มาก = 3.87
ปลัด อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.70		มาก = 3.90
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.92
รับสื่อน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.61		มาก = 3.84
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.60		มาก = 3.85
รับสื่อมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.70		มาก = 3.86
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.89

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปัทสถานฯ (ตารางที่ 4.10) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 3.85 และ 3.66 ตามลำดับ) และผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 3.88 และ 3.64 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.11)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.10) พบว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบผลเช่นเดียวกับกลุ่มรวม คือ ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ตารางที่ 4.11) พบผลในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการรับรู้ปัทสถานฯ โดยผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย (ตารางที่ 4.11) พบผลในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปัทสถานฯ (ตารางที่ 4.10) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และรับรู้ปัทสถานฯ มาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และรับรู้ปัทสถานฯ น้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และรับรู้ปัทสถานฯ น้อย มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย แต่รับรู้ปัทสถานฯ มาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย แต่รับรู้ข่าวสารฯ มาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย พบผลทั้ง 2 ประการนี้ในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย (ตารางที่ 11-20 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และรับรู้ปัทสถานฯ มาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก และกลุ่มการศึกษาน้อย (ตารางที่ 11-15 และ 17-20 ภาคผนวก ข) และ 6) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก และรับรู้ข่าวสารฯ มาก

มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 16 ภาคผนวก ข)

คะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการรับรู้ข่าวสาร การเห็นแบบอย่าง และการรับรู้ทัศนคติ (ตารางที่ 4.10) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างน้อย และรับรู้ทัศนคติน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างน้อย และรับรู้ทัศนคติน้อย มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างน้อย รับรู้ทัศนคติน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย 6) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย รับรู้ทัศนคติน้อย แต่เห็นแบบอย่างมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างน้อย 7) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างน้อย แต่รับรู้ทัศนคติมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย พบผลทั้ง 7 ประการนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 21-22 ภาคผนวก ข) 8) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างน้อย แต่รับรู้ทัศนคติมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย และ 9) ผู้ที่เห็นแบบอย่างมาก รับรู้ทัศนคติน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 22 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก คือ 1) ผู้ที่ได้รับการรับรู้ข่าวสารมาก พบผลในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม และ 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก พบผลในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.3.2 ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสาร การเห็นแบบอย่าง และการรับรู้ทัศนคติ ต่างกัน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การที่ผู้บริหาร อบต. มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมบริโภคอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.89 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสาร การเห็นแบบอย่าง และการรับรู้ทัศนคติ (ตารางที่ 4.12) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.80 และ 3.58 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.13) ผู้ที่เห็นแบบอย่างมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.72 และ 3.66 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.13) และผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.85 และ 3.53 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต.
ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับรู้ข่าวสารฯ		แบบอย่างฯ		ปทัสถานฯ			
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	65.92*	5.09*	139.44*	4.55*	3.52	<1	2.54	21.3
อายุน้อย	679	37.14*	5.46*	54.86*	2.42	<1	1.32	<1	17.4
อายุมาก	521	28.91*	<1	91.44*	1.86	3.78	6.04*	4.60*	27.3
การศึกษาน้อย	337	25.05*	<1	54.42*	<1	<1	<1	4.65*	27.5
การศึกษามาก	859	38.48*	7.13*	88.94*	6.64*	4.08*	<1	<1	19.3
รายจ่ายน้อย	730	39.65*	3.09	100.05*	1.54	<1	<1	<1	22.6
รายจ่ายมาก	454	27.11*	1.66	36.17*	2.42	7.57*	2.00	1.36	20.0
นายก อบต.	728	35.28*	5.16*	87.38*	2.57	<1	<1	6.86*	22.8
ปลัด อบต.	420	17.11*	<1	43.37*	1.14	4.06*	<1	<1	16.9
รับสื่อน้อย	478	33.49*	3.06	47.32*	2.10	1.64	<1	<1	20.9
รับสื่อมาก	722	33.53*	2.40	87.58*	3.11	1.57	<1	2.17	20.6

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต.ที่มีการรับรู้
ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.80
	แบบอย่างฯ	น้อย = 3.66		มาก = 3.72
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.53		มาก = 3.85
อายุน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.80
	แบบอย่างฯ	น้อย = 3.65		มาก = 3.73
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.55		มาก = 3.82
อายุมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.59		มาก = 3.80
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.50		มาก = 3.88
การศึกษาน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.53		มาก = 3.77
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.48		มาก = 3.83
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.61		มาก = 3.81
การศึกษามาก	แบบอย่างฯ	น้อย = 3.67		มาก = 3.75
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.56		มาก = 3.86
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.59		มาก = 3.80
รายจ่ายน้อย	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.52		มาก = 3.86
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.82
รายจ่ายมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.56		มาก = 3.83
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.78
นายก อบต.	แบบอย่างฯ	น้อย = 3.64		มาก = 3.72
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.53		มาก = 3.83
	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.58		มาก = 3.78

ตารางที่ 4.13(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
ปลัด อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.60		มาก = 3.82
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.54		มาก = 3.89
รับสื่อน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.53		มาก = 3.78
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.50		มาก = 3.80
รับสื่อมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.62		มาก = 3.82
	ปัทสถานฯ	น้อย = 3.55		มาก = 3.88

เมื่อทำการวิเคราะห์ทีละกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.12) พบว่า คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ตารางที่ 4.13) พบผลในทุกกลุ่มย่อย คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการเห็นแบบอย่างฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย (ตารางที่ 4.13) พบผลในกลุ่มอายุย่อย กลุ่มการศึกษาฯ มาก และกลุ่มนาย ก อบต. และคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามการรับรู้ปัทสถานฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่าผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย (ตารางที่ 4.13) พบผลในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และเห็นแบบอย่างฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และเห็นแบบอย่างฯ น้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และเห็นแบบอย่างฯ น้อย มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ มาก และรับรู้ข่าวสารฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย แต่เห็นแบบอย่างฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย และ 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯ น้อย แต่รับรู้ข่าวสารฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย พบผลทั้ง 5 ประการนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มการศึกษาฯ มาก (ตารางที่ 23-24 ภาคผนวก ข)

คะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯ และรับรู้ปัทสถานฯ (ตารางที่ 4.12) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และรับรู้ปัทสถานฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และรับรู้ปัทสถานฯ น้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย และรับรู้ปัทสถานฯ น้อย มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และรับรู้ปัทสถานฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ น้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปัทสถานฯ มาก และรับรู้ข่าวสารฯ มาก มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย 5) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย แต่รับรู้ปัทสถานฯ

ทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ปทัสถานฯ	กxช	กxค	ชxค	กxชxค	
รวม	1,200	7.19*	<1	44.70*	<1	<1	4.17*	<1	5.3
อายุน้อย	679	3.63	1.02	17.33*	2.07	<1	4.20*	<1	4.3
อายุมาก	521	3.77	<1	30.30*	<1	6.98*	<1	<1	7.0
การศึกษาน้อย	337	4.80*	<1	12.06*	<1	4.12*	1.11	2.89	7.5
การศึกษามาก	859	3.10	<1	28.42*	<1	<1	3.81	1.70	4.6
รายจ่ายน้อย	730	2.09	<1	22.08*	<1	1.08	1.86	<1	4.1
รายจ่ายมาก	454	6.83*	2.54	16.57*	4.33*	<1	2.71	1.56	7.6
นายก อบต.	728	4.32*	<1	18.74*	1.42	<1	1.39	<1	3.5
ปลัด อบต.	420	2.75	<1	24.08*	<1	2.17	2.33	<1	8.0
รับสื่อน้อย	478	3.95*	<1	13.59*	<1	<1	1.50	<1	3.9
รับสื่อมาก	722	3.36	<1	29.99*	<1	1.23	2.99	<1	5.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต.ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.83		มาก = 3.90
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.96
อายุน้อย	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.93
	อายุมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.76	มาก = 4.01
การศึกษาน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.94
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.97
การศึกษามาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.77		มาก = 3.95
	รายจ่ายน้อย	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.78	มาก = 3.95
รายจ่ายมาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.92
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.76		มาก = 3.95
นายก อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.86		มาก = 3.93
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.97
ปลัด อบต.	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.68		มาก = 3.96
	รับสื่อน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.78	มาก = 3.87
รับสื่อมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.74		มาก = 3.91
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.80		มาก = 4.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.90 และ 3.83 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.15) และผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.96 และ 3.77 ตามลำดับ)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.14) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย (ตารางที่ 4.15) พบผลในกลุ่มการศึกษาน้อย กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มนายก อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามการรับรู้ปทัสถานฯ โดยผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย (ตารางที่ 4.15) พบผลในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯและการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และเห็นแบบอย่างฯน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และเห็นแบบอย่างฯน้อย มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย แต่เห็นแบบอย่างฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่จะเห็นแบบอย่างฯน้อย 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 4 ประการนี้ในกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 32 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯและการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มการศึกษาน้อย (ตารางที่ 33-34 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 33 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างฯและการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.14) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่

เห็นแบบอย่างฯน้อย และรับรู้ปทัสถานฯน้อย 2) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯมาก และรับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย พบผลทั้ง 2 ประการนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 35-36 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก และเห็นแบบอย่างฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 36 ภาคผนวก ข) และ 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างฯน้อย แต่รับรู้ปทัสถานฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 35 ภาคผนวก ข)

แต่ผลการวิจัยนี้ไม่พบคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง ระหว่างตัวแปรการเรียนรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาน้อย กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มนายก อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และ 2) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.3.4 พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ต่างกัน พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.86 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามการเรียนรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		รับรู้ข่าวสารฯ ก	แบบอย่างฯ ข	ปทัสถานฯ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	8.19*	<1	53.12*	<1	1.56	8.06*	1.56	5.9
อายุน้อย	679	7.95*	<1	17.86*	<1	<1	11.95*	4.01*	5.4
อายุมาก	521	1.93	<1	41.55*	<1	6.71*	<1	<1	8.1
การศึกษาน้อย	337	1.23	<1	10.45*	<1	2.41	<1	2.04	3.9
การศึกษามาก	859	6.12*	<1	40.19*	<1	<1	9.85*	4.94*	6.8
รายจ่ายน้อย	730	3.37	1.31	19.32*	4.12*	<1	11.25*	<1	5.2
รายจ่ายมาก	454	3.47	1.29	26.30*	5.09*	<1	<1	1.19	9.0
นายก อบต.	728	1.89	<1	25.31*	<1	<1	1.30	<1	3.8
ปลัด อบต.	420	5.57*	1.73	18.35*	1.86	<1	7.35*	3.47	8.1
รับสื่อน้อย	478	9.63*	<1	18.26*	<1	<1	3.58	1.70	6.6
รับสื่อมาก	722	1.53	<1	31.42*	<1	1.02	5.75*	<1	4.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.90		มาก = 3.97
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.03
อายุน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.91		มาก = 4.00
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.89		มาก = 4.02
อายุมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.03
การศึกษาน้อย	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.83		มาก = 3.99
การศึกษามาก	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.91		มาก = 3.98
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.85		มาก = 4.04
รายจ่ายน้อย	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.87		มาก = 4.01
รายจ่ายมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 4.03
นายก อบต.	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.84		มาก = 4.00
ปลัด อบต.	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.90		มาก = 4.02
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.86		มาก = 4.07
รับสื่อน้อย	รับรู้ข่าวสารฯ	น้อย = 3.81		มาก = 3.94
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.96
รับสื่อมาก	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.88		มาก = 4.06

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ (ตารางที่ 4.16) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 3.97 และ 3.90 ตามลำดับ) และผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย (ค่าเฉลี่ย 4.03 และ 3.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.17)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.16) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามการรับรู้ข่าวสารฯ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ น้อย (ตารางที่ 4.17) พบผลในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามการรับรู้ปทัสถานฯ โดยผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ มาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานฯ น้อย (ตารางที่ 4.17) พบผลในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ (ตารางที่ 4.16) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารฯ มาก และเห็นแบบอย่างฯ มาก มีพฤติกรรมการบริโภค

ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และเห็นแบบอย่างน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และเห็นแบบอย่างน้อย มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย แต่เห็นแบบอย่างมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างน้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ในกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 38 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่เห็นแบบอย่างมาก และรับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายจ่ายน้อย (ตารางที่ 52-53 ภาคผนวก ข) และ 5) ผู้ที่เห็นแบบอย่างน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายจ่ายน้อย และกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 37-38 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ข่าวสารและการรับรู้ทัศนคติ (ตารางที่ 4.16) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และรับรู้ทัศนคติน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด 3) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย แต่รับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุมาก (ตารางที่ 39 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการเห็นแบบอย่างและการรับรู้ทัศนคติ (ตารางที่ 4.16) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่เห็นแบบอย่างมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายน้อย กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 40-45 ภาคผนวก ข) 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก และเห็นแบบอย่างมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างน้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก และกลุ่มปลัด อบต. (ตารางที่ 41-42 และ 44 ภาคผนวก ข) และ 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างน้อย แต่รับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรวม และรับสื่อมาก (ตารางที่ 40 และ 45 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างการรับรู้ข่าวสาร การเห็นแบบอย่าง และการรับรู้ทัศนคติ (ตารางที่ 4.16) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย เห็นแบบอย่างน้อย และรับรู้ทัศนคติน้อย 2) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย 3) ผู้ที่เห็นแบบอย่างมาก รับรู้ข่าวสารน้อย แต่รับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้

ปัทสนาน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ปัทสนานามาก รับรู้ข่าวสารน้อย แต่เห็นแบบอย่างมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างน้อย 5) ผู้ที่รับรู้ปัทสนานมาก เห็นแบบอย่างน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 5 ประการนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 46-47 ภาคผนวก ข) 6) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก เห็นแบบอย่างน้อย แต่รับรู้ปัทสนานมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปัทสนาน้อย และ 7) ผู้ที่เห็นแบบอย่างมาก รับรู้ปัทสนาน้อย แต่รับรู้ข่าวสารมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 47 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม คือ 1) ผู้ที่รับรู้ข่าวสารมาก พบผลในกลุ่มรวม พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และ 2) ผู้ที่รับรู้ปัทสนานมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ปัทสนานทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) ว่ามีความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ปัทสนานทางสังคม และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (4.06) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีจำนวน 633 คน (ร้อยละ 52.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก มีจำนวน 567 คน (ร้อยละ 47.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การรับรู้ปัทสนานทางสังคม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.81) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ปัทสนานทางสังคมน้อย มีจำนวน 575 คน (ร้อยละ 47.92) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ปัทสนานทางสังคมมาก มีจำนวน 625 คน (ร้อยละ 52.08) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.77) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.77 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย มีจำนวน 605 คน (ร้อยละ 50.42) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.77 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก มีจำนวน 595 คน (ร้อยละ 49.58) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 2 ตัว คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่ม

รายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.4.1 พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดี ต่างกัน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดี

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แรงจูงใจ ก	ปทัสถานฯ ข	ทัศนคติที่ดี ค					
					กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	48.13*	22.38*	2.93	2.50	<1	<1	1.66	9.9
อายุน้อย	679	24.24*	6.86*	2.74	<1	<1	<1	5.59*	9.7
อายุมาก	521	24.09*	18.05*	<1	1.06	<1	1.86	<1	10.5
การศึกษาน้อย	337	15.98*	3.75	<1	<1	<1	<1	<1	9.9
การศึกษามาก	859	31.71*	17.15*	2.84	1.63	<1	<1	1.44	9.2
รายจ่ายน้อย	730	43.13*	6.31*	1.87	1.71	1.69	4.14*	<1	11.1
รายจ่ายมาก	454	8.40*	17.40*	1.79	1.61	2.86	2.11	2.23	9.3
นายก อบต.	728	26.29*	7.34*	1.76	5.51*	<1	<1	1.67	9.0
ปลัด อบต.	420	16.47*	12.89*	2.44	<1	<1	<1	<1	10.8
รับสื่อน้อย	478	19.76*	10.58*	1.85	3.55	<1	<1	<1	8.7
รับสื่อมาก	722	27.33*	10.60*	1.06	<1	<1	<1	4.94*	10.0

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต.ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และทัศนคติที่ดี แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.97
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.81		มาก = 3.94
อายุน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 3.96
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.91
อายุมาก	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.79		มาก = 3.99
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.80		มาก = 3.98
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจฯ	น้อย = 3.78		มาก = 4.02
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.81		มาก = 3.94

ตารางที่ 4.19(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.76		มาก = 4.00
	ปทัสถาน	น้อย = 3.83		มาก = 3.92
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 3.94
	ปทัสถาน	น้อย = 3.79		มาก = 3.96
นายก อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 3.99
	ปทัสถาน	น้อย = 3.86		มาก = 3.95
ปลัด อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.75		มาก = 3.95
	ปทัสถาน	น้อย = 3.76		มาก = 3.94
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.75		มาก = 3.94
	ปทัสถาน	น้อย = 3.77		มาก = 3.91
รับสื่อมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 4.00
	ปทัสถาน	น้อย = 3.85		มาก = 3.97

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับจำนวน 2 ตัว คือ แรงจูงใจ และการรับรู้ปทัสถาน (ตารางที่ 4.18) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.97 และ 3.78 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.19) และผู้ที่รับรู้ปทัสถานมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.94 และ 3.81 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.19)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.18) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามแรงจูงใจ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ตารางที่ 4.19) พบผลในทุกกลุ่มย่อย และคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามการรับรู้ปทัสถาน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่รับรู้ปทัสถานมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานน้อย (ตารางที่ 4.19) พบผลในเกือบทุกกลุ่มย่อย ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างแรงจูงใจและการรับรู้ปทัสถาน (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่แรงจูงใจมาก และรับรู้ปทัสถานมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่แรงจูงใจน้อย และรับรู้ปทัสถานน้อย 2) ผู้ที่แรงจูงใจมาก และรับรู้ปทัสถานมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ปทัสถานน้อย 3) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานมาก และแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่แรงจูงใจน้อย และ 4) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่แรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 4 ประการนี้ในกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 48 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ทัศนคติที่ดี (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก และมีทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่น้อย และมีทัศนคติที่น้อย 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก และมีทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่น้อย และ 3) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีมาก และรับรู้ทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่น้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ในกลุ่มรายจ่ายน้อย (ตารางที่ 49 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติที่ดี (ตารางที่ 4.18) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก และมีทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย รับรู้ทัศนคติที่น้อย และมีทัศนคติที่น้อย 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก ทัศนคติที่ดีมาก และรับรู้ทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่น้อย 3) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่น้อย ทัศนคติที่น้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 5) ผู้ที่มีแรงจูงใจที่น้อย ทัศนคติที่น้อย แต่รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่น้อย พบผลทั้ง 5 ประการแรกนี้ในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 50-51 ภาคผนวก ข) 6) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก และมีทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่น้อย พบผลนี้ในกลุ่มอายุน้อย (ตารางที่ 50 ภาคผนวก ข) และ 7) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก ทัศนคติที่น้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลในกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 51 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมาก คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม และ 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย

4.4.2 พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติที่ดี และทัศนคติที่ดี ต่างกัน พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทนเพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.86 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติที่ดี และทัศนคติที่ดี (ตารางที่ 4.20) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.06 และ 3.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.21) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการ

บริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.99 และ 3.91 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.21) และผู้ที่มีทัศนคติที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ตายน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.02 และ 3.88 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติน้อย และทัศนคติที่ดี

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แรงจูงใจ	ทัศนคติน้อย	ทัศนคติที่ดี	ทัศนคติที่ดี				
					ก	ข	ค	กxข	
รวม	1,200	86.07*	11.12*	35.52*	1.07	2.88	<1	4.60*	17.6
อายุน้อย	679	48.18*	1.65	16.76*	<1	<1	<1	8.73*	16.7
อายุมาก	521	41.73*	13.05*	15.11*	<1	4.86*	<1	<1	18.9
การศึกษาน้อย	337	22.32*	<1	15.14*	<1	1.78	2.41	2.16	18.2
การศึกษามาก	859	65.16*	15.72*	22.26*	2.03	1.58	<1	2.09	17.6
รายจ่ายน้อย	730	73.12*	<1	14.43*	<1	<1	<1	3.75	17.9
รายจ่ายมาก	454	23.52*	19.26*	24.01*	2.07	5.60*	2.30	2.13	20.2
นายก อบต.	728	47.18*	3.00	21.53*	3.15	1.37	1.20	3.61	16.9
ปลัด อบต.	420	34.80*	6.49*	12.49*	<1	<1	<1	<1	18.1
รับสื่อน้อย	478	29.70*	7.70*	13.02*	<1	<1	<1	<1	14.2
รับสื่อมาก	722	54.28*	2.95	19.66*	<1	1.99	<1	7.58*	18.7

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติน้อย และทัศนคติที่ดี แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 4.06
	ทัศนคติน้อย	น้อย = 3.91		มาก = 3.99
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.88		มาก = 4.02
อายุน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.87		มาก = 4.08
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.92		มาก = 4.04
อายุมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.80		มาก = 4.03
	ทัศนคติน้อย	น้อย = 3.85		มาก = 3.98
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.85		มาก = 3.98
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.83		มาก = 4.05
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.85		มาก = 4.03
การศึกษามาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.85		มาก = 4.07
	ทัศนคติน้อย	น้อย = 3.91		มาก = 4.01
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.90		มาก = 4.02
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 4.10
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.91		มาก = 4.03

ตารางที่ 4.21(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 4.02
	ปทัสถาน	น้อย = 3.85		มาก = 4.01
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.84		มาก = 4.02
นายก อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.83		มาก = 4.03
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.87		มาก = 4.00
ปลัด อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.87		มาก = 4.11
	ปทัสถาน	น้อย = 3.94		มาก = 4.04
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.92		มาก = 4.06
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 4.03
	ปทัสถาน	น้อย = 3.87		มาก = 3.98
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.86		มาก = 3.99
รับสื่อมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.86		มาก = 4.08
	ทัศนคติที่ดี	น้อย = 3.91		มาก = 4.04

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม (ตารางที่ 4.20) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถาน และทัศนคติที่ดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.21) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานน้อย พบผลในกลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย (ตารางที่ 4.21) และผู้ที่มีทัศนคติที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ได้น้อย พบผลในทุกกลุ่มย่อย (ตารางที่ 4.21)

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดี (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก และมีทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย และมีทัศนคติที่ได้น้อย 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก และมีทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ได้น้อย 3) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีมาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 4) ผู้ที่มีทัศนคติที่ได้น้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 4 ประการแรกนี้ในกลุ่มอายุมาก และกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 52-53 ภาคผนวก ข) 5) ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย และมีทัศนคติที่ได้น้อย มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และ 6) ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย แต่มีทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ได้น้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มรายจ่ายมาก (ตารางที่ 53 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และทัศนคติที่ดี (ตารางที่ 4.20) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติมาก และทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย รับรู้ทัศนคติน้อย และทัศนคติที่ตายน้อย 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติมาก และทัศนคติที่ดีมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่ตายน้อย 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก ทัศนคติที่ดีมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก ทัศนคติที่ดีมาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 5) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีมาก รับรู้ทัศนคติน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 6) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก มีทัศนคติที่ตายน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 6 ประการแรกนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก (ตารางที่ 54-56 ภาคผนวก ข) 7) ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย รับรู้ทัศนคติน้อย และทัศนคติที่ตายน้อย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และ 8) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติน้อย แต่มีทัศนคติที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ตายน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 54 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก กลุ่มการศึกษามาก กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และ 3) ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

4.5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้ และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) ว่ามีค่าความแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 3 ตัว แตกต่างกันหรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance)

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในส่วนนี้ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม (4.06) เป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีจำนวน 633 คน (ร้อยละ 52.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 4.06 จัดเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก มีจำนวน 567 คน (ร้อยละ 47.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) การรับรู้ทัศนคติทางสังคม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.81) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย มีจำนวน

575 คน (ร้อยละ 47.92) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.81 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ปทัสถานทางสังคมมาก มีจำนวน 625 คน (ร้อยละ 52.08) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข) และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (3.72) ของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข) ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.72 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย มีจำนวน 549 คน (ร้อยละ 45.75) ส่วนผู้ที่ได้คะแนนมากกว่า 3.72 คะแนน จัดเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก มีจำนวน 651 คน (ร้อยละ 54.25) (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ข)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้มี 2 ตัว คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทีละตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งกลุ่มย่อยประกอบด้วย 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.5.1 พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ ต่างกัน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร หมายถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของสังคม การเผยแพร่ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมให้กับคนรอบข้าง รวมถึงการรับรู้ข่าวสารทางสิ่งแวดล้อมจากคนรอบข้าง ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็นคะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.22 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ตามการแรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถานฯ และความพร้อมฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แรงจูงใจ ก	ปทัสถานฯ ข	ความพร้อมฯ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	36.96*	13.01*	20.59*	2.12	<1	1.71	4.82*	11.8
อายุน้อย	679	20.63*	4.98*	16.98*	<1	<1	1.96	<1	11.1
อายุมาก	521	14.45*	8.67*	4.90*	1.69	<1	<1	7.02*	12.4
การศึกษาน้อย	337	12.60*	2.28	2.95	<1	2.20	3.60	1.23	12.6
การศึกษามาก	859	22.98*	10.19*	17.87*	1.25	<1	<1	3.84	11.2
รายจ่ายน้อย	730	38.26*	3.36	5.15*	2.25	1.37	2.49	1.81	11.7
รายจ่ายมาก	454	3.50	10.97*	22.71*	<1	<1	<1	2.26	12.6
นายก อบต.	728	20.10*	3.45	14.87*	4.87*	<1	<1	2.96	11.1
ปลัด อบต.	420	14.63*	9.66*	7.43*	<1	2.27	1.06	1.06	13.0
รับสื่อน้อย	478	14.60*	7.15*	3.81	3.11	<1	<1	1.60	9.5
รับสื่อมาก	722	21.54*	5.99*	17.91*	<1	3.84	1.75	3.78	12.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อม แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจ	น้อย = 3.79		มาก = 3.96
	ทัศนคติ	น้อย = 3.82		มาก = 3.92
	ความพร้อม	น้อย = 3.81		มาก = 3.94
อายุน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.78		มาก = 3.94
	ทัศนคติ	น้อย = 3.82		มาก = 3.90
	ความพร้อม	น้อย = 3.78		มาก = 3.94
อายุมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 3.97
	ทัศนคติ	น้อย = 3.83		มาก = 3.95
	ความพร้อม	น้อย = 3.85		มาก = 3.94
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.79		มาก = 3.99
การศึกษามาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.79		มาก = 3.94
	ทัศนคติ	น้อย = 3.82		มาก = 3.92
	ความพร้อม	น้อย = 3.80		มาก = 3.93
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.76		มาก = 3.98
	ความพร้อม	น้อย = 3.83		มาก = 3.91
รายจ่ายมาก	ทัศนคติ	น้อย = 3.80		มาก = 3.94
	ความพร้อม	น้อย = 3.77		มาก = 3.97
	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 3.98
นายก อบต.	ความพร้อม	น้อย = 3.83		มาก = 3.96
	แรงจูงใจ	น้อย = 3.75		มาก = 3.94
ปลัด อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.75		มาก = 3.94
	ทัศนคติ	น้อย = 3.77		มาก = 3.92
	ความพร้อม	น้อย = 3.78		มาก = 3.91
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.75		มาก = 3.92
	ทัศนคติ	น้อย = 3.78		มาก = 3.90
รับสื่อมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 3.98
	ทัศนคติ	น้อย = 3.86		มาก = 3.94
	ความพร้อม	น้อย = 3.82		มาก = 3.97

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อม (ตารางที่ 4.22) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.96 และ 3.79 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.23) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.92 และ 3.82 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.23) และผู้ที่มีความพร้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.92 และ 3.82 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.23)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำพังทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติและความพร้อมฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบในกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย พบในกลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก การศึกษามาก รายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. กลุ่มรับสื่อน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก และผู้ที่มีความพร้อมฯมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย พบในกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อน้อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างแรงจูงใจและการรับรู้ทัศนคติฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากที่สุด 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย และ 3) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 3 ประการนี้ในกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 57 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติฯ และความพร้อมฯ (ตารางที่ 4.22) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติฯมาก และมีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากที่สุด 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติฯมาก และมีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก มีความพร้อมฯมาก และรับรู้ทัศนคติฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก มีความพร้อมฯมาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 5) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯน้อย มีความพร้อมฯน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 6) ผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย รับรู้ทัศนคติฯน้อย แต่มีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย พบผลทั้ง 6 ประการนี้ ในกลุ่มรวมและกลุ่มอายุมาก 7) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก มีความพร้อมฯน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย และ 8) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก แรงจูงใจน้อย แต่มีความพร้อมฯมาก มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมฯน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ ในกลุ่มอายุมาก

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมาก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มรายจ่ายมาก 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติฯมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มอายุมาก การศึกษามาก รายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. กลุ่มรับสื่อน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก และ 3) ผู้ที่มีความพร้อมฯมาก พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อน้อย

4.5.2 พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ ต่างกัน พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมการใช้สิ่งของต่างๆ เท่าที่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น โดยการใช้สิ่งของอื่นๆ ทดแทน เพื่อลดการเกิดขยะ การปฏิเสธที่จะใช้สิ่งของฟุ่มเฟือย หรือเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้มีลักษณะเป็น คะแนนแบบต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.86 และคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ข)

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ตามแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ

กลุ่ม	จำนวน คน	แสดงค่า F							% ทำนาย
		แรงจูงใจ	ปทัสถานฯ	ความพร้อมฯ					
		ก	ข	ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	1,200	79.25*	5.24*	61.20*	<1	<1	4.00*	4.85*	19.5
อายุน้อย	679	42.95*	<1	37.97*	<1	1.90	1.74	3.95*	19.0
อายุมาก	521	37.34*	8.90*	21.51*	<1	<1	3.19	<1	20.4
การศึกษาน้อย	337	27.67*	<1	6.61*	<1	<1	5.11*	<1	16.5
การศึกษามาก	859	53.21*	7.45*	55.75*	1.12	<1	1.38	4.47*	20.9
รายจ่ายน้อย	730	76.45*	<1	20.56*	<1	1.71	5.81*	3.31	19.2
รายจ่ายมาก	454	15.67*	11.94*	52.35*	<1	<1	<1	1.38	23.6
นายก อบต.	728	45.53*	1.30	29.11*	<1	<1	6.72*	4.82*	18.6
ปลัด อบต.	420	33.30*	4.30*	35.64*	<1	<1	<1	<1	22.5
รับสื่อน้อย	478	22.87*	4.09*	23.83*	<1	<1	1.51	2.83	16.9
รับสื่อมาก	722	55.57*	1.20	35.61*	<1	1.75	3.12	2.37	19.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ แตกต่างกัน

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รวม	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 4.04
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.92		มาก = 3.97
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.85		มาก = 4.03
อายุน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.87		มาก = 4.07
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.88		มาก = 4.07
อายุมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.79		มาก = 4.01
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.84		มาก = 3.95
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.82		มาก = 3.98
การศึกษาน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.80		มาก = 4.05
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.86		มาก = 3.98
การศึกษามาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.85		มาก = 4.05
	ปทัสถานฯ	น้อย = 3.91		มาก = 3.98
	ความพร้อมฯ	น้อย = 3.85		มาก = 4.05

ตารางที่ 4.25(ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
		คะแนนต่ำ	เปรียบเทียบกับ	คะแนนสูง
รายจ่ายน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.83		มาก = 4.09
	ความพร้อม	น้อย = 3.89		มาก = 4.03
รายจ่ายมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.84		มาก = 3.99
	ปทัสถาน	น้อย = 3.85		มาก = 3.98
	ความพร้อม	น้อย = 3.79		มาก = 4.04
นายก อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 4.02
	ความพร้อม	น้อย = 3.84		มาก = 4.00
ปลัด อบต.	แรงจูงใจ	น้อย = 3.87		มาก = 4.10
	ปทัสถาน	น้อย = 3.94		มาก = 4.03
	ความพร้อม	น้อย = 3.87		มาก = 4.11
รับสื่อน้อย	แรงจูงใจ	น้อย = 3.82		มาก = 4.00
	ปทัสถาน	น้อย = 3.87		มาก = 3.95
	ความพร้อม	น้อย = 3.82		มาก = 4.00
รับสื่อมาก	แรงจูงใจ	น้อย = 3.85		มาก = 4.07
	ความพร้อม	น้อย = 3.88		มาก = 4.05

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มรวมคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถาน และความพร้อม (ตารางที่ 4.24) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.04 และ 3.84 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.97 และ 3.92 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25) และผู้ที่มีความพร้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย (ค่าเฉลี่ย 4.03 และ 3.85 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.25)

เมื่อทำการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระแต่ละตัวตามลำดับทั้ง 3 ตัว คือ แรงจูงใจ การรับรู้ปทัสถาน และความพร้อม (ตารางที่ 4.24) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระ คือ ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบในทุกกลุ่มย่อย ผู้ที่รับรู้ปทัสถานมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่รับรู้ปทัสถานน้อย พบในกลุ่มอายุมาก การศึกษามาก รายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และผู้ที่มีความพร้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย พบในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างการรับรู้ปทัสถานและความพร้อม (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่รับรู้ปทัสถานมาก และมีความพร้อมมาก มีพฤติกรรมการบริโภค

ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุด 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก และมีความพร้อมมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย พบผลทั้ง 2 ประการนี้ในกลุ่มรวม กลุ่มการศึกษาน้อย กลุ่มรายจ่ายน้อย และกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 60-63 ภาคผนวก ข) 3) ผู้ที่มีความพร้อมน้อย แต่รับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย พบผลนี้ในกลุ่มรายจ่ายน้อย (ตารางที่ 62 ภาคผนวก ข) 4) ผู้ที่มีความพร้อมมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย และ 5) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย แต่มีความพร้อมมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย พบผลทั้ง 2 ประการหลังนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 60 และ 63 ภาคผนวก ข)

คะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์สามทางระหว่างแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อม (ตารางที่ 4.24) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบผลที่สำคัญ คือ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติมาก และมีความพร้อมมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากที่สุด 2) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติมาก และมีความพร้อมมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย 3) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก มีความพร้อมมาก และรับรู้ทัศนคติมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่รับรู้ทัศนคติน้อย 4) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก มีความพร้อมมาก และมีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย 5) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก แรงจูงใจน้อย แต่มีความพร้อมมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย 6) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก มีความพร้อมน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลทั้ง 6 ประการนี้ ในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก และกลุ่มนายก อบต. (ตารางที่ 64-67 ภาคผนวก ข) 7) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก รับรู้ทัศนคติน้อย แต่มีความพร้อมมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีความพร้อมน้อย พบผลในกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 66 ภาคผนวก ข) และ 8) ผู้ที่มีความพร้อมมาก รับรู้ทัศนคติน้อย แต่มีแรงจูงใจมาก มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย พบผลประการหลังนี้ในกลุ่มรวม และกลุ่มการศึกษามาก (ตารางที่ 60 และ 66 ภาคผนวก ข)

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 1) ผู้ที่มีแรงจูงใจมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย 2) ผู้ที่รับรู้ทัศนคติมาก พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มอายุมาก การศึกษามาก รายจ่ายมาก กลุ่มปลัด อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย และ 3) ผู้ที่มีความพร้อมมาก พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

4.6 ผลการทำนายจิตตามสถานการณ์ และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการแสวงหาตัวทำนายจิตตามสถานการณ์ 2 ด้าน (ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน) และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน (พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม) โดยใช้ตัว

ทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด ชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัวทำนาย ได้แก่ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคต ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง ชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวทำนาย ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง และชุดที่ 3 มี 7 ตัวทำนาย โดยเป็นการรวมชุดที่ 1 เข้ากับชุดที่ 2 จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายชุดที่ 3 ว่าจะทำนายได้มากกว่าชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างมากกว่า 7% จากการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบลดถอยพหุคูณเป็นขั้นและรวมชุด (Stepwise and Total Multiple Regression Analysis) ของตัวทำนายที่ละชุดต่อตัวถูกทำนายที่ละตัว โดยทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.6.1 ผลการทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.26 พบว่า เมื่อนำทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์ลดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 37.7% (ตารางที่ 4.26) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .18 และ .11 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัวสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 42.8% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรับสื่อมาก ทำนายได้ 39.5% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัวทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 33.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 26.0% (ตารางที่ 4.26) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ มีค่าเบต้าเท่ากับ .30 และ .15 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 32.5% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 28.4% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 22.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันเกิน 7% โดยคู่ที่แตกต่างกัน คือ ระหว่างกลุ่มการศึกษาน้อยกับกลุ่มการศึกษามาก โดยกลุ่มการศึกษาน้อยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มการศึกษามาก

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายนายและตัวทำนายนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนายนาย คือ ที่คนคิดที่ติดต่อการบริการอย่างยั่งยืน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวนคน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3, 4)				ชุดที่ 2 (5, 6, 7)				ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)				
		% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% แตกต่างกลุ่มย่อย	% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% แตกต่างกลุ่มย่อย	% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% ทำนายนาย	ค่าเบต้า	% แตกต่างกลุ่มย่อย	% แตกต่างระหว่างชุด	
รวม	1,200	37.7	3,2,4	.35,18,11	-	26.0	7,5	.30,15	-	40.5	3,2,7,5,4	.29,15,13,06,05	-	2.8
อายุน้อย	679	37.1	3,2,4	.33,16,14	2.2	28.4	7,5	.29,17	4.4	41.4	3,2,7,5,4	.27,13,14,09,08	1.2	4.3
อายุมาก	521	39.3	3,2,1	.38,19,06		24.0	7,5,6	.35,13,-07		40.2	3,2,7	.33,20,13		0.9
การศึกษาน้อย	337	42.8	3,2,1,4	.33,14,09,09	6.9	32.5	7,5	.37,13	9.0*	44.2	3,2,7,1	.27,13,17,11	5.1	1.4
การศึกษามาก	859	35.9	3,2,4	.35,18,10		23.5	7,5	.27,16		39.1	3,2,7,5	.31,17,14,09		3.2
รายจ่ายน้อย	730	39.1	2,3,4,1	.17,33,09,05	3.6	27.5	7,5,6	.33,16,-05	4.4	41.6	2,3,7,5,1	.16,27,18,06,05	3.2	2.5
รายจ่ายมาก	454	35.5	3,2,4	.37,17,08		23.1	7,5	.29,15		38.4	3,2,5,7	.33,14,09,12		2.9
นายก อบต.	728	38.4	3,2,4	.36,18,10	4.7	27.4	7,5	.33,12	5.2	41.5	3,2,7,5	.30,16,18,05	5.0	3.1
ปลัด อบต.	420	33.7	3,2,4	.33,17,11		22.2	7,5	.29,16		36.5	3,2,5,7,4	.28,14,08,12,06		2.8
เปิดรับสื่อน้อย	478	35.2	2,3,4	.21,31,09	4.3	28.2	7,5,6	.33,18,-07	3.6	39.0	2,3,7,5	.17,25,17,08	2.1	3.8
เปิดรับสื่อมาก	722	39.5	3,2,4,1	.36,14,09,06		24.6	7,5	.30,14		41.1	3,2,7,5,1	.32,13,12,06,06		1.6

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen. 1977)

ตัวทำนายนาย : ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตความมั่นคง 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ชุดที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้พัฒนาทางสังคม

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 40.5% (ตารางที่ 4.26) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตควบคุมตน การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .29, .15, .13, .06 และ .05 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 44.2% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายจ่ายน้อย ทำนายได้ 41.6% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 36.5% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้ระหว่าง 36.5% ถึง 44.2% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มการศึกษาน้อย (44.2%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. (36.5%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 1) การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 1) การรับรู้ปทัสถานทางสังคม(ชุดที่ 2) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ(ชุดที่ 2) และความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 2) จากผลการทำนาย แสดงว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้ปทัสถานทางสังคม รับรู้ข่าวสารจากสื่อ และเชื่ออำนาจในตนมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มุ่งอนาคตควบคุมตน รับรู้ปทัสถานทางสังคม รับรู้ข่าวสารจากสื่อ และเชื่ออำนาจในตนน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยตามไปด้วย

4.6.2 ผลการทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.27 พบว่า เมื่อนำความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์หัดถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 37.6% (ตารางที่ 4.27) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และการมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .38, .22 และ .13 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อย พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 40.5% และอันดับถัดมาคือกลุ่มนายก อบต. ทำนายได้ 38.7% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 33.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 (5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แยกต่าง ระหว่างชุด		
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% แยกต่าง กลุ่มย่อย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า		% แยกต่าง กลุ่มย่อย	
รวม	1,200	37.6	3,4,2	.38,.22,.13	-	31.9	7,5	.44,.15	43.2	7,3,4,2,5	.26,.28,.14,.09,.05	-	5.6
อายุน้อย	679	37.4	4,3,2	.26,.35,.11	0.9	29.7	7,5	.41,.15	42.1	4,3,7,2,5	.18,.27,.23,.08,.06	5.4	4.7
อายุมาก	521	38.3	3,4,2	.42,.17,.15		35.1	7,5	.49,.14	44.8	7,3,2,4,5	.30,.30,.10,.09,.05		6.5
การศึกษาน้อย	337	40.5	4,3,2	.21,.32,.17	4.1	35.8	7,5	.43,.15	43.4	7,2,3,4	.22,.14,.23,.16	5.4	2.9
การศึกษามาก	859	36.4	3,4,2	.41,.22,.11		30.4	7,5	.45,.14	42.8	7,3,4,2,5	.28,.31,.14,.09,.05		6.4
รายได้น้อย	730	37.1	4,3,2	.24,.36,.11	1.1	34.1	7,5	.48,.12	43.6	7,4,3,2	.31,.15,.25,.10	4.0	6.5
รายจ่ายมาก	454	38.2	3,4,2	.41,.19,.16		30.1	7,5	.38,.21	43.8	3,5,4,7,2	.34,.13,.13,.18,.09		5.6
นายก อบต.	728	38.7	3,4,2	.39,.22,.12	5.0	33.0	7,5,6	.42,.12,.06	44.0	7,3,4,2	.27,.29,.15,.10		5.3
ปลัด อบต.	420	33.7	4,3,2	.21,.36,.15		28.2	7,5	.45,.16	39.1	7,2,3,4,5	.26,.12,.26,.14,.07		5.4
เปิดรับเดือน้อย	478	35.8	3,4,2	.40,.21,.12	2.4	29.2	7,5	.42,.16	40.3	3,4,7,5	.33,.18,.25,.08	4.1	4.5
เปิดรับเดือนมาก	722	38.2	3,4,2	.37,.22,.13		33.3	7,5	.46,.13	44.1	7,3,4,2,5	.27,.26,.13,.10,.05		5.9

ตัวทำนาย : ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตความคุ้มค่า 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ชุดที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 31.9% (ตารางที่ 4.27) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ มีค่าเบต้าเท่ากับ .44 และ .15 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 35.8% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 35.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 28.2% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 43.2% (ตารางที่ 4.27) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ มีค่าเบต้าเท่ากับ .26, .28, .14, .09 และ .05 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 44.8% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรับสื่อมาก ทำนายได้ 44.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 39.1% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. ได้ระหว่าง 39.1% ถึง 44.8% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก (44.8%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. (39.1%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม(ชุดที่ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 1) ความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 1) การมุ่งอนาคตควบคุมตน(ชุดที่ 1) และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ(ชุดที่ 2) จากผลการทำนาย แสดงว่า ผู้บริหาร อบต. ที่รับรู้ทัศนคติทางสังคม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เชื่ออำนาจในตน มุ่งอนาคตควบคุมตน และรับรู้ข่าวสารจากสื่อมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่รับรู้ทัศนคติทางสังคม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เชื่ออำนาจในตน มุ่งอนาคตควบคุมตน และรับรู้ข่าวสารจากสื่อน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อยตามไปด้วย

4.6.3 ผลการทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน

ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 12.9% (ตารางที่ 4.28) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .39 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้ สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 15.6% และอันดับถัดมาคือกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 15.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 8.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ที่สถานทางสังคม ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 6.3% (ตารางที่ 4.28) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มีค่าเบต้าเท่ากับ .27 และ -.06 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 10.1% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 7.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มนายก อบต. ทำนายได้ 3.7% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 15.1% (ตารางที่ 4.28) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ที่สถานทางสังคม ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตควบคุมตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .35, .14, -.09, .08 และ -.06 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 18.3% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มรายจ่ายน้อย ทำนายได้ 17.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 10.5% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้ระหว่าง 10.5% ถึง 18.3% สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลที่แตกต่างกันเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. (18.3%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก (10.5%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 1) การรับรู้ที่สถานทางสังคม(ชุดที่ 2) และสุขภาพจิตดี (ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ที่สถานทางสังคม และมีสุขภาพจิตดีมากเท่าใด เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ที่สถานทางสังคม และมีสุขภาพจิตดีน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารน้อยตามไปด้วย

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 (5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% แยกต่าง ระหว่างชุด		
		% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% แยกต่าง กลุ่มย่อย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัว ทำนาย	ค่าเบต้า		% แยกต่าง กลุ่มย่อย	
รวม	1,200	12.9	3	.39	-	7.6	.27,-.06	-	15.1	3,7,4,1,2	.35,.14,-.09,.08,-.06	-	2.2
อายุน้อย	679	12.0	3	.38	3.1	7	.23	1.9	12.9	3,7	.33,.11	3.7	0.9
อายุมาก	521	15.1	3,4	.43,-.08		7,6	.30,-.08		16.6	3,4,7	.36,-.12,.16		1.5
การศึกษาน้อย	337	15.6	3	.44	2.3	7	.25	0.4	15.6	3	.44	0.6	0
การศึกษามาก	859	13.3	3,1,4	.36,.09,-.10		7,6	.27,-.07		15.0	3,7,4,1	.32,.15,-.13,.09		1.7
รายได้ายน้อย	730	15.1	3	.42	6.4	7	.23	0.8	17.1	3,7,4,1	.38,.12,-.13,.08	6.6	2
รายได้ายมาก	454	8.7	3	.32		7	.25		10.5	3,7	.25,.15		1.8
นายก อบต.	728	11.4	3	.35	3.9	7	.18	6.4	11.4	3	.35	6.9	0
ปลัด อบต.	420	15.3	3	.45		7	.34		18.3	3,7	.36,.21		3
เปิดรับสื่อ น้อย	478	13.0	3,2	.45,-.10	1.5	7,6	.28,-.09	0.1	14.7	3,2,7	.39,-.13,.15	0.7	1.7
เปิดรับสื่อ มาก	722	14.5	3,1,4	.36,.09,-.07		7	.24		14.0	3,7	.33,.10		-0.5

ตัวทำนาย : ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตความคืบหน้า 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ชุดที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม

4.6.4 ผลการทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิต ลักษณะ และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.29 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร
อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ
ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่อ
อำนาจในตน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 19.3% (ตารางที่ 4.29) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .43 และ -.04 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนก
ตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนาย
พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้
22.3% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายจ่ายน้อย ทำนายได้ 22.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนาย
ได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 16.3% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การ
ทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

เมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย คือ
การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ผลปรากฏว่า
กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของ
ผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 6.8% (ตารางที่ 4.29) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทาง
สังคม มีค่าเบต้าเท่ากับ .22 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่ม
ย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของ
ผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มอายุมาก ทำนายได้ 9.1% และอันดับถัดมาคือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้
8.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 5.2% เมื่อ
เปรียบเทียบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

และเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ ประกอบด้วย 4 ตัวทำนาย
และกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ ประกอบด้วย 3 ตัวทำนาย เข้าด้วยกัน รวมเป็น 7 ตัวทำนาย ผล
ปรากฏว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของ
ผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 20.3% (ตารางที่ 4.29) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .39, .11 และ -.07 ตามลำดับ
ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 7
ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มอายุ
มาก ทำนายได้ 23.5% และอันดับถัดมาคือกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 23.2% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง
7 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มอายุน้อย ทำนายได้ 17.1% เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
เปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกันไม่พบคู่ที่แตกต่างกันเกิน 7%

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ที่ทำงานและตัวทำงานที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำงาน คือ พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ชุดที่ 2 (5, 6, 7)			ชุดรวม (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)			% ต่าง ระหว่างชุด	
		% ทำงาน	ตัว ทำงาน	ค่าเบต้า	% ทำงาน	ตัว ทำงาน	ค่าเบต้า	% ทำงาน	ตัว ทำงาน	ค่าเบต้า		% ต่าง กลุ่มย่อย
รวม	1,200	19.3	3,4	.43,-.04	6.8	7	.22	20.3	3,7,4	.39,.11,-.07	-	1
อายุน้อย	679	17.1	3	.39	5.2	7	.19	17.1	3	.39		0
อายุมาก	521	22.0	3,4	.46,-.06	9.1	7	.27	23.5	3,7,4	.40,.14,-.10		1.5
การศึกษาน้อย	337	21.0	3	.43	5.8	7	.21	21.0	3	.43		0
การศึกษามาก	859	18.2	3	.40	7.1	7	.23	20.1	3,7,4	.37,.13,-.07		1.9
รายจ่ายน้อย	730	22.1	3,4	.45,-.07	5.7	7	.20	22.7	3,4,7	.42,-.10,.09		0.6
รายจ่ายมาก	454	16.3	3	.39	7.7	7	.25	17.4	3,7	.33,.11		1.1
นายก อบต.	728	17.4	3,4	.41,-.06	5.7	7	.20	18.2	3,4,7	.37,-.09,.10		0.8
ปลัด อบต.	420	22.3	3	.46	8.1	7	.27	23.2	3,7	.42,.10		0.9
เปิดรับสื่อ น้อย	478	17.7	3,2	.46,-.08	6.7	7	.23	19.9	3,2,7,4	.41,-.07,.15,-.08		2.2
เปิดรับสื่อ มาก	722	20.0	3	.40	6.2	7	.21	20.0	3	.40		0

ตัวทำงาน : ชุดที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
ชุดที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว 7 คือ การรับรู้สถานการณ์สังคม

สรุปได้ว่า ตัวทำนายทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้ระหว่าง 17.1% ถึง 23.5% สามารถทำนายได้มากกว่าหรือเท่ากับตัวทำนายในชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 แต่ไม่พบผลที่แตกต่างเกิน 7% ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงที่สุด คือ กลุ่มอายุมาก (23.5%) และกลุ่มย่อยที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายต่ำที่สุด คือ กลุ่มอายุน้อย (17.1%) ตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(ชุดที่ 1) การรับรู้ที่สถานทางสังคม (ชุดที่ 2) และความเชื่ออำนาจในตน(ชุดที่ 1) จากผลการทำนายแสดงว่า ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรับรู้ที่สถานทางสังคมมากเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากตามไปด้วย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรับรู้ที่สถานทางสังคมน้อยเท่าใด ก็จะเป็นผู้มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อยตามไปด้วย ส่วนผู้บริหาร อบต. ที่มีความเชื่ออำนาจในตนมาก จะเป็นผู้มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมน้อย และในทางกลับกัน ผู้บริหาร อบต. ที่มีความเชื่ออำนาจในตนน้อย จะเป็นผู้มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก

4.7 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Hierarchical เพื่อทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมีตัวทำนายที่เข้าตามลำดับ 3 ชั้น คือ **ชั้นที่ 1** ประกอบด้วยตัวทำนายในกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะรวม 4 ตัวทำนาย คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง **ชั้นที่ 2** ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ มี 3 ตัวทำนาย คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ที่สถานทางสังคม ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง และ**ชั้นที่ 3** ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ มี 2 ตัวทำนาย คือ ทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน ทุกตัวทำนายมีค่าต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในชั้นที่ 3 ว่าจะทำนายได้เพิ่มขึ้นจากชั้นที่ 2 มากน้อยเพียงใด โดยทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 10 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอายุน้อย (2) กลุ่มอายุมาก (3) กลุ่มการศึกษาน้อย (4) กลุ่มการศึกษามาก (5) กลุ่มรายจ่ายน้อย (6) กลุ่มรายจ่ายมาก (7) กลุ่มนายก อบต. (8) กลุ่มปลัด อบต. (9) กลุ่มรับสื่อน้อย และ (10) กลุ่มรับสื่อมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม ดังนี้

4.7.1 ผลการทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.30 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในชั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 12.9% (ตารางที่ 4.30) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเบต้าเท่ากับ .39 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น

พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายได้ 15.6% และอันดับถัดมาคือกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 15.3% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 4 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 8.7%

ขั้นที่ 2 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง และการรับรู้ที่สถานทางสังคม เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปร ลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.9 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 12.9 และ 13.8 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.30) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม มีค่าเบต้าเท่ากับ .11 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารของผู้บริหาร อบต. ได้เพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 1 ในบางกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 3.0 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 15.3 และ 18.3 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มปลัด อบต. และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้เพิ่มขึ้น 1.8 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 8.7 และ 10.5 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ กลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มนายก อบต. โดยทำนายได้เท่าเดิม (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 1 เท่ากับขั้นที่ 2) และ

ขั้นที่ 3 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ 2 ตัว คือ ทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวแปรกลุ่มจิตตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.9 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 13.8 และ 15.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.30) และมีตัวทำนายเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ทศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน มีค่าเบต้า เท่ากับ .19 และ -.09 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 4.4 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 10.5 และ 14.9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มรายจ่ายมาก และอันดับถัดมาคือกลุ่มรับสื่อมาก ทำนายได้เพิ่มขึ้น 3.3 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 15.3 และ 18.6 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 2 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้อย่างไม่มีนัยสำคัญน้อยที่สุด คือ กลุ่มปลัด อบต. ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 0.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 18.3 และ 18.9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ต้นทุนและตัวทำนายนที่ค่าัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวนคน	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ขั้นที่ 2 (5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9)				
		%R ² รวม	ลำดับตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ลำดับตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	1,200	12.9	3	.39	0.9	13.8	7	.11	1.9	15.7	8,9	.19,-.09
อายุน้อย	679	12.0	3	.38	0.9	12.9	7	.11	2.7	15.6	9	.19
อายุมาก	521	15.1	3,4	.43,-.08	1.5	16.6	7	.16	1.4	18.0	9	.16
การศึกษาน้อย	337	15.6	3	.44	-	-	-	-	0.8	16.4	9	.12
การศึกษามาก	859	13.3	3,1,4	.36,.09,-.10	1.7	15.0	7	.15	3.0	18.0	9	.22
รายจ่ายน้อย	730	15.1	3	.42	0.8	15.9	7,5	.10,-.04	1.0	16.9	9	.14
รายจ่ายมาก	454	8.7	3	.32	1.8	10.5	7	.15	4.4	14.9	9,8	.28,-.14
นายก อบต.	728	11.4	3	.35	-	-	-	-	0.6	13.9	9	.18
ปลัด อบต.	420	15.3	3	.45	3.0	18.3	7	.21	0.6	18.9	9	.11
เปิดรับสื่อ น้อย	478	13.0	3,2	.45,-.10	1.7	14.7	7	.15	1.0	15.7	9	.14
เปิดรับสื่อ มาก	722	14.5	3,1,4	.36,.09,-.07	0.8	15.3	7	.11	3.3	18.6	9	.24

ชุดตัวทำนาย ขั้นที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจได้เต็มที่ 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน

ขั้นที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้ที่สถานทางสังคม

ขั้นที่ 3 8 คือ ทศนคติที่ติดต่อการบริการอย่างยั่งยืน 9 คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน

4.7.2 ผลการทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อนำพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต.มาวิเคราะห์หัดถอยพหุคูณแบบ Hierarchical โดยตัวทำนายในชั้นที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว คือ สุขภาพจิตดี การมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมได้ 19.3% (ตารางที่ 4.31) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าเท่ากับ .43 และ -.04 ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 4 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้สูงสุดในกลุ่มปลัด อบต. ทำนายได้ 22.3% และอันดับถัดมาคือกลุ่มรายจ่ายน้อย ทำนายได้ 22.1% ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มรายจ่ายมาก ทำนายได้ 16.3%

ชั้นที่ 2 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ การเห็นแบบอย่างจากครอบครัว และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากชั้นที่ 1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 19.3 และ 20.3 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) และมีตัวทำนายที่สำคัญคือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม มีค่าเบต้าเท่ากับ .11 (ตารางที่ 4.31) ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. เพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญจากชั้นที่ 1 ในทุกกลุ่มย่อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 1.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 17.7 และ 19.3 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ) ในกลุ่มกรุงเทพฯ และอันดับถัดมาคือกลุ่มฐานะสูง ทำนายได้เพิ่มขึ้น 1.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 1 และ 2 เท่ากับ 22.0 และ 23.5 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 3 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษาน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก โดยทำนายได้เท่าเดิม (เปอร์เซ็นต์การทำนายชั้นที่ 1 เท่ากับชั้นที่ 2) และ

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายและตัวทำนายที่สำคัญ 3 ชุด ของตัวถูกทำนาย คือ พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวนคน	ขั้นที่ 1 (1, 2, 3, 4)			ขั้นที่ 2 (5, 6, 7)			ขั้นที่ 3 (8, 9)				
		%R ² รวม	ลำดับตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	ลำดับตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%R ² เปลี่ยนแปลง	%R ² รวม	ลำดับตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	1,200	19.3	3,4	.43,-.04	1.0	20.3	7	.11	8.4*	28.7	9,8	.24,.16
อายุน้อย	679	17.1	3	.39	-	-	-	-	8.2*	25.3	9,8	.20,.13
อายุมาก	521	22.0	3,4	.46,-.06	1.5	23.5	7	.14	4.8	28.3	9,8	.20,.12
การศึกษาน้อย	337	21.0	3	.43	-	-	-	-	4.1	25.1	9,8	.14,.14
การศึกษามาก	859	18.2	3	.40	1.0	19.2	7	.10	5.9	25.1	9,8	.20,.11
รายจ่ายน้อย	730	22.1	3,4	.45,-.07	0.6	22.7	7	.09	6.8	29.5	9,8	.20,.16
รายจ่ายมาก	454	16.3	3	.39	1.1	17.4	7	.11	10.6*	28.0	9,8	.27,.14
นายก อบต.	728	17.4	3,4	.41,-.06	0.8	18.2	7	.10	8.6*	26.8	9,8	.25,.17
ปลัด อบต.	420	22.3	3	.46	0.9	23.2	7	.10	5.7	28.9	9	.25
เปิดรับสื่อ น้อย	478	17.7	3,2	.46,-.08	1.6	19.3	7	.13	7.7*	27.0	9,8	.22,.18
เปิดรับสื่อ มาก	722	20.0	3	.40	-	-	-	-	6.9	26.9	9,8	.20,.11

* เกณฑ์แตกต่างมากกว่า 7% (Cohen. 1977)

ชุดตัวทำนาย ขั้นที่ 1 1 คือ สุขภาพจิตดี 2 คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน 3 คือ แรงจูงใจไม่ล้มเหลว 4 คือ ความเชื่ออำนาจในตน
 ขั้นที่ 2 5 คือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ 6 คือ การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง 7 คือ การรับรู้พัฒนาทางสังคม
 ขั้นที่ 3 8 คือ ทักษะที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน 9 คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน

ขั้นที่ 3 มีตัวทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ 2 ตัว คือ ทักษะคิดที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นตัวทำนาย ผลปรากฏว่า ตัวแปรกลุ่มจิตตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในกลุ่มรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นเท่ากับ 8.4 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 20.3 และ 28.7 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) มีตัวทำนายเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และทักษะคิดที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน มีค่าเบต้า เท่ากับ .24 และ .16 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.31) ส่วนในกลุ่มย่อยที่จำแนกตามลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร อบต. อีก 10 กลุ่มย่อยนั้น พบว่าตัวทำนายทั้ง 2 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากขั้นที่ 2 ใน 4 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มอายุน้อย กลุ่มรายจ่ายมาก กลุ่มนายก อบต. และกลุ่มรับสื่อน้อย โดยทำนายเพิ่มขึ้นได้สูงสุด 10.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 17.4 และ 28.0 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ในกลุ่มรายจ่ายมาก และอันดับถัดมาคือกลุ่มนายก อบต. ทำนายได้เพิ่มขึ้น 8.6 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 18.2 และ 26.8 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มที่ตัวทำนายทั้ง 2 ตัว ทำนายเพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุดคือ กลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายเพิ่มขึ้นได้ 4.1 เปอร์เซ็นต์ (เปอร์เซ็นต์การทำนายขั้นที่ 2 และ 3 เท่ากับ 21.0 และ 25.1 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องของพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้ตามรายละเอียดแต่ละประเด็น ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องของพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมและปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจิตตามสถานการณ์และพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน และ 4) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องของพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร อบต. ในปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,200 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยแบ่งกลุ่มตัวแปรออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม 2) กลุ่มตัวแปรสถานการณ์ 3) กลุ่มตัวแปรจิตตามสถานการณ์ 4) กลุ่มตัวแปรพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน และ 5) ลักษณะทางชีวสังคมของผู้บริหาร อบต. ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายจ่ายด้านการอุปโภคบริโภคต่อเดือน ตำแหน่ง และจำนวนสื่อที่ใช้รับข่าวสาร ซึ่งเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม-กรกฎาคม 2554 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยใช้สถิติจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise และ Hierarchical และมีสถิติขั้นรองในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe การวิเคราะห์ทางสถิติทั้งหมดกระทำในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งโดยลักษณะทางชีวสังคมของผู้บริหาร อบต. เพื่อให้ได้ผลชัดเจนที่สุด

ผลการวิจัยที่สำคัญ มี 5 ประการ คือ

1) ผู้บริหาร อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านมาก คือ สุขภาพจิตที่ดีมาก และ/หรือมุ่งอนาคต ควบคุมตนสูง และ/หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก และยิ่งพบอีกว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมได้ 37.7%, 37.6%, 12.9% และ 19.3% ตามลำดับ โดยทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารได้สูงสุด 42.8%, 40.5% และ 15.6% ตามลำดับ ในกลุ่มการศึกษาน้อย และทำนาย

พฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้สูงสุด 22.3% ในกลุ่มปลัด อบต. โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อในอำนาจตน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ตามลำดับ

2) ผู้บริหาร อบต. ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมาก เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก และการรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยิ่งย่น ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยิ่งย่น พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก และยิ่งพบอีกว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยิ่งย่น ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยิ่งย่น พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมได้ 26.0%, 31.9%, 6.3% และ 6.8% ตามลำดับ โดยทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยิ่งย่น และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยิ่งย่น ได้สูงสุด 32.5% และ 35.8% ตามลำดับ ในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารได้สูงสุด 10.1% ในกลุ่มปลัด อบต. และทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้สูงสุด 9.1% ในกลุ่มอายุมาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ และเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ตามลำดับ

3) ผู้บริหาร อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตตามสถานการณ์มาก คือ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยิ่งย่นมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้บริหาร อบต. ประเภทตรงข้าม โดยพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารพบในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก ส่วนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมเมื่อร่วมกับปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยิ่งย่น ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยิ่งย่น พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมได้ 40.5%, 43.2%, 15.1% และ 20.3% ตามลำดับ โดยทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยิ่งย่น ได้สูงสุด 44.4% ในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยิ่งย่น และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้สูงสุด 44.8% และ 23.5% ตามลำดับ ในกลุ่มอายุมาก และทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารได้สูงสุด 18.3% ในกลุ่มปลัด อบต. โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รับรู้ทัศนคติทางสังคม ความเชื่ออำนาจในตน ตามลำดับ

4) ผู้บริหาร อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตตามสถานการณ์มาก คือ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยิ่งย่นมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้บริหาร อบต. ประเภทตรงข้าม โดยพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารพบในกลุ่มรวม และกลุ่มอายุมาก ส่วนพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย กลุ่มการศึกษามาก และกลุ่มนายก อบต.

5) ปัจจัยด้านจิตตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมและปัจจัยด้านสถานการณ์ ซึ่งเป็นการทำนายในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้น 1.9% และ 8.4% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นได้สูงสุด

เท่ากับ 4.4% และ 10.6% ตามลำดับ ในกลุ่มรายจ่ายมาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีข้อค้นพบหลายประการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืนของผู้บริหาร อบต. แต่ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1) ผู้บริหาร อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านมาก/สูง คือ สุขภาพจิตที่ดีมาก และ/หรือมุ่งอนาคต ควบคุมตนสูง และ/หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก และยังพบอีกว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมได้ 37.7%, 37.6%, 12.9% และ 19.3% ตามลำดับ โดยทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารได้สูงสุด 42.8%, 40.5% และ 15.6% ตามลำดับ ในกลุ่มการศึกษาน้อย และทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้สูงสุด 22.3% ในกลุ่มปลัด อบต. โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อในอำนาจตน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ตามลำดับ ทั้งนี้ตามทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรม (ดวงเดือน พันธุพานานวิ. 2539 : 54-55) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่สรุปลักษณะทางจิตใจจากการวิจัยหลายสิบเรื่องที่ศึกษาคนไทย และได้เปรียบเทียบพฤติกรรมต่างๆ ของการเป็นคนดีและคนเก่งเหมือนผลไม้บนต้น เช่น ผลมะม่วง การที่จะได้มะม่วงดกผลใหญ่วานอร่อยบนต้นนี้ ลำต้น และรากจะต้องสมบูรณ์ ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการเปรียบเสมือนส่วนลำต้นของต้นไม้อัจฉริยะธรรม ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรม ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการนี้คือ 1) ทัศนคติคุณธรรม ค่านิยมที่เกี่ยข้องกับพฤติกรรมที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น 2) เหตุผลเชิงจริยธรรม หรือการเห็นแก่ผู้อื่น ส่วนร่วม และหลักสากลมากกว่าการเห็นแก่ตัว 3) ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถคาดการณ์ไกล และสามารถควบคุมตนให้อุดได้ รอดได้อย่างเหมาะสม 4) ความเชื่ออำนาจในตนว่าทำดีได้ดี ทำชั่วจะต้องได้รับโทษและ 5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือความมุ่งมั่นบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรคจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ลักษณะทางจิตใจทั้ง 5 ประการนี้ถ้ามีมากในบุคคลใดบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งอย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าขาดลักษณะหลายประการมากเท่าใด บุคคลนั้นจะเป็นผู้ที่ไม่สามารถเป็นคนดีและคนเก่งได้ นอกจากลักษณะทางจิต 5 ประการ ที่ลำต้นของต้นไม้อัจฉริยะธรรมแล้ว พฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการคือ 1) สติปัญญา คือความเฉลียวฉลาดเหมาะสมกับอายุ เมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้ 2) ประสพการณ์ทางสังคมหมายถึงการเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และ 3) มีสุขภาพจิตดี ซึ่งหมายถึงการมีความวิตกกังวลน้อย หรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ สอดคล้องงานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ดี (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า สมาชิก อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิมแต่ละด้านใน 3 ด้านสูง คือ มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หรือความเชื่ออำนาจในตนสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ มากกว่าสมาชิก อบต. ประเภทตรงข้าม และยังพบอีกว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และ

พฤติกรรมรักษาระเบียบ ในสมาชิก อบต.กลุ่มรวมได้ 22.0% และ 39.5% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในกลุ่มสมาชิก อบต. ที่มีฐานะครอบครัวสูง ได้สูงสุดเท่ากับ 33.6% และ 43.5% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่อในอำนาจตน ตามลำดับ งานวิจัยของ สุรัชชัย ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า นายก อบต. ที่มีจิตลักษณะเดิม 3 ด้านสูง คือ มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้มีความมีเหตุมีผลมาก มีภูมิคุ้มกันตนมาก และมีการรับรู้คุณความดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมสามารถทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ในนายก อบต.กลุ่มรวมได้ 14.0%, 34.6% และ 33.0% ตามลำดับ โดยทำนายความมีเหตุมีผลได้สูงสุด 20.4% ในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ทำนายการมีภูมิคุ้มกันตนได้สูงสุด 40.7% ในกลุ่มรายได้ครอบครัวมาก และทำนายการรับรู้คุณความดีได้สูงสุด 40.6% ในกลุ่มไม่เคยฝึกอบรม โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเชื่อในอำนาจตน การมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตที่ดี ตามลำดับ งานวิจัยของ ธรณ์ธัญย์ อำภานุกิจ (2554 : 170-171) ได้ศึกษาลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้า ในอาคารสำนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ โดยได้ศึกษากับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า จิตลักษณะเดิม (ความเชื่ออำนาจในตน และเหตุผลเชิงจริยธรรม) จิตตามสถานการณ์ (เจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้า และความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาการขาดแคลนพลังงานไฟฟ้า) และสถานการณ์ทางสังคม (การรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้า) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคาร ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มจำแนกตามเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า การมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสองตัวแปรพร้อมกัน คือ การรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้ากับความเชื่ออำนาจในตน โดยพนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้าสูง และมีความเชื่ออำนาจในตนสูง จะมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานสูงกว่า พนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้าต่ำ และมีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ และงานวิจัยของ นิภาพร โชติสุดเสนห์ (2545 : 79) พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พฤติกรรมการเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว และพฤติกรรมรักษาระเบียบมากกว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ พบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม ที่สำคัญคือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มกรุงเทพฯ กลุ่มนักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก และกลุ่มนักศึกษาที่รับรู้สภาพของสถานที่ท่องเที่ยวว่ามีลักษณะที่ดีน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะ สามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้ 26.8% และยังพบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มย่อยอีก 6 กลุ่ม นอกจากนี้ยังพบว่า ในกลุ่มรวม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่สองของพฤติกรรมรักษาระเบียบ โดยร่วมกับตัวแปรอื่นอีก 4 ตัว ทางด้านจิตลักษณะสามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมรักษาระเบียบได้ 33.6% และพบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มย่อยอีก 3 กลุ่ม

2) ผู้บริหาร อบต. ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมาก เห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างมาก และการรับรู้ปทัสถานทางสังคมมาก เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาก และยิ่งพบอีกว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมได้ 26.0%, 31.9%, 6.3% และ 6.8% ตามลำดับ โดยทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน และความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน ได้สูงสุด 32.5% และ 35.8% ตามลำดับ ในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารได้สูงสุด 10.1% ในกลุ่มปลัด อบต. และทำนายพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้สูงสุด 9.1% ในกลุ่มอายุมาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ปทัสถานทางสังคมเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม และ Fishbein (1975 อ้างในงามตา วนิทานนท์, 2535 : 261) ได้ประมวลผลงานวิจัยที่ใช้หลักเกณฑ์ตามหลักทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล 13 เรื่อง พบผลที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้ทัศนคติกับปทัสถานทางสังคมเพื่อทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมนั้นมีความแม่นยำสูง กล่าวคือทำนายได้สูงถึง 56% ส่วนการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ นั้น อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ จิตลักษณะ และพฤติกรรมได้ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีความเจริญทางเทคโนโลยีสูง ทำให้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนสามารถเข้าถึงบุคคลได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และการมีแบบอย่างจากคนรอบข้าง เป็นการเรียนรู้ทางสังคมของมนุษย์ในการรับรู้การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและการกระทำต่างๆ ของสังคม การเรียนรู้ส่วนมากมักจะเลียนแบบผู้ที่ตนรัก นิยมชมชอบ หรือผู้ที่มีอำนาจ จากเหตุผลต่างๆ เหล่านี้ จึงทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การรับรู้ปทัสถานทางสังคม การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ และการเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้างสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่าสมาชิก อบต. ที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ มีการรับรู้สภาพการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก การรับรู้ปทัสถานทางสังคมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก และการรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชนมาก โดยพบในกลุ่มชอบเที่ยวป่า และยิ่งพบอีกว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชน และพฤติกรรมรักษาระเบียบ ในสมาชิก อบต.กลุ่มรวมได้ 24.2% และ 18.6% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์ป่าชุมชนได้สูงสุด 30.4% ในกลุ่มสมาชิก อบต. ที่มีการศึกษาน้อย และทำนายพฤติกรรมรักษาระเบียบได้สูงสุดเท่ากับ 23.6% ในกลุ่มสมาชิก อบต. ที่มีฐานะครอบครัวต่ำ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน การรับรู้ปทัสถานทางสังคมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน และการรับรู้สภาพการอนุรักษ์ป่าชุมชน ตามลำดับ งานวิจัยของ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร และชลิตา วสุวัต (2554 : 145) ที่ทำการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่

พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเส้นอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร รวมทั้งค่าการทดสอบความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ทุกค่า โดยโมเดลสุดท้ายมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 90.23, df = 84, p-value = .30, ค่า RMSEA = 0.01, SRMR = .03, GFI = .99, AGFI = .97 และ CN = 1026.16 และพบว่าตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดต่อพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือ การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .80 นอกจากนี้ยังพบว่าประสิทธิภาพของกลุ่มที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .21 งานวิจัยของ อธิวัฒน์ รัตนวงศ์ แซ่ (2551 : 77) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะและเศรษฐฐานะที่มีผลต่อพฤติกรรมการณ์การบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการณ์การบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของพนักงาน ได้ร้อยละ 22.2 งานวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 95-97) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพฤติกรรมการณ์การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยพฤติกรรมการณ์การใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมการณ์หลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในสถานการณ์ 3 ด้านมาก คือ มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการณ์การใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และยังพบอีกว่าปัจจัยด้านสถานการณ์สามารถทำนาย พฤติกรรมการณ์การใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมการณ์หลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในนักศึกษากรรุ่มรวมได้ 3.6% และ 9.4% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ตามลำดับ งานวิจัยของ มนชิตา ทองก้อน (2546) ได้ศึกษาเจตคติการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า เจตคติกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง และเจตคติในด้านเกี่ยวกับการการมีสุขภาพที่ดีควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม สามารถทำนายความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาได้ โดยมีรูปแบบการทำนาย 4 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ รูปแบบที่ 2 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ และบิดามารดา รูปแบบที่ 3 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา และเพื่อนสนิท รูปแบบที่ 4 ตัวแปรที่สามารถทำนายคือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นครู อาจารย์ บิดามารดา เพื่อนสนิท และญาติพี่น้อง และงานวิจัยของ พิรพันธ์ บูรณะโสภณ (2538) ศึกษาพฤติกรรมการณ์การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ นิตยสาร และงานนิทรรศการมีความสำคัญเชิงบวกกับทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจทุกประเภทที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น

3) ผู้บริหาร อบต. ที่อยู่ในสถานการณ์ มีจิตลักษณะเต็ม และจิตตามสถานการณ์สูง/มาก คือ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก รับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการณ์การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า

ผู้บริหาร อบต. ประเภทตรงข้าม โดยพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารพบในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก ส่วนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพบในกลุ่มรวม กลุ่มอายุน้อย และกลุ่มรับสื่อมาก ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมเมื่อร่วมกับปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มรวมได้ 40.5%, 43.2%, 15.1% และ 20.3% ตามลำดับ โดยทำนายทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ได้สูงสุด 44.4% ในกลุ่มการศึกษาน้อย ทำนายความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้สูงสุด 44.8% และ 23.5% ตามลำดับ ในกลุ่มอายุมาก และทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสารได้สูงสุด 18.3% ในกลุ่มปลัด อบต. โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม ความเชื่ออำนาจในตน ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความมุ่งมั่นหรือปรารถนาของผู้บริหาร อบต. ที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง รวมทั้งพยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และ McClelland ได้ศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เพราะคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกระตือรือร้น และมานะบากบั่นในการทำงานใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์สูงสุด (McClelland, 1953 : 197) สอดคล้องการวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดี (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และพบว่า ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนที่สำคัญ และงานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุน (2546 : 59-62, 101-104) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมประหยัดเวลา พฤติกรรมประหยัดพลังงานและวัสดุสำนักงาน และพฤติกรรมประหยัดค่าใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .51, .47 และ .40 เรียงตามลำดับ ส่วนการรับรู้ทัศนคติทางสังคม เป็นการรับรู้ของผู้บริหาร อบต. ว่าครอบครัว เพื่อนร่วมงาน ชุมชน ต้องการให้ตนมีพฤติกรรมบริโภคอย่างยั่งยืนมากน้อยเพียงใด และตนคล้อยตามบุคคลเหล่านี้มากน้อยเพียงใด ซึ่งตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ทัศนคติทางสังคมเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม ร่วมกับทัศนคติต่อพฤติกรรม Fishbein (1975 อ้างในงามตา วนิทานนท์, 2535 : 261) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร และชลิดา วสุวัต (2554 : 145) ที่ศึกษาการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ผลการวิจัยพบว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเส้นอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร รวมทั้งค่าการทดสอบความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ทุกค่า โดยโมเดลสุดท้ายมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 90.23, df = 84, p-value = .30, ค่า RMSEA = 0.01, SRMR = .03, GFI = .99, AGFI = .97 และ CN = 1026.16 และพบว่าตัวแปรทัศนคติของกลุ่มส่งผลต่อพฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .21 และความเชื่ออำนาจในตน เป็นความเชื่อของผู้บริหาร อบต. ว่าผลดีหรือผลเสียที่เกิดกับตนนั้น เป็นเพราะการกระทำของตนเองเป็นส่วนใหญ่ ไม่ใช่เพราะโชค เคราะห์ และความบังเอิญ โดยความเชื่ออำนาจในตน มีความสัมพันธ์กับ

บุคลิกภาพ และสามารถใช้นำมาพยากรณ์ต่างๆ ของบุคคลได้ พบว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน จะเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิตของตนสนุกสนานได้เสมอ มีความสุขใจในสภาพที่ตนเป็น มีความวิตกกังวลน้อย เพราะรู้จักประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนได้อย่างแม่นยำ สามารถต่อสู้ให้กับสังคมและแก้ปัญหาส่วนตัวที่ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Moursund. 1976) มีความกระฉับกระเฉงว่องไว เห็นคุณค่าของกาลเวลา สามารถปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ (Rotter. 1966 : 2) จากงานวิจัยของ Hollander (1981 : 123) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำการที่ตนรับผิดชอบให้สัมฤทธิ์ผล และมีความพยายามมากกว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจนอกตน สอดคล้องการวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2551 : 126-127) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และพบว่า ความเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวทำนายพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ป่าชุมชนที่สำคัญ ส่วนงานวิจัยของ สุรัชย์ ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์การปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า นายก อบต. ที่มีจิตลักษณะเต็ม 3 ด้านสูง คือ มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เชื่ออำนาจในตนสูง และสุขภาพจิตที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาก มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง มีความมีเหตุมีผลมาก มีภูมิคุ้มกันตนมาก และมีการรับรู้คุณค่าความดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่า ความเชื่อในอำนาจตน เป็นตัวแปรทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณค่าความดี ที่สำคัญตัวหนึ่ง และงานวิจัยของ ธรรมธัญย์ อภิภาณุกิจ (2554 : 170-171) ที่ศึกษาลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่า จิตลักษณะเต็ม (ความเชื่ออำนาจในตน และเหตุผลเชิงจริยธรรม) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคาร ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มจำแนกตามเพศ โดยความเชื่ออำนาจในตนและตัวแปรอิสระอีก 4 ตัวแปรร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 23.5 นอกจากนี้ยังพบว่า การมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงาน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสองตัวแปรพร้อมกัน คือ การรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้ากับความเชื่ออำนาจในตน โดยพนักงานธนาคารที่มีการรับรู้ข่าวสารด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้าสูง และมีความเชื่ออำนาจในตนสูง จะมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานสูงกว่า พนักงานธนาคารประเภทตรงข้าม

4) ปัจจัยด้านจิตตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการณ์การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเต็มและปัจจัยด้านสถานการณ์ ซึ่งเป็นการทำนายในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้น 1.9% และ 8.4% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร และพฤติกรรมการณ์การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 4.4% และ 10.6% ตามลำดับ ในกลุ่มรายจ่ายมาก โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน และทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมการณ์การบริโภคอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ส่วนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน เป็นให้การประเมินของผู้บริหาร อบต. ว่าการบริโภคอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งที่มิประโยชน์หรือมีโทษ ความรู้สึกชอบ ความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการณ์การบริโภคอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ Hines, et.al. (1985 อ้างในชูชัย โยเหลา และประทีป จินนี. 2537 : 12) กล่าวว่าคุณค่าที่แสดงถึงความตั้งใจว่าจะทำพฤติกรรม น่าจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มากกว่าบุคคลที่

ไม่ได้แสดงความตั้งใจ และความตั้งใจของบุคคลเป็นผลมาจากตัวแปรหลายตัว ทั้งที่เป็นบุคลิกภาพและตัวแปรด้านการรู้คิด ซึ่งอธิบายได้ว่าก่อนที่บุคคลแสดงความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เขาจะต้องมีความรู้และความตระหนักถึงสภาพปัญหา มีความรู้และทักษะพอเพียงต่อการแก้ปัญหา บวกกับมีลักษณะทางบุคลิกภาพที่ดี กล่าวคือ มีทัศนคติที่ดีต่อสภาพแวดล้อม มีความเชื่ออำนาจภายในตน และมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย เมื่อบุคคลมีความพร้อมด้านความรู้ ทักษะ ประกอบกับมีลักษณะทางบุคลิกภาพที่เหมาะสมแล้ว การที่เขาจะแสดงพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม อาจถูกกระตุ้น หรือลบล้างโดยตัวแปรสภาวะแวดล้อม ได้แก่ สภาวะทางเศรษฐกิจ การบีบบังคับจากสังคมและทางเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมขึ้น เช่น เขาอาจมีความรู้และทักษะสูง มีองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่ดี แต่ไม่บริจาคเงินเพื่อการประชาสัมพันธ์ในชุมชน เพราะเขาไม่มีเงิน เป็นต้น สอดคล้องกับกรณีวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2553 : 6-8) ที่ระบุไว้ว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้บริหารเป็นผู้บริโภคสีเขียวได้ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ (เช่น อายุ รายได้ ระดับการศึกษา เป็นต้น) ความรู้ คุณค่าหรือค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรม ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระนันท์ บุรณะโสภณ (2538) ศึกษาประชาชนทั่วไปทั้งชายและหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ก็พบว่าทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม งานวิจัยของ ธรณ์ธัญย์ อ่างานุกิจ (2554 : 170-171) ที่ศึกษาลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ โดยได้ศึกษากับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่า จิตตามสถานการณ์ (เจตคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้า และความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาการขาดแคลนพลังงานไฟฟ้า) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคาร ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มจำแนกตามเพศ งานวิจัยของ ไพชญูย์ พิมพ์ (2551 : 95-97) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ พบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ได้เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิมและปัจจัยด้านสถานการณ์ ในกลุ่มรวม 8.6% และ 6.9% ตามลำดับ โดยทำนายพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ ในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง เพิ่มขึ้นได้สูงสุดเท่ากับ 12.5% และ 9.2% ตามลำดับ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความพร้อมที่จะกระทำการลดปริมาณขยะ และทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะตามลำดับ และงานวิจัยของ สุรชัย ชาสุรีย์ (2552 : 136-137) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวทำนายความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันตน และการรับรู้คุณความดี ที่สำคัญ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่จะให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ 2 ประเด็น ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายและพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ที่สำคัญที่สุดในกลุ่มจิตลักษณะเดิม และการรับรู้ทัศนคติทางสังคมเป็นตัวทำนายและพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุดในกลุ่มสถานการณ์ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนจังหวัด และหน่วยอื่นๆ) ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาตัวแปรดังกล่าวแก่ผู้บริหาร อบต. โดยอาจนำตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการรับรู้ทัศนคติทางสังคม มาเป็นเป้าหมายหลักในการส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. ในอนาคต

2) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

(1) ควรศึกษาวิจัยในลักษณะดังกล่าวอีก โดยอาจจะเพิ่มในส่วนของกลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม ตัวแปรด้านลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรด้านจิตตามสถานการณ์อื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต.

(2) ควรศึกษาวิจัยในกลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม ตัวแปรด้านลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรด้านจิตตามสถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้อีก แต่อาจมีการเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายเป็นอื่นๆ เช่น นักศึกษานักเรียน ผู้บริหารองค์กรอื่นๆ เป็นต้น

(3) ในการวิจัยพบว่าผู้บริหาร อบต. ยังควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาลักษณะทางจิตหลายด้าน ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้บริหาร อบต. เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม ความเชื่อในอำนาจตน และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจนำข้อค้นพบเหล่านี้ไปส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้บริหาร อบต. มีคุณลักษณะดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลลา สุพรรณ. 2539. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของเยาวชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2553. ประมวลสารสนเทศพร้อมใช้ผลิตภัณฑ์สีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : สำนักหอสมุดและศูนย์สารสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- กองส่งเสริมและเผยแพร่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2547. ความรู้สิ่งแวดล้อม. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. 2554. ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. [Online] Available : <http://www.thailocaladmin.go.th/>
- เกษม จันทธร. 2541. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการด้านทานยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- งามตา วณิชานนท์. 2535. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรรยา สุวรรณทัต, ดวงเดือน พันธุมนาวัน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. 2521. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1 พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จิรวัดนา มั่นยืน. 2536. ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาและทางจิตของนิสิตในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551. ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรม ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร และไพฑูริย์ พิมพ์ดี. 2550. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตนาเชิงพฤติกรรมการประหยัดพลังงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการมหาวิทยาลัยรวมพลังहारสอง. รายงานการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จุลลดา ใช้ฮวดเจริญ. 2536. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้า ในครัวเรือนของแม่บ้านในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฉัตรชัย เจียมอมรรรัตน์. 2531. การศึกษาค่านิยมในการประหยัดพลังงานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชลดา ทองสุกนอก. 2540. การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. 2544. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

- ชิววัฒน์ นิจนตร. 2526. สุขภาพเชิงจิต-สังคมในโรงเรียน กับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุขภูิบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ซันันท์ วีระฉายา. 2546. การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฐานันดร เปียศิริ. 2545. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัฐพล อัสสระรัตน์ และพัฒน์นรี ศรีศุภโอร. 2551. “การวัดพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม : การวิจัยเชิงสำรวจ.” จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์. 30(117-118 ก.ค.-ธ.ค.) : 145-156.
- ดวงทิพย์ วรพันธ์. 2525. กลยุทธ์การใช้สื่อเพื่อปลูกฝังโภชนาการศึกษาแก่สตรีชนบท จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ. 2548. ลักษณะทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม. บทความประกอบการบรรยาย เรื่อง “ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต.” ในการประชุมปฏิบัติการ (รุ่นที่ 1 ครั้งที่ 1) เรื่อง “การใช้และการผลิตผลงานวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์เพื่อประโยชน์แก่สังคมไทย” จัดโดย โครงการแม่บท : การวิจัยและพัฒนาาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ระหว่างวันที่ 26-29 ตุลาคม 2548 ณ โรงแรมและรีสอร์ท สักกุดเดือน เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ. 2543. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ. 2541. “รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interaction Model) เพื่อวิจัยสาเหตุของพฤติกรรมและการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์.” วารสารทันตภิบาล. 10(พฤษภาคม-สิงหาคม) : 105-108.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ. 2539. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ. 2537. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมกับพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการไทย. วารสารจิตวิทยา. 1(มกราคม) : 81-98.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ. 2531. การวัดและการวิจัยทัศนคติที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 5(1) : 65.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิ. 2530. ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน. รายงานการวิจัย สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2529. **ประมวลบทความวิชาการ ตอน 1.** กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. ม.ป.ป. **เอกสารประกอบการบรรยาย พค. 713 ทศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมทางสังคม.** กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนิทนานนท์. 2537. จิตลักษณะของนักเรียนวัยรุ่นในครอบครัวปกติ-เครียด-แตก และปัจจัยปกป้อง. **วารสารจิตวิทยา.** 1(ธันวาคม) : 20-24.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทนานนท์ และคณะ. 2536. **รายงานการวิจัยลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน.** กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉนิก. 2524. **ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น.** รายงานการวิจัย ฉบับที่ 26. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉนิก. 2520. **จริยธรรมของเยาวชนไทย.** รายงานวิจัย ฉบับที่ 21. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และงามตา วนิทนานนท์. 2528. **ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย.** กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์. 2529. **การส่งเสริมในครอบครัวกับรักการอ่านของนักเรียนวัยรุ่น.** **วารสารบรรณศาสตร์.** 9(มกราคม) : 49-82.
- ดารา ทีปะปาล. 2542. **พฤติกรรมผู้บริโภค.** กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- ดุจเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. 2537. **ปัญหาทางสรีระ-สังคมของมารดากับการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่น.** **วารสารจิตวิทยา.** 1(ธันวาคม) : 85.
- ดุชนิ โยเหลา และประทีป จินนี. 2537. **รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมอนุรักษ์น้ำของครูประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- เดชรัต สุขกำเนิด. 2542. **พลังงานยั่งยืนเพื่อสังคมที่ยั่งยืน : พลังงานทางเลือกเพื่อลดความขัดแย้งและสร้างความยั่งยืนในสังคมไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทัศนาก ทอภักดี. 2531. **ความเชื่ออำนาจในตน : หนึ่งในพฤติกรรมที่ควรส่งเสริม. ประมวลบทความวิชาการด้านพฤติกรรมศาสตร์เอกสารฉบับพิเศษในวันครบรอบ ปีที่ 33.** กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เทียนฉาย กิระนันท์ และคณะ. 2527. **พฤติกรรมการใช้พลังงานในครัวเรือนของชาวกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธรรณันท์ อำภานุกิจ. 2554. **“ลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่.”** ใน ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์กรมหาชน) **เปิดขอบฟ้าคุณธรรมจริยธรรมปีที่ 2.** กรุงเทพฯ : ศรีเอทีพี โท.

- ธเนศ ต่วนชะเอม. 2540. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเยาวชนไทย. รายงานการวิจัย ศูนย์ศึกษาและการฝึกอบรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- นงคราญ ยุทธเสน. 2540. จิตลักษณะกับพฤติกรรมการขับชัรดจักรยานยนต์ของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นงพัลล์ จันเจริญ และคณะ. 2550. ปฏิบัติการลดโลกร้อน...ด้วยมือเรา. กรุงเทพฯ : ส.เจริญการพิมพ์.
- นพนธ์ สัมมา. 2523. จิตลักษณะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นภา ปิยะศิริพันธ์. 2541. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นวลลออ สุภาพล. 2543. ผลการฝึกทักษะในการรับวัฒนธรรมที่มีต่อคุณลักษณะของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นิภาพร โชติสุดเสนห์. 2545. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นีออน พินประดิษฐ์ และคณะ. 2544. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรภาค 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นฤมล แก่อินทร์. 2542. อิทธิพลของปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่มีต่อการซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของผู้บริโภคในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บ๋องร โสฬส และอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2539. การศึกษาความเครียดในการทำงานของผู้บริหารในวงราชการไทย : วิเคราะห์ปัจจัยสาเหตุและผลของความเครียด. โครงการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญรับ ศักดิ์มณี. 2532. การเสริมจิตลักษณะเพื่อการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิยฉัตร กลิ่นสุวรรณ. 2538. ลักษณะจิตสังคมของพระสงฆ์ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทำงานในศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ผจงจิต อินทสุวรรณ และคณะ. 2547. การวิจัยและพัฒนาพฤติกรรมบริการบริโภคด้วยปัญญาของเยาวชน. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ ทวีสมบูรณ์. 2537. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมพัฒนาสังคมของพระสงฆ์ในชุมชนที่รัฐให้การพัฒนาต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์ และคณะ. 2549. เส้นทางการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืนของประเทศไทย. นนทบุรี : รายงานการวิจัย สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย.

- พรรณราย พิทักษ์เจริญ. 2543. จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพกายและจิตของข้าราชการสูงอายุ. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาชินวุฒิ ธมมานนโธ (ทองพิมพ์). 2550. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างรู้คุณค่า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พีระนันท์ บุรณะโสภณ. 2538. พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ พิมพ์ดี. 2551. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไพฑูริย์ พิมพ์ดี. 2551. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มนชิตา ทองก้อน. 2546. เจตคติการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มันทนา สิริรักโนภาส. 2538. การสำรวจความเชื่อ เจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมเจตนา และพฤติกรรมการบริโภคโลหิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระเด่น ทัสดี และสรรงค์ภรณ์ ดวงคำสวัสดิ์. 2536. การสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์กับการพัฒนาสาธารณสุขเพื่อบรรลุสุขภาพดีถ้วนหน้า. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2536. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ลลิตา สุนทรวิภาต. 2531. ลักษณะของหัวหน้าและกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของหน่วยงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ลลิตา สุนทรวิภาต. 2532. ลักษณะของหัวหน้ากลุ่มที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของหน่วยงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ลัดดาวัลย์ หมั่นแก้ว. 2543. ปัจจัยทางจิตสังคมกับทัศนคติต่อการปฏิบัติงานพยาบาลวิชาชีพของบัณฑิตพยาบาลที่กำลังศึกษาและที่จบการศึกษาแล้วของบัณฑิตศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ลินดา สุวรรณดี. 2543. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียน
ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรรณิ์ วรรณชาติ. 2541. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสี่ยงเอดส์ของ
นักศึกษาชายในมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- วิชัย เอียดบัว. 2534. ลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการ
ของครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร.
- วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร และชลิดา วสุวัต. 2554. “การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของ
พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัด
เชียงใหม่.” วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. 3(1) มกราคม 2554 : 145-158.
- ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี. 2532. ความแปลกแยกกับพฤติกรรมการทำงานของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภชัย สุพรรณทอง. 2544. ปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมี
จริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.
- สงวนศรี วิรัชชัย. 2527. จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่พึง
ประสงค์. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กองส่งเสริมการวิจัย. 2544. รางวัลผลงานการวิจัยและพัฒนา
ระบบพฤติกรรมไทยประจำปี 2544 : โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบ
พฤติกรรมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย 2550.
โครงการจัดทำยุทธศาสตร์การบริโภคที่ยั่งยืนสำหรับบริษัทไทย.
www.tei.or.th/scs/success.htm
- สำรววย วรเดชะคงคา. 2534. ผลของการฝึกอบรมทางศาสนาที่มีต่อการพัฒนาจิตลักษณะของนักเรียน
ที่เข้าโครงการบวชบรรพชา สามเณรภาคฤดูร้อนที่วัดม่วง เขตหนองแขม กรุงเทพฯ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุขสมร ประพัฒน์ทอง. 2521. อิทธิพลของการใช้นิทานสำหรับเด็กและการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อ
พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพัตรา ธรรมวงษ์. 2544. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเคารพสิทธิมนุษยชนในงาน
พยาบาลผู้ป่วยใน. ภาคนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุรัชชัย ชาสุรีย์. 2552. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจ
พอเพียงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- สุรพร กิตติสารวัฒน์ และไพฑูรย์ พิมพ์. 2250. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. รายงานการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สุลัย ชำรงค์สกุลศิริ. 2537. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุริยะ พันธุ์ดี. 2536. ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดทางพุทธศาสนาในโรงเรียนกับจิตลักษณะและพฤติกรรมก้าวร้าวในนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุวรรณณี ยูชาติ. 2532. การศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- หรรษา เลาวทเสรีกุล. 2537. การเรียนในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ กับลักษณะทางพุทธศาสนาและทางพฤติกรรมศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อริวัฒน์ รัตนวงศ์แซ. 2551. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะและเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของพนักงาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อรัญ มีสวัสดิ์. 2541. อิทธิพลของการใช้สารซักฟอกที่มีต่อความพร้อมของบุคคลในการที่ใช้บริการของธนาคาร. ภาคนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อโณทัย สีนมณี. 2542. การศึกษาความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อ้อมเดือน สดมณี. 2544. ผลการฝึกอบรมทางพุทธพฤติกรรมศาสตร์ต่อจิตลักษณะและประสิทธิผลของครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อเนก ทอมพิกุล. 2531. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนางค. 2533. ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร.
- อารมย์ สนานนท์. 2544. ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมการประหยัดทรัพยากรของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- อุบล เลี้ยววาริน. 2534. ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- Ajzen, I. and Fishbein, M. 1980. **Understanding Attitude and Predicting Social Behavior**. New Jersey : Prentice-Hall.
- Ajzen, Icek. 1988. **Attitude, personality, and behavior**. Chicago : Dorsey.
- Ajzen, Icek. 1991. "The Theory of Planned Behavior." **Organization and Human Decision Process**. 50 : 179-211.
- Ajzen, and Driver, B.L. 1991. **Prediction of leisure participation from behavioral, normative, and control beliefs : An application of the theory of planned behavior**. Leisure science 13.
- Andrews, D.M. 1978. **The Interrelationships among the Cognitive, Affective and Behavioral Domains in An Out-door Environmental Education Program**. Dissertation Abstracts International. 39 : 3493A.
- Atkinson, John W. 1964. **An Introduction to Motivation**. New York : American Book Company.
- Berberoglu, U. and Tosunoglu, C. 1995. "Exploratory and Confirmatory Factor Analyses of an Environmental Attitude Scale (EAS) for Turkish University Students." **Journal of Environmental Education**. 26 (3) : 40-43.
- Bloom, Benjamine S. 1975. **Toxonomy of Educational Objectives, Handbook 1 Cognitive Domain**. New York : David Mckay Company.
- Boldero, J. 1995. "The Prediction of Household Recycling of Newspaper and Situational Factors." **Journal of Applied Social Psychology**. 25 (5) : 440-462.
- Bowman. C.H. and Fishbein, M. 1978. "Understanding Public Reaction to Energy Proposals : An Application of the Fishbein's Model." **Journal of Applied Social Psychology**. 8 (4) : 319-340.
- Cohen, J. 1977. **Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences**. Rev ed. New York : Academic Press.
- Cohen, S., and Wills, T.A. 1985. "Stress, Social Support, and the Buffering Hypothesis." **Psychological Bulletin**. 98 (February) : 310-357.
- Cronbach, Lee Joseph. 1972. **The Dependability of Behavioral Measurements : Theory of Generalizability for Scores and Profiles**. New York : Willey.
- Cutrona, C.E. 1996. **Social Support in Couples : Marriages as a Resource in Times of Stress**. London : Sage Publications.
- Duchduen Bhanthumnavin. 2000. "Importance of Supervisory Social Support and Implications for HRD in Thailand" **Psychology and Developing Societies**. 12(February) : 155-166.
- Goldenson, M. 1984. **London Dictionary of Psychology and Phychistory**. New York : Longman Inc.

- Hines , J.M. and Others. 1985. "Analysis and Synthesis of Research on Responsible Environmental Behavior : A Meta-Analysis." **Journal of Environmental Education.** 8 (2) : 1-8.
- Hollander, Edwin P. 1981. **Principle and Methods of Social Psychology.** London : Oxford University Press.
- Kantola, S.J. and Others. 1982. "The Psychological Meaning of Various Criteria for Positive Mental Health. In H. Wechsler and Others (eds.)" **Social Psychology and Mental Health.** p28-35 Holt, Rineharth and Winston.
- Krech, D., Crutchfield, R.S. and Aallachey, E.L. 1962. **Individual in Society.** New York : McGraw-Hill.
- Leftcourt, H.M. 1966. **Internal Versus External Control of Reinforcement : a Review.** Psychological Bulletin.
- Linn, N., Vinning, J., and Feely, P.A. 1994. "Toward a Sustainable Society : Waste Minimization Through Environmentally Conscious Consuming." **Journal of Applied Social Psychology.** 24(17), 1550-1572.
- Lozzi, L.A. 1989. "What the Research Says to the Educator, Part One : Environmental and the Affective Domain." **The Journal of Environmental Education.** 20(Spring) : 3-9.
- Magnusson, D. and Endler, N.S. 1977. **Personality at the Crossroads : Current Issues in Interactionism Psychology.** New York : LEA Publishers.
- McClelland, David C. 1953. **The Achievement Motive.** New York : Harper and Row.
- McGurie, William J. 1969. **The Nature of Attitude and Attitude Change in Handbook of Social Psychology.** Lindzek and E. Aronson, eds. Massachusetts : Addison Wesley : 314-316.
- Moursund, Janet P. 1976. **Learning and the Learner.** Monterey California : Brooks / Sole Publishing Company.
- Nath Bhanthumnavin. 1985. **Leadership and Organizational Effectiveness in Rice Farmers' Association : the Case of Control region, Thailand,** Dissertation.
- Nicholson, N. 1996. "Towards a New Agenda for Work and Personality : Traits, Self-Identity, "Strong" Interactionism, and Change." **Applied Psychology : An Inter-Actional Review.** 45(March) : 189-205.
- Pual, Bell A., et al. 1990. **Environmental Psychology.** 3rd ed. Florida : Holt, Rinehart and Inston, Inc.
- Ranin Kijkla. 2008. **Environmental Security Perception Model in Dyeing Industry.** A Thesis Doctor of Education (Environmental Education) Faculty of Graduate Studies. Mahidol University.

Robert Rosenthal and Ralph L. Rosnow. 1991. **Standards of Reliability and Validity : Essentials of Behavioral Research Methods and Data Analysis.** 2nd ed. New York : McGraw-Hill.

Rotter, Juliam B. 1966. "Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of Reinforcement." **Psychological Monographs.** 80(January) : Whole No. 609.

Shaver, Kelly G. 1977. **Principal of Social Psychology.** Massachusetts : Cambridge, Wintrop Publishing.

Williams, L.K. 1973. "Some Developmental Correlates of Scarcity." **Human Relations.** 26(January) : 51-65.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน
ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง

1. การบริโภคอย่างยั่งยืน หมายถึง การบริโภคอย่างพอดีพอประมาณ ตามความจำเป็นพื้นฐาน และนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงความสามารถที่รองรับได้ของระบบนิเวศ ซึ่งก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความสุขในการดำเนินชีวิตที่สามารถพึ่งตนเองได้ มีการแบ่งปันให้กับสังคมรอบข้าง และการรักษาฐานทรัพยากรให้สามารถใช้ในกิจกรรมการผลิตและบริการอย่างต่อเนื่องไปถึงคนรุ่นอนาคต
2. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง นายกและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ
3. เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอเสนอแนะวิธีการตอบ ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 อ่านข้อความให้เข้าใจ
 - ขั้นที่ 2 ขอให้ท่านคิดว่า ข้อความนี้ เป็น “จริง” หรือ “ไม่จริง” สำหรับท่าน
 - ขั้นที่ 3 ถ้า “จริง” หรือ “ไม่จริง” ให้คิดว่า จริงหรือไม่จริงมากเพียงใด จาก
 - 1) ไม่จริงมาก ชัด ✓ ที่ “ไม่จริงเลย”
 - 2) ไม่จริง ชัด ✓ ที่ “ไม่จริง”
 - 3) ไม่แน่ใจ ชัด ✓ ที่ “ไม่แน่ใจ”
 - 4) จริง ชัด ✓ ที่ “จริง”
 - 5) จริงมาก ชัด ✓ ที่ “จริงที่สุด”

ตัวอย่างเช่น

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. ท่านชอบเที่ยวทะเลมากกว่าภูเขา					✓

จากตัวอย่าง หมายความว่า ท่านคิดว่าชอบเที่ยวทะเลมากกว่าภูเขานั้น ไม่จริงเลย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์ดี

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ติดต่อผู้วิจัย 08-6760-9163 e-mail ; kppaitoo@gmail.com

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เติมคำหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือกรอกตัวเลข/ข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ.....ปี.....เดือน
3. สถานภาพสมรส 1. โสด 2. สมรส 3. อื่นๆ
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

☐ 1. ระดับประถมศึกษา หรือเทียบเท่า	☐ 2. มัธยมศึกษา หรือ ปวช. หรือเทียบเท่า
☐ 3. อนุปริญญา หรือ ปวส.	☐ 4. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี	☐ 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. ครอบครัวของท่านมีรายได้ต่อเดือนของสมาชิกทุกคนรวมกันประมาณ

☐ 1. ไม่เกิน 15,000 บาท/เดือน	☐ 2. 15,001–20,000 บาท/เดือน
☐ 3. 20,001–25,000 บาท/เดือน	☐ 4. 25,001–30,000 บาท/เดือน
☐ 5. 30,001–35,000 บาท/เดือน	☐ 6. มากกว่า 35,000 บาท/เดือนขึ้นไป
6. ครอบครัวของท่านมีรายจ่ายด้านการบริโภคและการอุปโภคต่อเดือนประมาณ

☐ 1. ไม่เกิน 15,000 บาท/เดือน	☐ 2. ระหว่าง 15,001–20,000 บาท/เดือน
☐ 3. 20,001–25,000 บาท/เดือน	☐ 4. 25,001–30,000 บาท/เดือน
☐ 5. 30,001–35,000 บาท/เดือน	☐ 6. 35,000 บาท/เดือนขึ้นไป
7. อาชีพหลักของครอบครัว

☐ 1. เกษตรกร	☐ 2. ธุรกิจส่วนตัว
☐ 3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	☐ 4. ลูกจ้างบริษัทเอกชน
☐ 5. อื่นๆ (ระบุ)	
8. ขนาดของ อบต. ที่ท่านสังกัด

☐ 1. ขนาดเล็ก	☐ 2. ขนาดกลาง
☐ 3. ขนาดใหญ่	
9. ตำแหน่งของท่านใน อบต.

☐ 1. นายก อบต.	☐ 2. ปลัด อบต.
---------------------------------------	---------------------------------------
10. ระหว่างดำรงตำแหน่งอยู่ใน อบต. ท่านเคยเข้าร่วมสัมมนา/ฝึกอบรมในหัวข้อเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศ ประมาณครั้ง
11. ท่านเคยได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการบริโภคอย่างยั่งยืน (พอเพียง) จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. อินเทอร์เน็ต	☐ 2. หนังสือพิมพ์	☐ 3. แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์
☐ 4. เพื่อน/คนรู้จัก	☐ 5. โทรทัศน์/วิทยุ	☐ 6. อื่นๆ.(ระบุ).....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม
พฤติกรรมการบริโภคอย่างยั่งยืน

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร					
1. ท่านเข้าร่วมสัมมนาและการประชุมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อสิ่งแวดล้อม					
2. ถ้าพบเห็นปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ท่านเต็มใจที่จะทำหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
3. ท่านและเพื่อนๆ พูดคุยและอภิปรายเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมบ่อยๆ					
4. ท่านเตือนคนรอบข้างเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม					
5. ท่านชักจูงคนในครอบครัวและชุมชน ไม่ให้ซื้อสินค้าที่ทำลายสิ่งแวดล้อม					
6. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม					
7. ท่านชักชวนคนอื่นๆ รอบข้างให้ช่วยกันดูแลสิ่งแวดล้อม และลดปัญหาภาวะโลกร้อน					
8. เพื่อนหรือครอบครัวของท่าน มีอิทธิพลต่อความเข้าใจถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมของท่าน					
9. เพื่อนหรือครอบครัวของท่าน เป็นคนที่ใส่ใจในปัญหาสิ่งแวดล้อม					
พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม					
1. ท่านซื้อหลอดไฟประสิทธิภาพสูง เพื่อเป็นการประหยัดพลังงาน					
2. ท่านได้เลือกซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าที่กินไฟน้อยกว่ายี่ห้ออื่น					
3. ท่านเลือกซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีฉลากประหยัดไฟเบอร์ 5					
4. ท่านซื้อหลอดไฟที่มีราคาแพงกว่าปกติ แต่สามารถประหยัดไฟฟ้าได้					
5. ท่านได้เปลี่ยนหลอดไฟให้มีจำนวนวัตต์ที่ต่ำลง เพื่อเป็นการประหยัดการใช้ไฟฟ้า					
6. ถ้าหากมีทางเลือก ท่านมักจะเลือกใช้สินค้าที่สร้างมลพิษน้อยที่สุด					
7. เมื่อท่านเลิกดูโทรทัศน์แล้ว ท่านจะปิดสวิตซ์ที่ตัวเครื่อง และถอดปลั๊กออกทุกครั้ง					
8. ท่านเคยเลือกใช้สินค้าด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นสินค้าที่ช่วยลดมลภาวะ					

พฤติกรรมกรบริโภคอย่างยั่งยืน(ต่อ)

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
9. ถ้าหากต้องเลือกระหว่างสินค้าสองชิ้นที่เหมือนกัน ท่านมักจะเลือกซื้อสินค้าที่เป็นอันตรายต่อผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า					
10. ท่านเลือกใช้สินค้าที่ผลิตจากสารสกัดจากธรรมชาติหรือสมุนไพรแทนสารเคมี					
11. ท่านจะไม่ซื้อสินค้าที่บรรจุหีบห่อหลายชั้น					
12. ท่านตระหนักที่จะจำกัดปริมาณการใช้สินค้าที่ผลิตจากทรัพยากรที่หายากหรือขาดแคลน					
13. ท่านเคยเปลี่ยนมาซื้อสินค้ายี่ห้อใหม่ ด้วยเหตุผลทางด้านสิ่งแวดล้อม					
14. ท่านเต็มใจที่จะจ่ายเงินเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะซื้อสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม					
15. ท่านจะไม่ซื้อสินค้าจากผู้ผลิตที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม					
16. ท่านจะเลือกซื้อสินค้าจากบริษัทที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อม					
17. ท่านรณรงค์การใช้กระดาษรีไซเคิลในสำนักงาน					
18. ท่านพยายามเลือกใช้สินค้าที่รีไซเคิลได้เท่านั้น					
19. ท่านซื้อกระดาษชำระที่ผลิตจากกระดาษรีไซเคิล					
20. ท่านเลือกซื้อสินค้าที่บรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ (เช่น คุกกี้ในกล่องเหล็ก) ทุกครั้งที่มีโอกาส					
21. ท่านเคยขายกระดาษ ขวดน้ำ หรือวัสดุอื่นแก่ร้านรีไซเคิล					
22. ท่านเคยเห็นนโยบายการใช้กระดาษทั้งสองหน้ากับบุคลากรในหน่วยงาน					
23. ท่านส่งเสริมให้ชุมชนใช้ปุ๋ยธรรมชาติควบคู่ไปกับปุ๋ยเคมี					
24. เพื่อลดการพึ่งพาน้ำมันจากต่างประเทศ ท่านขับรถยนต์น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้					
25. ท่านขับรถน้อยลงเท่าที่ทำได้ เพื่อลดการใช้พลังงาน					
26. ท่านเชื่อว่าการใช้ถุงผ้าเป็นการช่วยลดภาวะโลกร้อน					
27. การใช้ถุงพลาสติกเป็นการส่งเสริมการทำลายสิ่งแวดล้อม					
28. ท่านคิดว่าโลกของเราจะต้องล่มสลายในอีกไม่ช้า ถ้าหากเรายังไม่พยายามฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม					

สุขภาพจิตดี

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นคนตื่นตัวง่าย					
2. ท่านรู้สึกว่าคุณสนใจอะไรได้ไม่นาน					
3. ท่านมีเรื่องกลุ่มใจอยู่เสมอ					
4. ถ้ามีคนมาขัดใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ท่านจะโกรธเอาง่ายๆ					
5. เมื่อวิทยากรถามคำถามในห้องสัมมนา ถึงจะตอบได้ท่านก็ไม่กล้าตอบ					
6. ท่านรู้สึกกลัวโดยไม่รู้ว่าคุณกลัวอะไรอยู่บ่อยๆ					
7. ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นคนตกใจง่าย					
8. เวลาดีใจท่านรู้สึกดีใจมาก และเวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก					
9. บางครั้งรู้สึกว่าคุณเป็นคนไม่ดีเลย					
10. บางครั้งท่านรู้สึกอึดอัดอยากตะโกนออกไปดังๆ					

ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ท่านมักจะทำงานเสร็จไม่ทันเวลา					
2. การวางแผนล่วงหน้าเป็นการกระทำที่ไร้ประโยชน์ เพราะมักไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้					
3. สิ่งตอบแทนที่ดีที่สุดในการทำงาน คือ เงิน และ/หรือ ตำแหน่ง					
4. ถ้าท่านเห็นของที่ชอบอยากได้มากและราคาแพง ท่านจะตัดสินใจซื้อทันที และยอมอดหลังจากนั้น					
5. ท่านคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะต้องไปวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคต					
6. ถ้าท่านอยากได้สิ่งใดแต่ต้องรอคอย ท่านจะหมดความอดทนหรือทนไม่ได้					
7. ในการประชุม ถ้ามีการพูดถึงสิ่งที่ท่านไม่เห็นด้วย ท่านจะคัดค้านทันที โดยไม่สนใจว่าขณะนั้นเป็นจังหวะที่เหมาะสมหรือไม่					
8. ท่านคิดว่าคนเราควรจะหาความสุขใส่ตัวให้มากที่สุดขณะนี้ เพราะอนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน					

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. เมื่อท่านพบว่างานที่กำลังทำอยู่นั้นยากท่านจะเลิกทำโดยเร็ว					
2. เมื่อทำงานใดๆ ท่านจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ผลงานดีที่สุด					
3. เมื่อทำงานใดๆ ท่านคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ					
4. เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใดท่านจะพยายามจนกระทั่งสำเร็จ					
5. ท่านชอบทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง					
6. ท่านให้ความสนใจกับงานที่ยากและท้าทายความสามารถ					
7. ท่านคิดว่าการเตรียมตัวอย่างเต็มที่เพื่อที่จะทำงานสำคัญเป็นสิ่งจำเป็น					
8. ท่านจะทำงานมากกว่าที่ได้ตั้งใจเอาไว้					
9. เพื่อนคิดว่าท่านเป็นคนตั้งใจทำงานมาก					
10. ท่านชอบฝันถึงชีวิตที่อยู่อย่างสบายๆ โดยไม่ต้องทำงาน					
11. ท่านรู้สึกว่าคุณค่าเมื่อได้ทำงานในหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด และประสบผลสำเร็จ					
12. ท่านเป็นคนที่มีมุ่งมั่นในการทำงานเพื่ออนาคตที่ดี					
13. ท่านเป็นคนที่ใช้เวลาว่างในการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ					

ความเชื่ออำนาจในตน

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ท่านมักจะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำผิดทั้งๆที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง					
2. เป็นการยากที่จะชักจูงคนอื่นให้เชื่อตามท่าน					
3. แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะทำให้ชาวบ้านในชุมชนเปลี่ยนใจในเรื่องใดๆ ได้					
4. เมื่อท่านทำสิ่งใดผิดพลาด ท่านรู้สึกว่าจะไม่สามารถที่จะทำให้อะไรกลับถูกต้องได้					
5. เมื่อมีคนไม่ชอบเรา เราไม่มีทางจะแก้ไขอะไรได้					
6. ท่านเชื่อว่าปัญหาต่างๆ จะคลี่คลายได้เอง โดยที่ท่านไม่จำเป็นต้องยุ่งเกี่ยวกับมัน					
7. ท่านรู้สึกว่าจะไม่คุ้มค่าที่จะพยายามทำอะไรอย่างเต็มที่ เพราะสิ่งต่างๆ ไม่เคยให้ผลตามที่เรายพยายามเสมอ					

ความเชื่ออำนาจในตน(ต่อ)

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
8. ท่านเชื่อว่าคนที่เก่งทางการกีฬา ส่วนใหญ่เพราะเกิดมาเก่งเอง					
9. ท่านรู้สึกว่ามีคนคิดร้ายกับท่าน โดยที่ไม่มีเหตุผลเลย					
10. ท่านรู้สึกว่ามีคนคิดจะทำร้ายท่าน ท่านมีทางที่จะหยุดยั้งเขาได้น้อยมาก					
11. ตามปกติแล้ว ท่านรู้สึกว่าท่านมีโอกาสที่จะเลือกอาหารรับประทานได้น้อยมากเมื่ออยู่บ้าน					

การรับข่าวสารจากสื่อ

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ท่านไม่สนใจติดตามข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม					
2. ท่านเลือกอ่านหนังสือบันเทิงทั่วไปมากกว่าที่จะสนใจอ่านเรื่องสภาพปัญหาต่างๆ ในปัจจุบัน					
3. ท่านไม่เคยทนดูรายการสารคดีทางโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมจนจบรายการเลย					
4. ท่านไม่เคยดูโฆษณาณรงค์ทางโทรทัศน์เกี่ยวกับการทิ้งขยะ					
5. ท่านชอบที่จะเปิดวิทยุฟังเพลงมากกว่าที่จะฟังข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม					
6. ท่านไม่เคยตั้งใจอ่านโปสเตอร์ณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อมใดๆ					

การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. เพื่อนร่วมงานของท่านบางคนชอบเล่นการพนัน					
2. เพื่อนที่เป็นนายก/ปลัด อบต. ข้างเคียงชอบเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงตอนกลางคืน					
3. ท่านเห็นผู้ได้บังคับบัญชามักชักชวนให้เพื่อนร่วมงานเป็นหนี้ออกระบบ					
4. ท่านเห็นเพื่อนที่เป็นนายก/ปลัด อบต. รณรงค์การประหยัดพลังงานในสำนักงาน					
5. เพื่อนบ้านของท่านชอบใช้สินค้าแบรนด์เนมที่มีราคาแพง					

การรับรู้ทัศนคติจากคนรอบข้าง

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ครอบครัวของท่านต้องการให้ท่านใช้สิ่งของต่างๆ อย่างคุ้มค่าที่สุด					
2. เพื่อนร่วมงานชอบให้ท่านนำวัสดุเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์					
3. ชุมชนต้องการให้ท่านใช้ปุ๋ยเคมีแทนการใช้ปุ๋ยอินทรีย์					
4. ท่านเชื่อว่าเพื่อนร่วมงานต้องการให้ท่านเล่นหวยเพื่อเสี่ยงโชค					
5. ครอบครัวของท่านคงเห็นด้วย ถ้าท่านจะต้องเป็นหนี้นอกระบบ					
6. เพื่อนของท่านคงเห็นด้วย ถ้าท่านนำเหล้ายี่ห้อดังจากต่างประเทศมาดื่มในงานเลี้ยง					
7. คนในชุมชนจะชื่นชม ถ้าท่านทำงานอย่างตรงไปตรงมา					
8. ชุมชนคงจะชื่นชมเมื่อท่านบริหารงานโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง					

ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. การใส่เสื้อผ้ามือสอง เป็นสิ่งที่น่าละอาย					
2. เมื่อของใช้ราคาถูกลงๆ ควรทิ้งไปเลยดีกว่าที่จะซ่อมแซม					
3. ท่านคิดว่าควรช่วยแยกประเภทขยะก่อนทิ้ง					
4. ท่านคิดว่าสินค้าต่างๆ ใช้ภาชนะบรรจุอย่างฟุ่มเฟือย					
5. การลดปริมาณขยะไม่ได้ช่วยให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น					
6. ท่านไม่ชอบเก็บขวดใส่เครื่องดื่มไว้ใช้ซ้ำ					
7. ท่านชอบดัดแปลงซ่อมแซมของใช้ต่างๆ ไว้ใช้ต่อไป					
8. ท่านรู้สึกว่าการแยกประเภทขยะเป็นสิ่งที่ยุ่งยากมาก					
9. ท่านรู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งเมื่อเห็นกองขยะที่มีแต่ถุงพลาสติก					
10. ท่านคิดว่าไม่ควรนำถุงพลาสติกที่ใส่ของจากร้านสะดวกซื้อแล้วมาใช้ซ้ำ					
11. การซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้าเก่าไว้ต่อไปเป็นการดีกว่าที่จะซื้อแต่ของใหม่					
12. ท่านชอบใช้ผลิตภัณฑ์ที่ซื้อมาเติมในภาชนะเติมได้ (Refill)					
13. ท่านคิดว่าควรใช้สินค้าที่ทำจากวัสดุใช้แล้ว (Recycle)					

ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1. ท่านจะเก็บขยะที่หมดแล้วไว้ใส่ของอื่น					
2. เมื่อรองเท้าขาดท่านจะรีบทิ้งเพื่อซื้อเปลี่ยนใหม่					
3. ท่านไม่สะดวกที่จะแยกประเภทขยะก่อนทิ้ง					
4. ท่านจะใช้กระดาษทั้งสองหน้าอย่างคุ้มค่า					
5. ท่านจะซื้อสินค้าที่ท่านพอใจโดยไม่สนใจว่าจะทำลายสิ่งแวดล้อมหรือไม่					
6. ท่านจะซื้อแต่เครื่องดื่มชนิดใส่กล่องที่โยนทิ้งได้ง่าย					
7. ท่านจะดูแลซ่อมแซมของใช้ส่วนตัวให้ใช้ได้ยาวนานที่สุด					
8. ท่านจะใช้วัสดุจากธรรมชาติแทนการใช้กล่องโฟมบรรจุอาหาร					
9. ท่านจะแยกพลาสติก ขวดแก้ว และโลหะ ออกจากขยะทั่วไป					

ภาคผนวก ข
แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. สุขภาพจิตดี	1.00	5.00	3.41	0.66
2. การมุ่งอนาคตควบคุมตน	1.00	5.00	3.52	0.62
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.31	5.00	4.06	0.43
4. ความเชื่ออำนาจในตน	1.18	5.00	3.43	0.59
5. การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ	1.00	5.00	3.65	0.74
6. การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง	1.00	5.00	3.13	0.55
7. การรับรู้ทัศนคติทางสังคม	2.25	5.00	3.81	0.47
8. ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน	2.31	5.00	3.77	0.41
9. ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน	1.89	5.00	3.72	0.47
10. พฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร	1.22	5.00	3.89	0.46
11. พฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	1.86	5.00	3.95	0.40

ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มของตัวแปรอิสระที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางตามสมมติฐาน

ตัวแปร	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
สุขภาพจิตดี	สุขภาพจิตที่ด้อย	556	46.33
	สุขภาพจิตที่ดีมาก	644	53.67
	รวม	1,200	100
มุ่งอนาคตฯ	มุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ	545	45.42
	มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง	655	54.58
	รวม	1,200	100
แรงจูงใจฯ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย	633	52.75
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก	567	47.25
	รวม	1,200	100
เชื่ออำนาจฯ	ความเชื่ออำนาจในตนต่ำ	472	39.33
	ความเชื่ออำนาจในตนสูง	728	60.67
	รวม	1,200	100
รับข่าวสารฯ	การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ น้อย	429	35.75
	การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ มาก	771	64.25
	รวม	1,200	100
แบบอย่างฯ	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง น้อย	585	48.75
	การเห็นแบบอย่างจากคนรอบข้าง มาก	615	51.25
	รวม	1,200	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	กลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
รับรู้ทัศนคติ	การรับรู้ทัศนคติทางสังคมน้อย	575	47.92
	การรับรู้ทัศนคติทางสังคมมาก	625	52.08
	รวม	1,200	100
ทัศนคติที่ดี	ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย	605	50.42
	ทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนมาก	595	49.58
	รวม	1,200	100
ความพร้อม	ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนน้อย	549	45.75
	ความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืนมาก	651	54.25
	รวม	1,200	100

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มอายุมาก

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.84	3.74	3.57
มาก	สูง	(22)	216	3.86	0.02	0.12*	0.29*
น้อย	สูง	(12)	75	3.84		0.10*	0.27*
มาก	ต่ำ	(21)	71	3.74			0.17*
น้อย	ต่ำ	(11)	159	3.57			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.80	3.71	3.54
มาก	สูง	(22)	464	3.86	0.06	0.15*	0.32*
น้อย	สูง	(12)	191	3.80		0.09*	0.26*
มาก	ต่ำ	(21)	180	3.71			0.17*
น้อย	ต่ำ	(11)	365	3.54			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มการศึกษามาก

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.79	3.76	3.52
มาก	สูง	(22)	350	3.86	0.07	0.10*	0.34*
น้อย	สูง	(12)	134	3.79		0.03	0.27*
มาก	ต่ำ	(21)	130	3.76			0.24*
น้อย	ต่ำ	(11)	245	3.52			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มนายก อบต.

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.80	3.71	3.54
มาก	สูง	(22)	275	3.84	0.04	0.13*	0.30*
น้อย	สูง	(12)	115	3.80		0.09*	0.26*
มาก	ต่ำ	(21)	113	3.71			0.17*
น้อย	ต่ำ	(11)	225	3.54			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม
สุขภาพจิตดี และการมุ่งอนาคตฯ ในกลุ่มอายุมาก

สุขภาพจิตดี	มุ่งอนาคตฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(12)	(11)
					3.92	3.90	3.86
มาก	ต่ำ	(21)	71	4.05	0.13*	0.15*	0.19*
มาก	สูง	(22)	216	3.92		0.02	0.06
น้อย	สูง	(12)	75	3.90			0.04
น้อย	ต่ำ	(11)	159	3.86			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม
การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ ในกลุ่มการศึกษาน้อย

มุ่งอนาคตฯ	แรงจูงใจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					3.96	3.81	3.71
สูง	มาก	(22)	105	4.09	0.13	0.28*	0.38*
ต่ำ	มาก	(12)	52	3.96		0.15*	0.25*
ต่ำ	น้อย	(11)	115	3.81			0.10
สูง	น้อย	(21)	65	3.71			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม
การมุ่งอนาคตฯ และแรงจูงใจฯ ในกลุ่มการศึกษามาก

มุ่งอนาคตฯ	แรงจูงใจฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					3.95	3.81	3.74
ต่ำ	มาก	(12)	154	4.04	0.09*	0.23*	0.30*
สูง	มาก	(22)	255	3.95		0.14*	0.21*
สูง	น้อย	(21)	229	3.81			0.07
ต่ำ	น้อย	(11)	221	3.74			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และแรงจูงใจ ในกลุ่มเปิดรับสื่อมาก

สุขภาพจิตดี	แรงจูงใจ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					4.05	3.84	3.84
มาก	มาก	(22)	236	4.19	0.14*	0.35*	0.35*
น้อย	มาก	(12)	135	4.05		0.21*	0.21*
มาก	น้อย	(21)	161	3.84			0.00
น้อย	น้อย	(11)	190	3.84			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ทัศนฯ ในกลุ่มรวม

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัศนฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.84	3.79	3.48
มาก	มาก	(22)	459	3.91	0.07*	0.12*	0.43*
น้อย	มาก	(12)	166	3.84		0.05	0.36*
มาก	น้อย	(21)	312	3.79			0.31*
น้อย	น้อย	(11)	263	3.48			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ทัศนฯ ในกลุ่มอายุน้อย

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัศนฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.85	3.84	3.49
มาก	มาก	(22)	242	3.94	0.09*	0.10*	0.45*
น้อย	มาก	(12)	101	3.85		0.01	0.36*
มาก	น้อย	(21)	179	3.84			0.35*
น้อย	น้อย	(11)	157	3.49			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ทัศนฯ ในกลุ่มอายุมาก

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัศนฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.82	3.73	3.46
มาก	มาก	(22)	217	3.88	0.06	0.15*	0.42*
น้อย	มาก	(12)	65	3.82		0.09*	0.36*
มาก	น้อย	(21)	133	3.73			0.27*
น้อย	น้อย	(11)	106	3.46			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มการศึกษามาก

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.85	3.82	3.50
มาก	มาก	(22)	324	3.91	0.06	0.09*	0.41*
น้อย	มาก	(12)	109	3.85		0.03	0.35*
มาก	น้อย	(21)	238	3.82			0.32*
น้อย	น้อย	(11)	188	3.50			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มรายจ่ายน้อย

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.86	3.77	3.49
มาก	มาก	(22)	217	3.93	0.07	0.16*	0.44*
น้อย	มาก	(12)	108	3.86		0.09*	0.37*
มาก	น้อย	(21)	186	3.77			0.28*
น้อย	น้อย	(11)	165	3.49			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มรายจ่ายมาก

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					3.83	3.78	3.49
มาก	มาก	(22)	183	3.89	0.06	0.11*	0.40*
มาก	น้อย	(21)	125	3.83		0.05	0.34*
น้อย	มาก	(12)	54	3.78			0.29*
น้อย	น้อย	(11)	92	3.49			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มนายก อบต.

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.84	3.75	3.48
มาก	มาก	(22)	288	3.89	0.05	0.14*	0.41*
น้อย	มาก	(12)	112	3.84		0.09*	0.36*
มาก	น้อย	(21)	156	3.75			0.27*
น้อย	น้อย	(11)	172	3.48			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสาร และการรับรู้ทัศนคติ ในกลุ่มปลัด อบต.

รับรู้ข่าวสาร	ทัศนคติ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.89	3.84	3.50
มาก	มาก	(22)	153	3.96	0.07	0.12*	0.46*
น้อย	มาก	(12)	44	3.89		0.05	0.39*
มาก	น้อย	(21)	149	3.84			0.34*
น้อย	น้อย	(11)	74	3.50			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสาร และการรับรู้ทัศนคติ ในกลุ่มเปิดรับสื่อ น้อย

รับรู้ข่าวสาร	ทัศนคติ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.82	3.79	3.41
มาก	มาก	(22)	167	3.89	0.07	0.10*	0.48*
น้อย	มาก	(12)	65	3.82		0.03	0.41*
มาก	น้อย	(21)	136	3.79			0.38*
น้อย	น้อย	(11)	110	3.41			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสาร และการรับรู้ทัศนคติ ในกลุ่มเปิดรับสื่อ มาก

รับรู้ข่าวสาร	ทัศนคติ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.86	3.79	3.53
มาก	มาก	(22)	292	3.93	0.07	0.14*	0.40*
น้อย	มาก	(12)	101	3.86		0.07	0.33*
มาก	น้อย	(21)	176	3.79			0.26*
น้อย	น้อย	(11)	153	3.53			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสาร การเห็นแบบอย่าง และการรับรู้ทัศนคติ ในกลุ่มอายุมาก

รับรู้ข่าวสาร	แบบอย่าง	ทัศนคติ	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(112)	(222)	(211)	(122)	(221)	(121)	(111)	
					3.88	3.85	3.79	3.77	3.66	3.55	3.37	
มาก	น้อย	มาก	212	73	3.92	0.04	0.07	0.13	0.15*	0.26*	0.37*	0.55*
น้อย	น้อย	มาก	112	27	3.88		0.03	0.09	0.11	0.22*	0.33*	0.51*
มาก	มาก	มาก	222	144	3.85			0.06	0.08	0.19*	0.30*	0.48*
มาก	น้อย	น้อย	211	81	3.79				0.02	0.13	0.24*	0.42*
น้อย	มาก	มาก	122	38	3.77					0.11	0.22*	0.40*
มาก	มาก	น้อย	221	52	3.66						0.11	0.29*
น้อย	มาก	น้อย	121	33	3.55							0.18*
น้อย	น้อย	น้อย	111	73	3.37							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มนายก อบต.

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(112)	(122)	(211)	(221)	(121)	(111)	
					3.87	3.87	3.81	3.79	3.71	3.55	3.41	
มาก	น้อย	มาก	212	90	3.91	0.04	0.04	0.10	0.12*	0.20*	0.36*	0.50*
มาก	มาก	มาก	222	198	3.87		0.00	0.06	0.08	0.16*	0.32*	0.46*
น้อย	น้อย	มาก	112	47	3.87			0.06	0.08	0.16*	0.32*	0.46*
น้อย	มาก	มาก	122	65	3.81				0.02	0.10	0.26*	0.40*
มาก	น้อย	น้อย	211	92	3.79					0.08	0.24*	0.38*
มาก	มาก	น้อย	221	64	3.71						0.16*	0.30*
น้อย	มาก	น้อย	121	62	3.55							0.14*
น้อย	น้อย	น้อย	111	110	3.41							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ ในกลุ่มรวม

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					3.80	3.64	3.52
มาก	มาก	(22)	427	3.80	0.00	0.16*	0.28*
มาก	น้อย	(21)	344	3.80		0.16*	0.28*
น้อย	มาก	(12)	188	3.64			0.12*
น้อย	น้อย	(11)	241	3.52			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ ในกลุ่มการศึกษามาก

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					3.81	3.69	3.52
มาก	มาก	(22)	292	3.81	0.00	0.12*	0.29*
มาก	น้อย	(21)	270	3.81		0.12*	0.29*
น้อย	มาก	(12)	128	3.69			0.17*
น้อย	น้อย	(11)	169	3.52			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มการศึกษามาก

รับรู้ข่าวสารฯ	ทัศนคติฯ	ทัศนคติฯ	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.80	3.69	3.42
มาก	มาก	(22)	324	3.93	0.13*	0.24*	0.51*
น้อย	มาก	(12)	109	3.80		0.11*	0.38*
มาก	น้อย	(21)	238	3.69			0.27*
น้อย	น้อย	(11)	188	3.42			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ทัศนฯ ในกลุ่มรายจ่ายมาก

รับรู้ข่าวสารฯ	ทัศนฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.78	3.74	3.38
มาก	มาก	(22)	183	3.89	0.11*	0.15*	0.51*
น้อย	มาก	(12)	54	3.78		0.04	0.40*
มาก	น้อย	(21)	125	3.74			0.36*
น้อย	น้อย	(11)	92	3.38			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ทัศนฯ ในกลุ่มปลด อดบ.

รับรู้ข่าวสารฯ	ทัศนฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.83	3.70	3.37
มาก	มาก	(22)	153	3.95	0.12*	0.25*	0.58*
น้อย	มาก	(12)	44	3.83		0.13*	0.46*
มาก	น้อย	(21)	149	3.70			0.33*
น้อย	น้อย	(11)	74	3.37			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนฯ ในกลุ่มอายุมาก

แบบอย่างฯ	ทัศนฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					3.85	3.57	3.44
น้อย	มาก	(12)	100	3.92	0.07	0.35*	0.48*
มาก	มาก	(22)	182	3.85		0.28*	0.41*
มาก	น้อย	(21)	85	3.57			0.13*
น้อย	น้อย	(11)	154	3.44			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนฯ ในกลุ่มอายุมาก

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ทัศนฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(222)	(112)	(122)	(211)	(221)	(121)	(111)
						3.93	3.86	3.77	3.65	3.64	3.49	3.22
มาก	น้อย	มาก	212	73	3.97	0.04	0.11	0.20*	0.32*	0.33*	0.48*	0.75*
มาก	มาก	มาก	222	144	3.93		0.07	0.16*	0.28*	0.29*	0.44*	0.71*
น้อย	น้อย	มาก	112	27	3.86			0.09	0.21*	0.22*	0.37*	0.64*
น้อย	มาก	มาก	122	38	3.77				0.12	0.13	0.28*	0.55*
มาก	น้อย	น้อย	211	81	3.65					0.01	0.16*	0.43*
มาก	มาก	น้อย	221	52	3.64						0.15	0.42*
น้อย	มาก	น้อย	121	33	3.49							0.27*
น้อย	น้อย	น้อย	111	73	3.22							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มการศึกษาน้อย

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัสน	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(112)	(122)	(211)	(221)	(121)	(111)
						3.92	3.77	3.65	3.63	3.57	3.44	3.27
มาก	มาก	มาก	222	102	3.97	0.05	0.20*	0.32*	0.34*	0.40*	0.53*	0.70*
มาก	น้อย	มาก	212	30	3.92		0.15	0.27*	0.29*	0.35*	0.48*	0.65*
น้อย	น้อย	มาก	112	22	3.77			0.12	0.14	0.20*	0.33*	0.50*
น้อย	มาก	มาก	122	35	3.65				0.02	0.08	0.21*	0.38*
มาก	น้อย	น้อย	211	43	3.63					0.06	0.19*	0.36*
มาก	มาก	น้อย	221	31	3.57						0.13	0.30*
น้อย	มาก	น้อย	121	24	3.44							0.17
น้อย	น้อย	น้อย	111	50	3.27							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมที่จะบริโภคอย่างยั่งยืน พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มนายก อบต.

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัสน	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(122)	(112)	(211)	(221)	(121)	(111)
						3.87	3.76	3.74	3.66	3.61	3.53	3.30
มาก	มาก	มาก	222	198	3.96	0.09	0.20*	0.22*	0.30*	0.35*	0.43*	0.66*
มาก	น้อย	มาก	212	90	3.87		0.11	0.13*	0.21*	0.26*	0.34*	0.57*
น้อย	มาก	มาก	122	65	3.76			0.02	0.10	0.15*	0.23*	0.46*
น้อย	น้อย	มาก	112	47	3.74				0.08	0.13*	0.21*	0.44*
มาก	น้อย	น้อย	211	92	3.66					0.05	0.13*	0.36*
มาก	มาก	น้อย	221	64	3.61						0.08	0.31*
น้อย	มาก	น้อย	121	62	3.53							0.23*
น้อย	น้อย	น้อย	111	110	3.30							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ ในกลุ่มรายจ่ายมาก

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	รหัสน	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(12)	(11)
					3.91	3.88	3.71
มาก	น้อย	(21)	162	3.93	0.02	0.05	0.22*
มาก	มาก	(22)	146	3.91		0.03	0.20*
น้อย	มาก	(12)	60	3.88			0.17*
น้อย	น้อย	(11)	86	3.71			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มอายุมาก

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					3.99	3.87	3.66
น้อย	มาก	(12)	65	4.02	0.03	0.15*	0.36*
มาก	มาก	(22)	217	3.99		0.12*	0.33*
มาก	น้อย	(21)	133	3.87			0.21*
น้อย	น้อย	(11)	106	3.66			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มการศึกษาน้อย

รับรู้ข่าวสารฯ	ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(11)
					3.97	3.90	3.66
มาก	มาก	(22)	132	3.98	0.01	0.08	0.32*
น้อย	มาก	(12)	57	3.97		0.07	0.31*
มาก	น้อย	(21)	74	3.90			0.24*
น้อย	น้อย	(11)	74	3.66			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					3.93	3.79	3.75
มาก	มาก	(22)	407	4.00	0.07	0.21*	0.25*
น้อย	มาก	(12)	218	3.93		0.14*	0.18*
น้อย	น้อย	(11)	367	3.79			0.04
มาก	น้อย	(21)	208	3.75			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ปทัสถานฯ ในกลุ่มอายุน้อย

แบบอย่างฯ	ปทัสถานฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					3.87	3.79	3.75
มาก	มาก	(22)	225	3.99	0.12*	0.20*	0.24*
น้อย	มาก	(12)	118	3.87		0.08	0.12*
น้อย	น้อย	(11)	213	3.79			0.04
มาก	น้อย	(21)	123	3.75			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ ในกลุ่มรายจ่ายน้อย

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					3.96	3.96	3.86
มาก	มาก	(22)	276	3.99	0.03	0.03	0.13*
มาก	น้อย	(21)	181	3.96		0.00	0.10*
น้อย	น้อย	(11)	149	3.96			0.10*
น้อย	มาก	(12)	124	3.86			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการเห็นแบบอย่างฯ ในกลุ่มรายจ่ายมาก

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(22)	(11)
					3.95	3.94	3.81
มาก	น้อย	(21)	162	3.98	0.03	0.04	0.17*
น้อย	มาก	(12)	60	3.95		0.01	0.14*
มาก	มาก	(22)	146	3.94			0.13*
น้อย	น้อย	(11)	86	3.81			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุมาก

รับรู้ข่าวสารฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(22)	(21)	(11)
					4.01	3.86	3.70
น้อย	มาก	(12)	65	4.05	0.04	0.19*	0.35*
มาก	มาก	(22)	217	4.01		0.15*	0.31*
มาก	น้อย	(21)	133	3.86			0.16*
น้อย	น้อย	(11)	106	3.70			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มรวม

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					4.00	3.88	3.80
มาก	มาก	(22)	407	4.06	0.06	0.18*	0.26*
น้อย	มาก	(12)	218	4.00		0.12*	0.20*
น้อย	น้อย	(11)	367	3.88			0.08*
มาก	น้อย	(21)	208	3.80			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุน้อย

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					3.97	3.94	3.83
มาก	มาก	(22)	225	4.08	0.11*	0.14*	0.25*
น้อย	มาก	(12)	118	3.97		0.03	0.14*
น้อย	น้อย	(11)	213	3.94			0.11*
มาก	น้อย	(21)	123	3.83			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มการศึกษามาก

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					3.99	3.89	3.81
มาก	มาก	(22)	268	4.09	0.10*	0.20*	0.28*
น้อย	มาก	(12)	165	3.99		0.10*	0.18*
น้อย	น้อย	(11)	274	3.89			0.08*
มาก	น้อย	(21)	152	3.81			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มรายจ่ายน้อย

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					3.98	3.94	3.80
มาก	มาก	(22)	262	4.05	0.07	0.11*	0.25*
น้อย	มาก	(12)	117	3.98		0.04	0.18*
น้อย	น้อย	(11)	213	3.94			0.14*
มาก	น้อย	(21)	138	3.80			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มปลัด อบต.

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12)	(11)	(21)
					3.97	3.89	3.82
มาก	มาก	(22)	123	4.16	0.19*	0.27*	0.34*
น้อย	มาก	(12)	74	3.97		0.08	0.15*
น้อย	น้อย	(11)	151	3.89			0.07
มาก	น้อย	(21)	72	3.82			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มเปิดรับสื่อมาก

แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12) 4.03	(11) 3.93	(21) 3.83
มาก	มาก	(22)	260	4.09	0.06	0.16*	0.26*
น้อย	มาก	(12)	133	4.03		0.10*	0.20*
น้อย	น้อย	(11)	208	3.93			0.10*
มาก	น้อย	(21)	121	3.83			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มอายุน้อย

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(122) 4.07	(212) 4.07	(211) 3.95	(111) 3.93	(221) 3.89	(112) 3.87	(121) 3.77
มาก	มาก	มาก	222	161	4.09	0.02	0.02	0.14*	0.16*	0.20*	0.22*	0.32*
น้อย	มาก	มาก	122	64	4.07		0.00	0.12	0.14*	0.18*	0.20*	0.30*
มาก	น้อย	มาก	212	81	4.07			0.12	0.14*	0.18*	0.20*	0.30*
มาก	น้อย	น้อย	211	109	3.95				0.02	0.06	0.08	0.18*
น้อย	น้อย	น้อย	111	104	3.93					0.04	0.06	0.16*
มาก	มาก	น้อย	221	70	3.89						0.02	0.12
น้อย	น้อย	มาก	112	37	3.87							0.10
น้อย	มาก	น้อย	121	53	3.77							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการรับรู้ข่าวสารฯ การเห็นแบบอย่างฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มการศึกษามาก

รับรู้ข่าวสารฯ	แบบอย่างฯ	ทัศนคติฯ	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(222) 4.08	(212) 4.05	(112) 3.92	(211) 3.91	(221) 3.88	(111) 3.87	(121) 3.74	
น้อย	มาก	มาก	122	67	4.10	0.02	0.05	0.18*	0.19*	0.22*	0.23*	0.36*
มาก	มาก	มาก	222	201	4.08		0.03	0.16*	0.17*	0.20*	0.21*	0.34*
มาก	น้อย	มาก	212	123	4.05			0.13*	0.14*	0.17*	0.18*	0.31*
น้อย	น้อย	มาก	112	42	3.92				0.01	0.04	0.05	0.18*
มาก	น้อย	น้อย	211	147	3.91					0.03	0.04	0.17*
มาก	มาก	น้อย	221	91	3.88						0.01	0.14*
น้อย	น้อย	น้อย	111	127	3.87							0.13*
น้อย	มาก	น้อย	121	61	3.74							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม แรงจูงใจฯ และการรับรู้ทัศนคติฯ ในกลุ่มนายก อบต.

แรงจูงใจฯ	ทัศนคติฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(11)
					3.91	3.82	3.81
มาก	มาก	(22)	236	4.08	0.17*	0.26*	0.27*
มาก	น้อย	(21)	109	3.91		0.09*	0.10*
น้อย	มาก	(12)	164	3.82			0.01
น้อย	น้อย	(11)	219	3.81			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การรับรู้ทัศนคติฯ และทัศนคติที่ดีฯ ในกลุ่มรายจ่ายน้อย

ทัศนคติฯ	ทัศนคติที่ดีฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					3.86	3.84	3.82
มาก	มาก	(22)	244	3.99	0.13*	0.15*	0.17*
มาก	น้อย	(21)	135	3.86		0.02	0.04
น้อย	น้อย	(11)	231	3.84			0.02
น้อย	มาก	(12)	120	3.82			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 50 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การแรงจูงใจฯ การรับรู้ทัศนคติฯ และทัศนคติที่ดีฯ ในกลุ่มอายุน้อย

แรงจูงใจฯ	ทัศนคติฯ	ทัศนคติที่ดีฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(211)	(212)	(121)	(112)	(122)	(111)
						3.94	3.89	3.89	3.83	3.81	3.78	3.68
มาก	มาก	มาก	222	155	4.11	0.17*	0.22*	0.22*	0.28*	0.30*	0.33*	0.43*
มาก	มาก	น้อย	221	56	3.94		0.05	0.05	0.11	0.13	0.16*	0.26*
มาก	น้อย	น้อย	211	45	3.89			0.00	0.06	0.08	0.11	0.21*
มาก	น้อย	มาก	212	67	3.89				0.06	0.08	0.11	0.21*
น้อย	มาก	น้อย	121	68	3.83					0.02	0.05	0.15*
น้อย	น้อย	มาก	112	71	3.81						0.03	0.13
น้อย	มาก	มาก	122	64	3.78							0.10
น้อย	น้อย	น้อย	111	153	3.68							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 51 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และทัศนคติที่ดี ในกลุ่มเปิดรับสื่อมาก

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ทัศนคติที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221) 4.01	(211) 3.98	(212) 3.89	(121) 3.87	(122) 3.87	(112) 3.82	(111) 3.70
มาก	มาก	มาก	222	182	4.12	0.11	0.14*	0.23*	0.25*	0.25*	0.30*	0.42*
มาก	มาก	น้อย	221	72	4.01		0.03	0.12	0.14*	0.14*	0.19*	0.31*
มาก	น้อย	น้อย	211	47	3.98			0.09	0.11	0.11	0.16*	0.28*
มาก	น้อย	มาก	212	70	3.89				0.02	0.02	0.07	0.19*
น้อย	มาก	น้อย	121	78	3.87					0.00	0.05	0.17*
น้อย	มาก	มาก	122	61	3.87						0.05	0.17*
น้อย	น้อย	มาก	112	58	3.82							0.12
น้อย	น้อย	น้อย	111	154	3.70							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามแรงจูงใจ และทัศนคติที่ดี ในกลุ่มอายุมาก

แรงจูงใจ	ทัศนคติที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21) 3.92	(12) 3.83	(11) 3.77
มาก	มาก	(22)	150	4.14	0.22*	0.31*	0.37*
มาก	น้อย	(21)	94	3.92		0.09*	0.15*
น้อย	มาก	(12)	88	3.83			0.06
น้อย	น้อย	(11)	189	3.77			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 53 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามแรงจูงใจ และทัศนคติที่ดี ในกลุ่มรายจ่ายมาก

แรงจูงใจ	ทัศนคติที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(12) 3.89	(21) 3.89	(11) 3.80
มาก	มาก	(22)	133	4.14	0.25*	0.25*	0.34*
น้อย	มาก	(12)	91	3.89		0.00	0.09*
มาก	น้อย	(21)	84	3.89			0.09*
น้อย	น้อย	(11)	146	3.80			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 54 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และทัศนคติที่ดี ในกลุ่มรวม

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ทัศนคติที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(221)	(211)	(112)	(122)	(121)	(111)
						4.08	4.00	3.94	3.90	3.89	3.85	3.74
มาก	มาก	มาก	222	269	4.22	0.14*	0.22*	0.28*	0.32*	0.33*	0.37*	0.48*
มาก	น้อย	มาก	212	103	4.08		0.08	0.14*	0.18*	0.19*	0.23*	0.34*
มาก	มาก	น้อย	221	108	4.00			0.06	0.10*	0.11*	0.15*	0.26*
มาก	น้อย	น้อย	211	87	3.94				0.04	0.05	0.09	0.20*
น้อย	น้อย	มาก	112	107	3.90					0.01	0.05	0.16*
น้อย	มาก	มาก	122	116	3.89						0.04	0.15*
น้อย	มาก	น้อย	121	132	3.85							0.11*
น้อย	น้อย	น้อย	111	278	3.74							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 55 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และทัศนคติที่ดี ในกลุ่มอายุน้อย

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ทัศนคติที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(211)	(221)	(112)	(122)	(121)	(111)
						4.07	4.04	3.99	3.95	3.90	3.87	3.77
มาก	มาก	มาก	222	155	4.23	0.16*	0.19*	0.24*	0.28*	0.33*	0.36*	0.46*
มาก	น้อย	มาก	212	67	4.07		0.03	0.08	0.12*	0.17*	0.20*	0.30*
มาก	น้อย	น้อย	211	45	4.04			0.05	0.09	0.14*	0.17*	0.27*
มาก	มาก	น้อย	221	56	3.99				0.04	0.09	0.12*	0.22*
น้อย	น้อย	มาก	112	71	3.95					0.05	0.08	0.18*
น้อย	มาก	มาก	122	64	3.90						0.03	0.13*
น้อย	มาก	น้อย	121	68	3.87							0.10
น้อย	น้อย	น้อย	111	153	3.77							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 56 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และทัศนคติที่ดี ในกลุ่มเปิดรับสื่อมาก

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ทัศนคติที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(211)	(221)	(112)	(122)	(121)	(111)
						4.09	4.00	3.99	3.94	3.88	3.87	3.77
มาก	มาก	มาก	222	182	4.24	0.15*	0.24*	0.25*	0.30*	0.36*	0.37*	0.47*
มาก	น้อย	มาก	212	70	4.09		0.09	0.10	0.15*	0.21*	0.22*	0.32*
มาก	น้อย	น้อย	211	47	4.00			0.01	0.06	0.12*	0.13*	0.23*
มาก	มาก	น้อย	221	72	3.99				0.05	0.11	0.12*	0.22*
น้อย	น้อย	มาก	112	58	3.94					0.06	0.07	0.17*
น้อย	มาก	มาก	122	61	3.88						0.01	0.11
น้อย	มาก	น้อย	121	78	3.87							0.10
น้อย	น้อย	น้อย	111	154	3.77							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 57 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม แรงจูงใจ และการรับรู้ทัศนคติ ในกลุ่มนายก อบต.

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(21)	(11)	(12)
					3.91	3.83	3.82
มาก	มาก	(22)	236	4.04	0.13*	0.21*	0.22*
มาก	น้อย	(21)	109	3.91		0.08	0.09*
น้อย	น้อย	(11)	219	3.83			0.01
น้อย	มาก	(12)	164	3.82			

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 58 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ ในกลุ่มรวม

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ความพร้อมฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(211)	(212)	(122)	(112)	(121)	(111)
						3.93	3.89	3.89	3.88	3.85	3.76	3.68
มาก	มาก	มาก	222	295	4.13	0.20*	0.24*	0.24*	0.25*	0.28*	0.37*	0.45*
มาก	มาก	น้อย	221	82	3.93		0.04	0.04	0.05	0.08	0.17*	0.25*
มาก	น้อย	น้อย	211	91	3.89			0.00	0.01	0.04	0.13*	0.21*
มาก	น้อย	มาก	212	99	3.89				0.01	0.04	0.13*	0.21*
น้อย	มาก	มาก	122	138	3.88					0.03	0.12*	0.20*
น้อย	น้อย	มาก	112	119	3.85						0.09	0.17*
น้อย	มาก	น้อย	121	110	3.76							0.08
น้อย	น้อย	น้อย	111	266	3.68							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 59 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเผยแพร่ข่าวสาร พิจารณาตาม การแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ ในกลุ่มอายุมาก

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ความพร้อมฯ	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(221)	(211)	(112)	(122)	(212)	(121)	(111)
						3.96	3.91	3.88	3.86	3.86	3.84	3.68
มาก	มาก	มาก	222	125	4.16	0.20*	0.25*	0.28*	0.30*	0.30*	0.32*	0.48*
มาก	มาก	น้อย	221	41	3.96		0.05	0.08	0.10	0.10	0.12	0.28*
มาก	น้อย	น้อย	211	39	3.91			0.03	0.05	0.05	0.07	0.23*
น้อย	น้อย	มาก	112	45	3.88				0.02	0.02	0.04	0.20*
น้อย	มาก	มาก	122	70	3.86					0.00	0.02	0.18*
มาก	น้อย	มาก	212	39	3.86						0.02	0.18*
น้อย	มาก	น้อย	121	46	3.84							0.16
น้อย	น้อย	น้อย	111	116	3.68							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 64 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ ในกลุ่มรวม

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ความพร้อม	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(211)	(122)	(221)	(112)	(121)	(111)
						4.05	3.97	3.95	3.94	3.92	3.77	3.72
มาก	มาก	มาก	222	295	4.21	0.16*	0.24*	0.26*	0.27*	0.29*	0.44*	0.49*
มาก	น้อย	มาก	212	99	4.05		0.08	0.10*	0.11*	0.13*	0.28*	0.33*
มาก	น้อย	น้อย	211	91	3.97			0.02	0.03	0.05	0.20*	0.25*
น้อย	มาก	มาก	122	138	3.95				0.01	0.03	0.18*	0.23*
มาก	มาก	น้อย	221	82	3.94					0.02	0.17*	0.22*
น้อย	น้อย	มาก	112	119	3.92						0.15*	0.20*
น้อย	มาก	น้อย	121	110	3.77							0.05
น้อย	น้อย	น้อย	111	266	3.72							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 65 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ ในกลุ่มอายุน้อย

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ความพร้อม	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(211)	(122)	(112)	(221)	(121)	(111)
						4.08	4.04	3.99	3.99	3.97	3.78	3.74
มาก	มาก	มาก	222	170	4.22	0.14*	0.18*	0.23*	0.23*	0.25*	0.44*	0.48*
มาก	น้อย	มาก	212	60	4.08		0.04	0.09	0.09	0.11	0.30*	0.34*
มาก	น้อย	น้อย	211	52	4.04			0.05	0.05	0.07	0.26*	0.30*
น้อย	มาก	มาก	122	68	3.99				0.00	0.02	0.21*	0.25*
น้อย	น้อย	มาก	112	74	3.99					0.02	0.21*	0.25*
มาก	มาก	น้อย	221	41	3.97						0.19*	0.23*
น้อย	มาก	น้อย	121	64	3.78							0.04
น้อย	น้อย	น้อย	111	150	3.74							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 66 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมฯ ในกลุ่มการศึกษามาก

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ความพร้อม	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212)	(122)	(221)	(112)	(211)	(121)	(111)
						4.05	3.96	3.95	3.94	3.94	3.79	3.72
มาก	มาก	มาก	222	205	4.24	0.19*	0.28*	0.29*	0.30*	0.30*	0.45*	0.52*
มาก	น้อย	มาก	212	83	4.05		0.09	0.10	0.11*	0.11*	0.26*	0.33*
น้อย	มาก	มาก	122	99	3.96			0.01	0.02	0.02	0.17*	0.24*
มาก	มาก	น้อย	221	53	3.95				0.01	0.01	0.16*	0.23*
น้อย	น้อย	มาก	112	96	3.94					0.00	0.15*	0.22*
มาก	น้อย	น้อย	211	68	3.94						0.15*	0.22*
น้อย	มาก	น้อย	121	76	3.79							0.07
น้อย	น้อย	น้อย	111	179	3.72							

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 67 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาตามการแรงจูงใจ การรับรู้ทัศนคติ และความพร้อมๆ ในกลุ่มนายก อบต.

แรงจูงใจ	ทัศนคติ	ความพร้อม	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	(212) 3.99	(211) 3.98	(122) 3.91	(112) 3.90	(221) 3.90	(111) 3.74	(121) 3.73
มาก	มาก	มาก	222	184	4.19	0.20*	0.21*	0.28*	0.29*	0.29*	0.45*	0.46*
มาก	น้อย	มาก	212	55	3.99		0.01	0.08	0.09	0.09	0.25*	0.26*
มาก	น้อย	น้อย	211	54	3.98			0.07	0.08	0.08	0.24*	0.25*
น้อย	มาก	มาก	122	91	3.91				0.01	0.01	0.17*	0.18*
น้อย	น้อย	มาก	112	59	3.90					0.00	0.16*	0.17*
มาก	มาก	น้อย	221	52	3.90						0.16*	0.17*
น้อย	น้อย	น้อย	111	160	3.74							0.01
น้อย	มาก	น้อย	121	73	3.73							

* มีนัยสำคัญที่ .05

